

Zlínský kraj v lidové písni III

Okres Vsetín

Zlínský kraj v lidové písni III

Okres Vsetín

Sestavili a redakčně připravili

Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer

Zlín 2021

Zlínský kraj děkuje Etnologickému ústavu AV ČR, v. v. i., za poskytnutí písňových zápisů uložených ve sbírkových a dokumentačních fondech detašovaného pracoviště Brno a dále Národnímu muzeu v přírodě – Valašskému muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm za poskytnutí fotografií.

© Zlínský kraj, 2021

© Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., 2021

© Národní muzeum v přírodě – Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm, 2021

ISBN 978-80-87833-49-0 (tištěná verze)

ISBN 978-80-87833-50-6 (elektronická verze)

(Zlínský kraj)

Milí přátelé tradic, lidové hudby, zpěvu a tance,

jsem upřímně potěšen, že dnes můžeme listovat třetím dílem písňové edice **Zlínský kraj v lidové písni**. O to více mne těší, že se jedná o svazek, v němž jsou zachyceny z velké části dosud nepublikované písně z obcí v okrese Vsetín. V tomto regionu se svou rodinou po celý život žiji a mohu jen potvrdit, že se jedná o svébytnou kulturní oblast se stejně svébytnými a pevnými lidmi. Život v tomto regionu nebyl nikdy jednoduchý, dodnes se používá sousloví, že v tomto valašském kopcovitém terénu končí chleba a začíná kamení, což vyjadřuje těžké živobytí našich předků. O to více si zde lidé dokázali těžký život zpříjemňovat zpěvem, hudbou a tancem.

Věřím, že zpěvník vydaný Zlínským krajem přivítají všechny folklorní soubory a muziky, že se stane dobrým pomocníkem ve školách, knihovnách, pro sólové interprety, ale třeba také pro naše krajany v zahraničí.

Budu rád, když tyto písničky uslyším z pódii při Vašich vystoupeních a koncertech. Pak má tato práce smysl a přináší své ovoce...

Radim Holíš

hejtman Zlínského kraje

Vážení a milí přátelé folkloru,

není úplně obvyklé, aby se kraje zabývaly vydáváním zpěvníků. Zlínský kraj se však přihlásil k mimořádnému počínu a já osobně mám velkou radost, že je možné jej uplatnit v obou sférách mých kompetencí, v oblasti kultury a školství, ale i mimoškolních zájmových aktivit, jimiž náš kraj oplývá.

Snad nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že v sobě stále neseme neblahý čas „lockdownu“. V tomto dočasném stavu plném omezujících opatření bylo dokonce zakázáno zpívat a tančit. O to více mne těší, že Vám mohu nabídnout další zpěvník, který nám všem pomůže usnadnit cestu k lidovým písním, ať už jde o školy, nebo folklorní kolektivy – od dětských přes dospělé až k seniorům. Každý z Vás, kdo jej otevře a zazpívá si, může do písni vložit nový život. Už tímto projevem se stáváme nositeli tradice a navazujeme na naše kořeny. Hlásíme se tak zároveň k péči o naše lokální, regionální i národní bohatství.

Děkuji týmu, který má zásluhy na oživení mnoha již zapomenutých písní, a už nyní rovněž děkuji Vám všem, kdo se zpěvníky z naší edice budete ve školách a folklorních kolektivech pracovat. Těším se na každé setkání s Vámi a lidovou písni.

Zuzana Fišerová

*radní Zlínského kraje
pro kulturu a školství*

Slovo úvodem

Edice *Zlínský kraj v lidové písni* postupně naplňuje náš záměr připravit pro všechny z Vás, kdo se profesně i zájmově setkáváte s hudebním folklorem, zpěvníky lidových písní reprezentující území celého Zlínského kraje. Mimořádnou předností tohoto správného celku je fakt, že jeho území tvoří čtyři okresy – Uherské Hradiště, Zlín, Vsetín a Kroměříž, které současně spadají do tří výrazně odlišných etnografických regionů. Námi předkládaný třetí svazek edice *Zlínský kraj v lidové písni* představuje písňové záznamy z okresu Vsetín a navazuje na svazky věnované okresu Uherské Hradiště (2019) a Zlín (2020).

Zlínský kraj s plochou necelých čtyř tisíc km² má členitý, převážně kopcovitý charakter, tvořený pahorkatinami a vrchovinami. Na východě sousedí se Slovenskem, na jihozápadě s Jihomoravským krajem, na severozápadě s krajem Olomouckým, v severní části s krajem Moravskoslezským. Východní hranici regionu tvoří Bílé Karpaty, které směrem k severu přecházejí v Javorníky a Moravskoslezské Beskydy. Severu dominuje Hostýnsko-vsetínská hornatina. Největším a nejvýznamnějším tokem je řeka Morava, do níž se vlévá většina menších řek protékajících územím kraje – Bečva, Haná, Rusava, Dřevnice a Olšava. Přírodní podmínky, charakter krajiny a podnebí historicky ovlivňovaly způsob života obyvatelstva, jeho zaměstnání, lidovou architekturu a do značné míry i tradiční oděv. V neposlední řadě také lidovou píseň, hudbu a tanec.

Hranice etnografických oblastí se nedají jednoznačně vymezit. Názory na utváření a geografické vymezení etnografických celků či jejich podoblastí se v historii měnily v závislosti na mnoha faktorech, proměňovaly se i samotné regiony. Každý projev lidové kultury, který bereme v potaz při etnografické diferenciaci, je zároveň také ovlivněn subjektivní složkou. Je to povědomí obyvatel určitého území, kteří se ztotožňují s lokálními nebo regionálními formami etnokulturních tradic. Především v přechodných oblastech území našeho kraje se rozdílily mezi jednotlivými regiony stírají a hranice tak nemají ostrou konturu. K hlavním kritériím pro vymezení etnografických celků patří lidové stavitelství, lidový oděv, dialekt a folklorní projevy, někdy také rolnické hospodaření či rukodělná výroba. Každý z uvedených ukazatelů aplikovaný samostatně **poskytuje jinak vymezenou oblast, která se navíc v čase proměňovala a nadále proměňuje** (některé regiony se rozšiřují na úkor jiných). Právě z toho důvodu nelze vytvořit přesnou mapu moravských národopisných oblastí a podoblastí.

Obecně můžeme říci, že území Zlínského kraje pokrývají tři velké etnografické regiony: Slovácko, Valašsko a Haná. Všechny tři jsou charakteristické rozmanitými a místy až do současnosti dochovanými projevy hmotné, duchovní či sociální kultury. Všechny také přesahují do dalších samosprávných krajů. V případě širších území, kde se Slovácko, Haná a Valašsko setkávají, hovoříme o přechodných oblastech. Mezi Slováckem a Valašskem je to luhačovické Zálesí, na pomezí Valašska a Hané je to tzv. Záhoří, mezi všemi třemi regiony pak bylo zlínským etnografem Karlem Pavlišťkem vymezeno Podřevnicko, táhnoucí se od Otrokovic přes Zlín až téměř po Vizovice (viz mapa).

Třetí svazek naší písňové edice nabízí zájemcům písně obcí převážně z regionu Valašsko, jehož jádro leží mezi Rožnovem pod Radhoštěm, Valašským Meziříčím, Vsetínem a Valašskými Klobouky. Geograficky se východní část překrývá s Chráněnou krajinnou oblastí Beskydy, centrum pak tvoří Hostýnsko-vsetínská hornatina a severní část Vizovické vrchoviny.

Podle kulturních specifik lze Valašsko členit na Rožnovsko (včetně Velkých Karlovic), Valašskomeziříčsko, Vsetínsko (ve starší literatuře označované jako Vsacko) a jižní Valašsko, dělené na Valašskokloboucko a nedašovské Závřší. Dále sem můžeme zahrnout i okrajové oblasti – Vizovicko, Frenštátsko a Kelečsko, v jejichž lidové kultuře se již odráží vliv sousedních etnografických regionů. Nejzápadnějším výběžkem je obec Rusava uprostřed Hostýnských vrchů (okr. Kroměříž), jejíž zakladatel, majitel holešovského panství hrabě Jan z Rottalu, zde po valašském povstání v polovině 17. století násilně usadil odbojné Valachy ze Vsetínska. Ti si svou kulturu udrželi až do 20. století, byť žili obklopeni ze všech stran hanáckým obyvatelstvem.

V období mezi dvěma světovými válkami zkomplikovalo vymezení Valašska umělé vytvoření regionu Lašsko (část Frenštátska, Štrambersko a území bývalého hukvaldského panství, Frýdecko a část těšínského Slezska). Až do konce 19. století bylo přitom území značné části někdejšího hukvaldského panství běžně řazeno k Valašsku. Jen mimochodem připomínáme, že Leoš Janáček své původně *Valašské tance* přejmenoval až v roce 1924 na *Lašské tance*. Severovýchodní hranice mezi dnešním Valašskem a Laškem je tak svým způsobem umělou čarou vedenou oblastí se shodným vývojem osídlení i osobité lidové kultury právě v těch několika stoletích, které byly rozhodující pro celkový charakter obyvatelstva. Zřetelněji se naopak Valašsko vymezovalo směrem severozápadním od německojazyčného Kravařska (*Kuhländchen*) a západním směrem od diametrálně odlišné Hané.

Přechodným územím mezi Valašskem a Hanou je výše zmíněné Záhoří (v literatuře někdy rozdělované na hostýnské a lipenské; jde však o kulturně shodnou oblast), přechodným územím mezi Valašskem a Slováckem je pak Zálesí, v literatuře označované jako luhačovické podle centrální lokality této oblasti.

Jak uvádí etnolog Richard Jeřábek v hesle „Valaši a Valašsko“ v *Národopisné encyklopedii Čech, Moravy a Slezska* (2007), název Valašsko se pro tento region začal vžívat až koncem 18. století, do té doby byla pro obyvatele východního pásu Moravy používána různá pojmenování. Autoři nejstarších literárních zpráv z konce 18. a počátku 19. století (J. H. A. Hanke z Hankenštejna, F. J. Schwoy, J. Rohrer a K. J. Jurende) směřují Valachy s obyvateli Zálesí či Kopanic (kopanicové osídlení – tedy usedlosti na rozptýlených samotách a hospodaření na půdě získané mýcením a vypalování lesů v Bílých Karpatech – je totiž prakticky shodné s pasekářskou kolonizací na Valašsku), anebo je chápou jako součást moravských Slováků, a to jako tzv. horské Slováky. Jednotlivá územní vymezení jsou ve vzájemném rozporu a odrážejí pouze různorodost dobového vnímání Valašska a Valachů.

Označení Valachů se už v 17. století běžně objevuje v archivních dokladech, jenže kolísající grafická podoba (*valach* nebo *Valach* podle německého pravopisu) nedovoluje bezpečně rozeznat, zda už v té době byli obyvatelé této oblasti považováni za zvláštní skupinu moravského lidu. Slovo *valach* však původně nebylo etnonymem, ale profesním označením osoby pečující o ovce a kozy. Tito pastevci tzv. valašského dobytka se v horách hukvaldského, rožnovského a vsetínského panství objevují od konce 15. století. Horský chov ovcí převzalo postupně také domácí usedlé obyvatelstvo.

Počátky formování regionu a jeho chápání jako specifické oblasti jsou rovněž spojeny se skutečností, že se Valaši zčásti hlásili k reformačnímu hnutí a po jeho potlačení prosluli i účastí na odboji proti císaři. K tomu se pak váže také v 19. a 20. století zveličený, a především romanticky zidealizovaný náhled na zbojnictví, které sice bylo sociálně motivovanou revoltou, ale také kriminální aktivitou loupeživého charakteru.

Valašsko je národopisnou oblastí, kolem níž se vytvořilo a ve vědomí široké veřejnosti upevnilo nejvíce falešných představ. Snad nejnámější je tvrzení, že moravští Valaši jsou potomky rumunských Valachů (tzv. valašská kolonizace), což je dokládáno slovy rumunského původu jako *bača, brynza, čutora, grůň, fujara, hafera, koliba, košár, žinčice* ad., a samozřejmě samotnými specifiky horského pastevectví. Reálně však byly úrodné oblasti moravských Beskyd osídleny obyvatelstvem domácího původu už ve 13. století, ve stejné době zde byly olomouckým biskupstvím zakládány i nové obce, v nichž se usazovali osadníci ze střední Moravy a snad i ze Slezska. Tzv. pasekářská kolonizace horských částí Beskyd a Javorníků v průběhu 16. a 17. století byla opět záležitostí domácího obyvatelstva, přičemž teprve její doznívání v 18. století se protnul s již zmíněnou tzv. valašskou pasteveckou kolonizací. Ta však rozhodně nebyla jednorázovou migrační vlnou rumunských pastevců, jak tvrdí řada starších odborných i popularizačních prací, ale dlouhodobým procesem osídlování karpatských hor. Při něm docházelo k předávání pastevecké kultury od Rumunska přes Ukrajinu, Polsko a Slovensko až po naše východní pohraničí. Počet jinoetnických přistěhovalců na území Moravy a Slezska byl poměrně nízký, přesto dokázali zprostředkovat konkrétní kulturní prvky, které se pak výrazně uplatnily při zformování Valašska jako etnografického regionu.

Více než samotná tradiční kultura však k upevnění regionální identity obyvatel této oblasti přispěly od konce 19. století, a zejména v první polovině 20. století aktivity národopisných a osvětových pracovníků, literátů, výtvarných umělců či členů Sokola a dalších kulturních organizací a iniciativ (výstav, folklorních festivalů apod.). S nimi šlo ruku v ruce cílevědomé pěstování, popularizování, revitalizování, či přímo dotváření někdy již zaniklých regionálních lidových tradic.

Zlínský kraj přistoupil k tomuto edičnímu počínu směřujícímu k ochraně kulturního dědictví s cílem být nápomocen velkému spektru zájemců o interpretaci lidových písní. V posledních letech zaznamenáváme v této kulturní oblasti jeden negativní rys, a to neustále se opakující písně, které si zpěváci (od dětí přes folklorní soubory či ženské a mužské sbory) vzájemně přebírají bez snahy využít všechny dostupné prameny.

Zásadním partnerem pro naplnění tohoto záměru se staly dvě paměťové instituce – Etnologický ústav Akademie věd ČR a Slováké muzeum v Uherském Hradišti, konkrétně jejich odborní pracovníci, kteří se dlouhodobě zabývají lidovou hudbou.

Výběr písní reprezentuje mimořádný tvůrčí potenciál minulých generací, je dokladem výrazných proměn tradiční zpěvnosti v posledních dvou stoletích.

K uvedenému písňovému materiálu neexistují (až na výjimky) zvukové záznamy, které by dokumentovaly zpěvný projev původních lidových nositelů. Každá píseň tak dostává svou podobu až s konkrétním interpretem, který si danou píseň vybral, s jeho individuálním přístupem k hudební i textové stránce písně. Ten následně dává písni svým podáním novou osobitou tvář.

Milí čtenáři, zpěváci a muzikanti, věříme, že další soubor písní, tentokrát z regionu Valašsko, Vám bude sloužit k radosti Vaší, osobní, ale také k radosti všech posluchačů a diváků, kteří budou Vaše písně poslouchat.

Romana Habartová

vedoucí odboru kultury a památkové péče Zlínského kraje

NÁRODOPISNÉ OBLASTI ZLÍNSKÉHO KRAJE

ETHNOGRAPHICAL AREAS OF THE ZLÍN REGION

Ediční poznámka

Zpěvník lidových písní zapsaných v okrese Vsetín je sestaven především z rukopisných materiálů, které jsou součástí sbírkových a dokumentačních fondů brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR. Jde o záznamy písní zachycených v lidové zpěvní tradici desítkami sběratelů za téměř dvě stě let: od tzv. guberniálního sběru v roce 1819 přes aktivity Janáčkem vedeného Pracovního výboru pro českou národní píseň na Moravě a ve Slezsku v rámci sběratelsko-edičního podniku Das Volkslied in Österreich a na něj navazujícího Státního ústavu pro lidovou píseň až po sběry pracovníků či spolupracovníků pozdějšího Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV, který se v roce 1999 proměnil v dnešní Etnologický ústav AV ČR.

Záměrem vydavatele publikace, kterým je Zlínský kraj, bylo obsáhnout písněmi **všechny obce okresu Vsetín**. V rozsáhlých rukopisných písňových fondech Etnologického ústavu však nejsou zastoupeny všechny lokality. Proto byly do zpěvníku zařazeny i písně z tištěných pramenů, konkrétně ze sbírky Jana Nepomuka Poláška a Arnošta Kubeši *Vaťaské písničky* (1.–5. díl; 1919, 1940, 1941, 1944, 1946) a z edice Arnošta Kubeši *Vaťaské písničky. Tance, povídačky, přísloví, dětské hry* (1958). Přes veškerou snahu se nepodařilo pokrýt všech 120 obcí a místních částí (dříve samostatných obcí) vsetínského okresu. Rejstřík lokalit pak zohledňuje názvy obcí v době sběru folklorního materiálu: např. písně zapsané v Horní Jasence, dnes místní části Vsetína, jsou zařazeny pod Horní Jasenku, nikoliv pod Vsetín apod.

Výběr materiálu jsme prováděli se snahou oživit některé zapomenuté písně. Přednost dostaly ty zápisy, které nebyly doposud publikovány. Zcela záměrně jsme do zpěvníku opakovaně zařadili také varianty jediné písně: jsou totiž dokladem toho, jaký tvůrčí potenciál měli naši předkové, jakým způsobem se stejné či obdobné texty zpívaly na různorodé nápěvy (např. *Komárovice, pěkná dědina a Ej, háju, háju, zelený háju*; tři varianty písně *Na vrch Javorníčka kamenná stolička; Podívej se, ženičko a Není lásky stálejší*), anebo jakým způsobem se stejné strofy stávaly součástí různých písní (srov. např. *Není na dalece takového ptáčka, Konopě, konopě, zelené konopě a Neboj sa, Haničko, u Petříků hladu, anebo Ach, Bože, můj Bože, co sú to za časy a Třeba su já, třeba*). Také spojování původně samostatných textů do jednoho celku dokládá v našem zpěvníku celá řada písní. Jde o jeden z charakteristických znaků moravské lidové písně (např. píseň *Ja, zakukala, ja, kukulenka*, v níž se spojuje celkem pět textů, které se mohly zpívat i zcela nezávisle, nebo se spojovat s jinými (i dalšími) texty. Jednou z příčin je fakt, že se jeden nápěv často pojil s řadou textů (některé fungovaly jako tzv. obecná nota).

Ve snaze obsáhnout co nejvíce obcí jsme do zpěvníku zařadili i písně umělého původu, které měly v lidové zpěvnosti zejména od rozšíření kramářských tisků a společenských zpěvníků důležité místo. Pěkným příkladem je píseň *Pěkně na chodníček svítil mně měsíček*, jejímž autorem je český básník Josef Krasoslav Chmelenský (1800–1839). S lidovým nápěvem byla zapsána v roce 1934 v obci Horní Lideč. Sběratel zachytil pouze první strofu, slova jsme proto doplnili z dobového společenského zpěvníku a nabízíme ji tímto veřejnosti jako velmi zajímavý doklad obohacování lidového zpěvního repertoáru. Nevyhýbali jsme se ani vývojově mladším, dechovou hudbou ovlivněným písním. Jejich nápěvy (často třídobé, valčíkové) již nejsou regionálně specifické do té míry jako melodie tzv. pravých lidových písní a jejich texty mnohdy rozvíjejí zejména sentimentální milostné motivy. Množství zachycených variant nicméně napovídá, že právě tudy šel vývoj lidové zpěvnosti

ve 20. století a že generace našich prababiček a babiček měly právě takové písně v oblíbě (viz např. *Ach, Bože můj, Bože, co sú to za časy; Klepu na okénko mojej frajárečky; Proč vy mňa, tatíčku, nerad máte; U tych fojtových vrát*).

Rozdělení zpěvníku podle funkce či obsahu, obvyklé v rozsáhlejších edicích lidových písní, nebylo v tomto případě použito, a to hned ze dvou důvodů: 1) funkce písně nebyla většinou sběrateli určena, 2) reálně je velmi obtížné písně takto rozdělit (vojenská může být zároveň milostná, řemeslnická zároveň žertovná apod.). Pro usnadnění hledání byl nicméně na konec zpěvníku zařazen rejstřík písní rozdělených podle funkce a obsahu. Některá dnes nesrozumitelná slova v dialektu pak vysvětluje nářeční slovníček.

Do textů písní bylo zasahováno jen v nezbytných případech, např. při odstranění zřejmých chyb nebo při úpravě pravopisu podle současné normy (zejm. interpunkce, vlastní jména, názvy svátků a slova související s křesťanskou vírou), v některých případech bylo upraveno metrické členění nápěvu, aby byl zápis pro uživatele srozumitelnější.

Ponechány byly naopak veškeré „nedokonalosti“ v rýmech, slovních tvarech i ve stavbě veršů či celých strof, neboť takto lidové písně skutečně žily. Všechny rozhodně nepředstavovaly tak ideální tvary, jaké známe např. ze sbírky Františka Sušila, který řadu textů skládal z různých verzí, aby docílil co nejúplnějšího tvaru.

Záměrně do zpěvníku zařazujeme lokální varianty písní, které jsou dnes známé v jediné obecně známé verzi především díky školním a společenským zpěvníkům. Chceme tak ukázat, že většina písní žila v lidové zpěvnosti v desítkách blízkých či vzdálenějších variant a žádná z nich nebyla „ta jediná správná“ (viz např. *Pučinske hodiny ztemna biju; Klepu na okénko mojej frajárečky; Vandrovali ševci*).

Členění textu do veršů bylo revidováno podle hudební stavby písně a zápis textu byl přizpůsoben současné ediční praxi – byla odstraněna většina vykřičníků, otazníků a uvozovek, pokud jejich použití nebylo nezbytné kvůli srozumitelnosti textu.

Dialekt byl upravován jen výjimečně a může být uživateli vnímán možná i překvapivě. Už od dob působení Františka Sušila (1804–1868) je známo, že nářečí v moravských regionech bylo značně nejednotné. Rozkolísanost se týkala např. tvrdého **l**, označovaného také někdy jako **obalované l** (zapisuje se jako přeškrtnuté **l**, vyslovuje se jako **u** – *mitá* [čti *miuá*]). Mnozí sběratelé na jeho zapisování vědomě rezignovali s odůvodněním, že výslovnost souhlásky je tak rozdílná, že v některých oblastech se téměř v každé vesnici vyslovuje jinak. Absence označení této hlásky v jejich sběrech ale neznamená, že zpěvák či zpěvačka hlásku nevyslovovali, spíše odráží fakt, že sběratelé její výslovnost nerespektovali. V naší edici je vše ještě komplikovanější, neboť na Valašsku se obalované **l** týká pouze písní zapsaných sběratelskou dvojicí Arnošt Kubeša a Jan Nepomuk Polášek v obcích **Hovězí, Huslenky a Léskovec** před rokem 1945 (pozdější dialektologické výzkumy již ve zmíněných lokalitách tuto hlásku nezachytily), jinde se vyslovuje jako velmi tvrdé **l**. Zápis této hlásky je v pramenech velmi nejednotný, zachovali jsme ji ale tam, kde jej sběratelé uvedli.

Charakteristickým znakem textů lidových písní je také nejednotnost v kvantitě (délce) samohlásek, tvarech koncovek slov i v celých slovech (písně *De Hanačka kolo Kojetína, Zajíček sa na dolince pase* nebo *Aj, ráno, ráno* – tvary *se/sa; Dycky sa ně zdálo* – tvary *chlapcůch/chlapců; Dyž sem byla malá* – tvary *máma/mama; Pas sa mje, kravičko* – tvary *mje/mi, Rodičové syna mjéli* – tvary *trápi/trápjá* ad.). Obecně tento fakt konstatoval již zmíněný František Sušil, když v roce 1832 v předmluvě ke své první sbírce (*Moravské národní písně*) upozorňoval

na složitost přesného zaznamenání výslovnosti jednotlivých hlásek a ukazoval, že na Moravě lze hranice nářečí nalézt i v jedné obci: „Zkrátka řeč slovanská v Moravě jest ustavičný přechod od jednoho ke druhému nářečí, a často se dvoje setkává v dědině jedné, tak že i tentýž člověk jednou řekne **milej** paní, po druhé **milý** paní. Není tedy divu, že v prstonárodních písních obzvláště v rýmech gramatická důslednost nepanuje...“

Využíváme této příležitosti, abychom vysvětlili zajímavou proměnu textů lidových písní v průběhu 20. století. Jak doložily celé generace sběratelů i dialektologů, na rozdíl od ostatních folklorních druhů a žánrů (pohádky, pověsti, přísloví, pořekadla atd.) nebyl dialekt v lidové písni nikdy dodržován, a to z celé řady důvodů. K nejdůležitějším patřilo zachování rýmu, ozvláštňování písní spisovnými tvary, ale i slovakismy, maďarismy a germanismy) a migrace písní z regionu do regionu. Množství původně slovenských písní tak na Valašsku zdomácnělo např. v souvislosti s každoročními sezónními zemědělskými pracemi Valachů v tehdejších Uhrách (srov. např. píseň *Nevydavaj sa ty, divča, ješče* z Francovy Lhoty). Vlivem zájmu o zanikající projevy lidové kultury a rozličných snah o jejich záchranu, zejména pak díky činnosti nejrůznějších zájemců o tuto oblast, národopisných a kulturních pracovníků, folklorních souborů, muzik a pěveckých sborů se v průběhu 20. století situace obrátila. Dialekt je zpěváky do textu často „vracen“, spisovné tvary, které naši předkové pocítovali jako básnické ozvláštňování a povýšení textu, jsou vnímány jako chybný zápis, či úpadek dialektu. Chápeme, že se dnešní interpreti lidových písní budou bránit spisovným tvarům, které jim zní „nelidově“. Nemáme v úmyslu jim to vymlouvat, protože čas nelze vrátit. Jen se pokoušíme vysvětlit jazyk řady písní, které jsou v tomto zpěvníku zařazeny, a ukázat, že nejde o chybu zapisovatelů, nebo dokonce o jejich vědomý zásah. Zároveň chceme upozornit na skutečnost, že lidové písně fungují jako svým způsobem paměťová „kulturní konzerva“ a uchovávají řadu dnes již nepoužívaných, nebo dokonce zapomenutých výrazů a tvarů slov. Zpracování nářečního slovníčku tak bylo v některých případech obtížné, protože ani rozsáhlé fondy dialektologického oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR neměly všechny v našich písních obsažené nářeční či hovorové výrazy zachyceny. Nepodařilo se tak např. zcela přesně vysvětlit význam slova *čečera* (viz nářeční slovníček). Upozorňujeme také, že některé nezvyklé tvary slov nejsou námi přehlédnutou chybou, ale dokladem mluvy našich předků – např. *a hdo ubohú mě polituje* (č. 39), *a kdy ty k nám přideš* (č. 241), *edem* (č. 110, 158, 168, 265, 268), *mamulko mojí* (č. 18), *až tě bude teskno* (č. 3), *tepruv budu říkat* (č. 257), zájmeno *mje, mja* (č. 52, 134, 245, 247), užití tvaru *mňa* ve 3. pádu (byť na celé východní Moravě lze v dialektu zachytit ve starších pramenech tvary *mně* i *mňa* pro 3. pád, *Český jazykový atlas* tento fakt nepostihuje) vypouštění souhlásky *l* ve spojení *-li* (*budeš-i, dovolíte-i, je-i* ad.). Na tomto místě je třeba poděkovat PhDr. Martině Ireinové, Ph.D., z dialektologického oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR za obětavou pomoc při upřesňování významu některých méně známých nářečních výrazů a tvarů.

Ještě složitější problematiku představuje notace moravských lidových písní. S její komplikovaností, zejména se zápisem tzv. písní táhlých (volně rytmizovaných) či písní k točivým párovým tancům (které v nápěvu obsahují řadu triol, jež bez znalosti tanečního kroku a hudebního doprovodu mohou svádět k zápisu v lichodobém – např. 3/4 – taktu) se s různou úspěšností vyrovnávali sběratelé až do poloviny 20. století. Protože nejsme zpětně schopni určit, která píseň se skutečně zpívala v lichodobém metru (např. jako valčík) a která byla pouze špatně pochopena zapisovatelem na základě zpěvního podání mimo taneční příležitost, resp. bez tanečního pohybu, ponecháváme většinu písní tak, jak byly zapsány. S vědomím výše uvedeného pouze upozorňujeme na fakt, že

3/4 či 3/8 metrum některých písní nemusí být závazné (např. *A třeba su já, třeba* z Huslenek, *A vdala sem sa, vdala* z Rokytnice, *Ach, héna, husičky, héna* z Jablůnky, *Aj, ráno, ráno* z Pozděchova, *Neboj sa, Haničko, u Petříků hladu* z Ratiboře, *Oves na poli, koně v maštali* nebo *Pásla má milá koničky* z Hošťálkově). Mnohé nápěvy se navíc zpívaly jak v lichodobém, tak v sudodobém metru.

Vkládání repetice bylo často individuální záležitostí, a není proto nutné je přesně dodržovat. Každý zpěvák k písni přistupoval osobitě, repetice zpíval různě, a to i v průběhu jediné písně. Z terénních výzkumů víme, že někteří zpěváci si takto pomáhali, aby měli čas rozpomenout se na slova následující strofy. Dodržování repetice je tak do značné míry ponecháno na libovůli uživatele.

Překvapilo nás množství písní, které měly v jednotlivých strofách odlišný počet slabik v některém verši. Tento poměrně charakteristický rys moravské lidové písně zapsalo v nápěvech jen málo sběratelů (např. Hynek Bím či Josef Černík), zůstal proto ve většině klasických písňových sbírek nevyřešen. Víme, že ne všichni uživatelé písňových edic si dokážou s tímto problémem poradit, a tak jsme se snažili různé rozměry veršů ve strofách ve všech případech zachytit: v nápěvu jsou zapsány **notami s opačně směřovanými nožičkami**. Stejným způsobem je zapsána rovněž odlišná varianta písňového nápěvu, resp. jeho části.

Dělení slabik v textu pod notami je možné buď podle gramatických pravidel, anebo podle zpěvu. Protože jde o edici určenou především zájemcům o zpěvní praxi, přiklonili jsme se k druhému způsobu, v němž jsou všechny souhlásky na konci slabiky s výjimkou hlásky **m** a **n** a slabikotvorného **l** a **r** přiřazovány k slabice následující. Takto by se také písně měly interpretovat, aby se zpěváci vyhnuli stále rozšířenějšímu nešvaru „držení tónu“ na souhláskách místo na samohláskách, které dovolují rozeznění hlasu. Pravidlo je v tomto případě velmi jednoduché: **zpívejte tak, jak mluvíte**, neprotahujte ty hlásky, které při řeči neprodlužujete, nestůjte na hláskách, na nichž byste nestáli při řeči.

Závěrem chceme vyslovit přání: vnímejme lidovou píseň nikoliv jako kodifikované a pietně uchovávané kulturní dědictví, jehož obměna je chápána jako prohřešek proti tradici, ale jako živý a stále se proměňující útvar, jako osobní výpověď jednotlivce – kterou v minulosti vždy byla. Jen tak ji dokážeme učinit součástí naší každodennosti a uchovat pro další generace.

Lucie Uhlíková
Etnologický ústav AV ČR

1. Pod kopečkem, na kopečku

Branky

1. Pod ko - pe - čkem, na ko - pe - čku, tr - ha - lo tam he - zké dě - vče fi - a - le - čku.

1. Pod kopečkem, na kopečku,
trhalo tam hezké děvče fialečku.
2. Natrhalo, navázalo,
do šátečka červeného zavázalo.
3. Přišel pro ní otec, máti,
pojďte domů, Kateřinko, večerati.
4. Já nepůjdu domů spáti,
radší budu ze šandarem tancovati.
5. Tancovala až do rána,
přinesla si pacholátko od šandara.

2. Vy bystřiččí páni, málo želez máte

Dolní Bečva

1. Vy by - střič - čí pá - ni, má - lo že - lez má - te, já se vás ne - bó - jím,

já se vás ne - bó - jím, já se vás ne - bó - jím, že mě do ních dá - te.

1. |: Vy bystřiččí páni, málo želez máte, :|
já se vás nebójím, já se vás nebójím,
já se vás nebójím, že mě do ních dáte.
2. |: Když mě do ních dáte, já si z ních spomožu, :|
nejedné panence, nejedné panence,
nejedné panence fěrtušek rozvážu.
3. |: Když jí ho rozvážu, zavázat' ho musím, :|
Pánbu ví nebeský, moje znejmilejší,
Pánbu ví nebeský, co já zkusit' /vystát' musím.

3. Aj, ráno, ráno, kde si se vzalo

Brňov

1. Aj, rá - no, rá - no, kde si se vza - lo, kde si se, rá - ni - čko,
na - bra - lo, co se ti, má Ma - řen - ko, zdá - lo.

1. Aj, ráno, ráno, kde si se vzalo,
kde si se, ráničko, nabralo,
co se ti, má Mařenko, zdálo.
2. Aj, zdálo, zdálo, jen něco málo,
snila jsem o tobě krásný sen,
můžeš k nám chodívat každý den.
3. Aj, žalo děvče, aj, žalo trávu,
travěnku zelenú, šalviji,
přijeli husaři, vzali ji.
4. A když ji vzali, ať si ji mají,
ať si ji postaví za Dunaj,
až tě bude teskno, zavolaj.
5. Už sem se, synku, švarný šocinku,
už sem se tebe navolala,
až mě hlavěnka rozbolela.
6. A když tě bolí, tak zavaž si ji,
utrhni lísteček zelový,
ať tě tvá hlavěnka nebolí.

4. Nebudeš, cerečko, nebudeš žena má

Lačnov

♩=80
1. Ne - bu - deš, ce - re - čko, ne - bu - deš že - na má,
až na klo - bú - ckej vě - ži ko - hú - tek za - zpí - vá.

1. Nebudeš, cerečko, nebudeš žena má,
až na klobúckej věži kohútek zazpívá.
2. Byla to cerečka rozumu chytrého,
vynesla na věžu kohútka živého.

5. Dyž na vojnu verbovali

Bynina

$\text{♩}=88$

1. Dyž na vo - jnu ve - rbo - va - li, šty - rma bu - bny bu - bno - va - li.
Pře - staň - te vy bu - bno - vať, já si bu - du na - mľú - vať.

1. Dyž na vojnu verbovali,
štyrma bubny bubnovali.
|: Přestaňte vy bubnovať,
já si budu namľúvať. :|

2. Bude jarmak ve Frenštátě,
kup ně, miľá, kup ně gatě,
|: bude jarmak v Rožnově,
kup ně, miľá, na dvoje. :|

3. A nemáš-li ke mně chuti,
nemusíš ně kupovati,
|: nekupuj, nekupuj,
nebudu já synek tvůj. :|

6. Na vrch Javorníčka inovátka padá

Juřinka

Krokem $\text{♩}=76$

1. Na vrch Ja - vo - rní - čka i - no - vá - tka pa - dá, při - pa - dne dě - vča - ti
bí - ľým če - pcem hľa - va, při - pa - dne dě - vča - ti bí - ľým če - pcem hľa - va.

1. Na vrch Javorníčka inovátka padá,
|: případně děvčati bílým čepcem hlava. :|

2. Na vrch Javorníčka snížek poletuje,
|: na druhé dolině ženka sa buduje. :|

7. Pachołek u okna klečí

Bystřička

$\text{♩}=76$

1. Pa - cho - łek u o - kna kle - čí, ro - zdra - pu - je so - bě o - či.
Proč tak dlu - ho ří - káš, že sa ne - o - blí - káš.

1. Pachołek u okna klečí,
rozdrapuje sobě oči.
|: Proč tak dlouho říkáš,*
že sa neoblíkáš. :|
2. Pachołek obléká kabát,
gazda zapaluje tabák,
|: pojedem do role
orať na kobzole. :|
3. A jak sa najíme masa,
pojedeme zas do lesa,
|: pojedem do Ščípy
uťat' kus osyky. :|
4. To jedlisko na rovisko,
podepřít to chaľupisko,
|: bučka na podporu,
podepřít stodoľu. :|

* *modlíš se*

8. Puťaře, puťaře, dobří řemesníci

Jablůnka

Zvolna

1. Pu - tá - ře, pu - tá - ře, do - bří ře - me - sní - ci,
jin - de jich ne - na - jde le - da při skle - ni - ci.

1. Puťaře, puťaře, dobří řemesníci,
jinde jich nenajde leda při sklenici.

9. A já su švarná děvucha

Valašská Polanka

Rychle

1. A já su šva - rná dě - vu - cha, a já su šva - rná dě - vu - cha
a já si hle - dám, a já si hle - dám, a já si hle - dám že - ni - cha.

1. A já su švarná děvucha,
a já su švarná děvucha
a já si hledám,
a já si hledám,
a já si hledám ženicha.
2. Aj, ty můj milý synečku,
aj, ty můj milý synečku,
jak sa ti lúbí,
jak sa ti lúbí,
jak sa ti lúbí v Lidečku.
3. Můžeš sa ke mně přiženit,
můžeš sa ke mně přiženit,
budeš sa při mně,
budeš sa při mně,
budeš sa při mně dobře mít.
4. Budeš jest kyšku zebranú,
budeš jest kyšku zebranú,
já budu lízat,
já budu lízat,
já budu lízat smetanu.
5. Tebe já pošlu do březin,
tebe já pošlu do březin,
sama si lehnu,
sama si lehnu,
sama si lehnu do peřin.
6. Radši tam možeš škubat mech,
radši tam možeš škubat mech,
jak mně pomáhat,
jak mně pomáhat,
jak mně pomáhat živit blech.
7. Ty budeš drva řezati,
ty budeš drva řezati
a já klebety,
a já klebety,
a já klebety dělati.
8. Snadněj možeš dřev nasekat,
snadněj možeš dřev nasekat,
nežli sa z klebet
nežli sa z klebet,
nežli sa z klebet vysekat.
9. Šak mně to všecko jedno je,
šak mně to všecko jedno je,
chceš-i sa přižeň,
chceš-i sa přižeň,
chceš-i sa přižeň, nebo ne.
10. Půjdu pro muža k Dunaju,
půjdu pro muža k Dunaju,
tam, kde ma ludé,
tam, kde ma ludé,
tam, kde ma ludé neznajú.

10. Aj, lučina, lučina zelená

Dolní Bečva

Volně

1. Aj, lu - či - na, lu - či - na ze - le - ná, a ty mi - lá ro - zmi - lá, pod' za mňa.

Proč bych ne - šla, šak sem šva - rná, ne - bu - de ťa za mňa haň - ba.

1. Aj, lučina, lučina zelená,
a ty milá rozmilá, pod' za mňa.
Proč bych nešla, šak sem švarná,
nebude ťa za mňa haňba.
2. Aj, proč si k nám, synečku, nepřišel,
a dokavadž měsíček nevyšel.
Už nepřijde, už je ráno,
milý Bože, už je darmo.
3. Dybys měla, má panenko, tisíce
a já enom roztrhané střevíce,
nebudeš má, není možná,
si, panenko, si falešná.
4. Dybys měla, má panenko, sto ovec
a já enom za klobúčkem jalovec,
nebudeš má, není možná,
si, panenko, si chudobná.
5. Dybys měla, má panenko, sto volů
a já enom roztrhanú stodolu,
nebudeš má, není možná,
ani nám to Pán Bůh nedá.

11. Ten bránecký kostel, to je, bože, kostel

Branky

1. Ten brá-ne-cký ko - stel, to je, bo - že, ko-stel, je-nom mi, má mi - lá, pě - kně
po-stel u - stel, je - nom mi, má mi - lá, pě - kně po-stel u - stel.

1. Ten bránecký kostel, to je, bože, kostel, jenom mi, má milá, pěkně postel ustel, jenom mi, má milá, pěkně postel ustel.
2. Postýlku ustlala, milého čekala, milučký nepřišel, musela spať sama, milučký nepřišel, musela spať sama.
3. Syněčku v haleně, neléhaj vedle mě, neb si vyhlášený po celej dědině, neb si vyhlášený po celej dědině.
4. Po celej dědině, po celém městečku, že si ty oklamal chudobnú děvečku, že si ty oklamal chudobnú děvečku.
5. Chudobná děvečka, ta jiného nemá, leda tu poctivost', kterou si zachová, leda tu poctivost', kterou si zachová.
6. Kdyby se poctivost' na poli rodila, nejedna panenka by pro ňu chodila, nejedna panenka by pro ňu chodila.

12. Zpod Javorníčka teče vodička

Horní Bečva

Mírně
1. Zpod Ja - vo - rní - čka te - če vo - di - čka stu - de - ná, le - do - vá,
že mo - ja mi - lá če - rné o - čka má ja - ko já, ja - ko já.

1. Zpod Javorníčka teče vodička studená, ledová, že moja milá černé očka má jako já, jako já.
2. Esli si žena, daj koňom sena, sena zeleného. A já ho nedám, lebo ho nemám, nenažala sem ho.

13. Hore Javorníčkem cestička vyložená

Francova Lhota

$\text{♩} = 100$

1. Ho - re Ja - vo - rní - čkem ce - sti - čka vy - lo - že - ná, po - věz ně, ce - re - čko,
bu - deš - i mo - ja že - na, po - věz ně, ce - re - čko, bu - deš - i mo - ja že - na.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a tempo marking of quarter note = 100. The melody features several triplet markings over the words 'ce - sti - čka', 'ce - re - čko', and 'mo - ja že - na'.

1. Hore Javorníčkem cestička vyložená,
|: pověz ně, cerečko, budeš-i moja žena. :|
2. Nebudu, synečku, nebudu tvoja žena,
|: kdybys mně ulámal ruky až po ramena. :|
3. Ruky po ramena, nohy až po kolena,
|: nebudu, synečku, nebudu tvoja žena. :|
4. A de je ten šátek, co ně ho milá dala,
|: abych jí ho vrátil, aby sa nehněvala. :|

14. Už je nás, chlapeci, už je nás na mále

Horní Bečva

1. Už je nás, chla - pe - ci, už je nás na má - le ja - ko tej ro - sen - ky
na ze - le - nej trá - vě, ja - ko tej ro - sen - ky na ze - le - nej trá - vě.

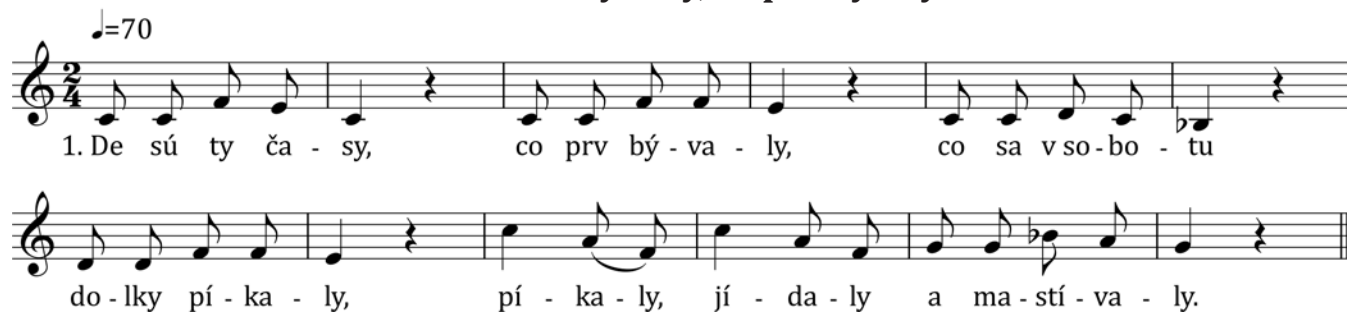
The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The melody is simple and rhythmic, with a clear 2-beat structure per measure.

1. Už je nás, chlapeci, už je nás na mále
|: jako tej rosenky na zelenéj trávě. :|
2. Kde by sa nás, chlapani, kde by sa nás bralo,
|: když nás vždycky bralo to rožnovské právo. :|
3. Všeci jsme, chlapeci, všeci jsme jednací,
|: za rok, za dvě léta budeme vojáci. :|
4. Nebojte sa, chlapani, u císařa hladu,
|: však už u Komárna žita zeleňajú. :|
5. Žita zeleňajú, obilé prokvétá,
|: nebojte sa, chlapani, chleba je forota. :|

15. De sú ty časy, co prv bývaly

Halenkov

$\text{♩} = 70$

1. De sú ty ča - sy, co prv bý - va - ly, co sa v so - bo - tu
do - lky pí - ka - ly, pí - ka - ly, jí - da - ly a ma - stí - va - ly.

1. De sú ty časy,
co prv bývaly,
co sa v sobotu
dolky* píkaly,
píkaly, jídaly
a mastívaly.
2. Včile v pondělí
stane robota,
neví sedláček,
dy je sobota,
přes týden trvá jen
samá ta psota.
3. Přejde neděla,
bubeník křičí,
skládaj peníze
na kontribuci,
nebo tady máš
to exekuci.
4. Dyž přide platit
a peněz není,
uprodám lúku,
zas sena není,
ach, Bože, rozbože,
zas sena není.
5. Selka naříká,
o Bože milý,
co to nastaly
za časy iný,
aj, dyž to už není,
aj, k vydržení.
6. Sukňu ona má
ve čtyry půlky,
za každým vazem
sú samé d'úrky,
iného nic nemá,
ani kordulky.

* *vdolky*

16. Synečku muj, koničky širuj

Nový Hrozenkov

1. Sy - ne - čku muj, ko - ni - čky ši - ruj, dyž po - je - dem
přes to po - le, de je po - tě - še - ni mo - je, ma - lo - va - ny dvur.

1. Synečku muj,
koničky širuj,
dyž pojedem přes to pole,
de je potěšení moje,
malovany dvur.

2. Dyž tam přijeli,
všeci hleděli,
že co je to za panenka,
co sa veze jak hraběnka
šestima koňmi.

3. Šestima koňmi,
štyrma kocury,
a to ona udělala
tym čubovskym pacholikom
všecko navzdory.

17. Mamko, mamko, pročs ňa chovala

Růžďka

1. Mam - ko,___ mam - ko,___ pročs ňa cho - va - la, aj, když tys vě -
dě - la,___ že bu - de vo - jna,___ že bu - de___ vo - jna.

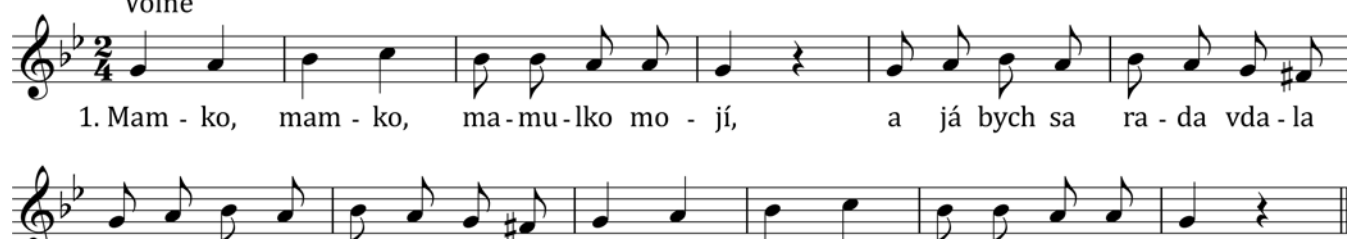
1. |: Mamko, mamko, pročs ňa chovala, :|
aj, když tys věděla, že bude vojna,
že bude vojna.

2. |: Vojna, vojna, vojna francúzská, :|
a ešče je horší, synu najmilejší,
vojna turecká.

18. Mamko, mamko, mamulko můj

Horní Bečva

Volně

1. Mam - ko, mam - ko, ma - mu - lko mo - jí, a já bych sa ra - da vda - la
a mě - la bych mu - ža ra - da, mam - ko, mam - ko, ma - mu - lko mo - jí.

1. Mamko, mamko, mamulko můj,
a já bych sa rada vdala
a měla bych muža rada,
mamko, mamko, mamulko můj.
2. Cérko, cérko, ceruško moja,
ty si ešče velmi mladá,
neměla bys muža rada,
cérko, cérko, ceruško moja.
3. Mamko, mamko, mamulko můj,
šak vy ste sa mladá vdala
a měla ste muža rada,
mamko, mamko, mamulko můj.
4. Mamko, mamko, mamulko můj,
uprad'te mně přadenečko
mužičkovi na vínečko,
mamko, mamko, mamulko můj.
5. Cérko, cérko, ceruško moja,
mužiček vínko vypije
a tobě dobře vybije,
cérko, cérko, ceruško moja.
6. Mamko, mamko, mamulko moja,
uprad'te mně potáčeček
mužičkovi na tabáček,
mamko, mamko, mamulko moja.
7. Cérko, cérko, ceruško moja,
mužiček tabák vykúří
a tobě dobře vybúří,
cérko, cérko, ceruško moja.

19. Jakživ sem já neviděl takovou muzigu

Zděchov

1. Ja - kživ sem já ne - vi - děl ta - ko - vú mu - zi - gu, že - na pro mě při - bě - hla,
pod' dom, ka - rba - ní - ku, že - na pro mě při - bě - hla, pod' dom, ka - rba - ní - ku.

1. Jakživ sem já neviděl takovou muzigu, žena pro mě přiběhla, pod' dom, karbaníku, žena pro mě přiběhla, pod' dom, karbaníku.
2. Jak sem domů přišel, klepal sem na dveře, žena mně jde otevřít, za vlasy ně běře, žena mně jde otevřít, za vlasy ně běře.
3. Jak ně za ně popadla, praštila mňú o zem, po prsoch ně šlapala, dělala ně lázeň, po prsoch ně šlapala, dělala ně lázeň.
4. Dyž ně lázeň dělala, popadla motyku, jak mě nepřestaneš, dršťku ti rozkopu, jak mě nepřestaneš, dršťku ti rozkopu.
5. Pod stolem sem seděl, dršťkú sem nesměl hnúť, do dveří sem sa díval, jak bych moh vyvrznúť, do dveří sem sa díval, jak bych moh vyvrznúť.
6. Jak sem já vyvrznul, tak sem si zavýskal, šel sem do hospody, tam sem si stěžoval, šel sem do hospody, tam sem si stěžoval.

20. Staň, má milá, už je ráno

Prostřední Bečva

1. Staň, má mi - lá, už je rá - no, mu-síš jí - ti, už je da - rmo,
mu - síš jí - ti na trá - vu do ze - le - né - ho há - ju.

1. Staň, má milá, už je ráno,
musíš jít, už je darmo,
|: musíš jít na trávu
do zeleného háju. :|
2. Pod', synečku, pod' na pomoc,
nažala sem travěnky moc,
|: pod', synečku, na pomoc,
nažala sem trávy moc. :|
3. Nech ti idú otec, máti,
nedajú mi si tě bráti,
|: nech ti ide matička,
nechceš byť má ženička. :|

21. Já su kovářů syn

Jarcová

$\text{♩}=70$

1. Já su ko - vá - řů syn, na vo - jnu íť mu - sím,
kla - di - vo a kle - ště, če - rno - o - ké dě - vče já o - pu - stiť mu - sím.

1. Já su kovářů syn,
na vojnu íť musím,
|: kladivo a kleště,
černooké děvče
já opustit' musím. :|

22. Dyž sem byla malá

Ratiboř

1. Dyž sem by - la ma - lá, cho - va - la mě má - ma, cho - va - la mě
má - ma, cho - va - la mě má - ma sa - mý - ma ma - li - na - ma.

1. Dyž sem byla malá,
chovala mě máma,
chovala mě máma,
chovala mě máma
samýma malinama.
2. Dyž sem už dorůstla,
do rozumu vešla,
chodívali chlupci,
chodívali chlupci,
za kerého bych šla.
3. Za teho nepůjdu,
mama mně nekážú,
rači ten chodníček,
rači ten chodníček
kamením zahážu.
4. Kamením zahážu
a trním zatrním,
falešný synečku,
švarný šohajíčku,
nerada ťa vidím.

23. Aj, už je tá lavečka napoly polámaná

Lhota u Vsetína

1. Aj, už je tá la - ve - čka na - po - ly po - lá - ma - ná,
co sem s mi - lú se - dál tře - bas až do rá - na, tře - bas až do rá - na.

1. Aj, už je tá lavečka
napoly polámaná,
co sem s milú sedál
|: třebas až do rána. :|
2. Aj, lavečko, lavečko,
aj, zrosni sa nám ešče,
starodávny galán,
|: navrát' sa nám ešče. :|

24. Čí že to ovečky hore hájkom idú

Študlov

Mírně ♩=88

1. Čí že to o - ve - čky ho-re há - jkom i - dú,   čí že to o - ve - čky ho-re há - jkom i - dú,
 sú to šo-ha - jo - vy,   ej, sú to šo-ha-jo-vy, co ho vě - šat ma-jú,   šat ma - jú.

1. Čí že to ovečky hore hájkom idú, čí že to ovečky hore hájkom idú, : sú to šuhajovy, ej, sú to šuhajovy, co ho věšat majú. :	4. Podajme si, milá, podajme si ruce, podajme si, milá, podajme si ruce, : už sa nezejdeme, ej, už sa nezejdeme nikdy spolu více. :
2. A teď už ho vedú přes město, uličku, a teď už ho vedú přes město, uličku, : počkajte, formani, ej, počkajte, formani, vidím frajárečku. :	5. A včil ho už vedú přes to širé pole a včil ho už vedú přes to širé pole, : matka na ňho volá, ej, matka na ňho volá, zastav se, srdce mé. :
3. Formani postáli, ven ju zavolali, formani postáli, ven ju zavolali, : krvavé slzičky, ej, krvavé slzičky z očí jí padaly. :	6. Nemožu, maměnko, já su povázaný, nemožu, maměnko, já su povázaný, : pan majster* ňa čeká, ej, pan majster ňa čeká pod šibenícemi. :
7. Netahaj ňa, majster, netahaj ňa hore, netahaj ňa, majster, netahaj ňa hore, : až sa já rozlúčím, ej, až sa já rozlúčím od otca, matere. :	

* kat

Jde o píseň líčící zbojníkovu smrt – srov. Horák, Jiří: Slovenské ľudové balady. Bratislava: SNKL, 1955.

25. Och, ti zašovští uřední

Zašová

1. Och, ti za - šo - vští u - řa - dní, och, chtě-li mě vzít na vo - jnu, že sem le - žel
se svú ne - jmi - le - jší, že sem le - žel se svú ne - jmi - le - jší vče - ra ve - čer pod ko - lňú.

1. |: Och, ti zašovští uřední,
och, chtěli mě vzít na vojnu, :|
že sem ležel se svú nejmilejší,
že sem ležel se svú nejmilejší
včera večer pod kolňú.
2. |: Dyž sem ležel, tož sem ležel,
ja, co je komu do teho, :|
dyť já musím počet vydávati,
dyť já musím počet vydávati
Pánu Bohu ze všeho.
3. |: Juž sem zešél troje hona,
ještě si na mě volala, :|
odpusť, odpusť, ze všech nejmilejší,
odpusť, odpusť, ze všech nejmilejší,
čím sem ťa rozhněvala.
4. |: Rozhněvalas mě velice,
ach, už mňa hněvat' nebudeš, :|
já pojedu do pola širého,
já pojedu do pola širého,
ty tu sama zůstaneš.

26. Vyletěla holuběnka z javora

Horní Bečva

Volně

1. Vy - le - tě - la ho - lu - běn - ka z ja - vo - ra, z ja - vo - ra,
ne - dá - vaj mňa, má ma - měn - ko, ze dvo - ra.

1. Vyletěla holuběnka z javora, z javora, nedávaj mňa, má maměnko, ze dvora.
2. Vyletěla holuběnka ze skaly, ze skaly, nedávaj mňa, má maměnko, je starý.
3. A pod' sa ty, má nevěsto, šňorovať, šňorovať, abys mohla svojej mamce děkovať.
4. Nebudu já svojej mamce děkovať, děkovať, nechtěla mňa už do Vánoc dochováť.
5. Pověz svému ženichovi dvě slova, dvě slova, ja, šak on ťa až do smrti dochová.

27. Košulenka tenká na brehu vyhoděná

Horní Jasenka

Volněji

1. Ko - šu - len - ka ten - ká na bre - hu vy - ho - dě - ná,
proč sas, syn - ku, kú - pal, ja, dyž by - la ne - dě - la.

1. Košulenka tenká na brehu vyhoděná, proč sas, synku, kúpál, ja, dyž byla neděla.
2. Já sem sa nekúpál, enom sem koně brodil, můj vraný koníček ňa do voděňky hodil.

28. Čečera, čečera

Ústí

1. Če - če - ra, če - če - ra, Bo - že, daj ve - če - ra,
ve - če - ra sko - ré - ho, rá - na ne - sko - ré - ho,
co bych sa na - je - dla sní - da - ní do - bré - ho.

1. Čečera, čečera,
Bože, daj večera,
večera skorého,
rána neskorého,
co bych sa najedla
snídaní dobrého.

2. Snídaní dobrého,
svačinu do kapce,
aby sem potkala
tři čtyry mládence,
aby sem potkala
tři čtyry mládence.

29. Vy hajníci, vy myslivci

Kateřinice

Mírně ♩=76

1. Vy ha - jní - ci, vy my - sli - vci, zlí o - by - čaj má - te,
dyž se - dlá - ků do - ma né - ni, se - lky o - bí - má - te.

1. Vy hajníci, vy myslivci, zlí obyčej máte,
dyž sedláků doma není, selky obímáte.

2. Napřed' selku, potom cérku, najposledy dívku,
dyž to všecko pozobímá, utíká k levírku.

3. Šla panenka do hájíčka na zelenú trávu,
mysliveček, mládeneček, pomalučky za ňú.

4. Mysliveček, mládeneček v hajku odpočívá
a panenka pěkná, šumná, prstem naňho kývá.

30. Vojáčku, vojáčku, těžká služba tvoja

Oznice

Volně ♩=68

1. Vo - já - čku, vo - já - čku, těžká služba tvo - ja, dyž ty mu-síš
ma - ši - ro - vat', dyž ty mu-síš ma - ši - ro - vat' do ši - ré - ho po - la.

The musical notation is in 2/4 time, key of D major. It features a melody with a tempo marking of 'Volně ♩=68'. The first line of music includes a triplet of eighth notes. The second line also includes a triplet of eighth notes. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

1. |: Vojáčku, vojáčku,
těžká služba tvoja, :|
|: dyž ty musíš maširovat',
dyž ty musíš maširovat'
do širého pola. :|

2. |: A v tem širém poli,
tam vojáček stójí :|
|: a on sobě rozvažuje,
a on sobě rozvažuje
o maměnce svojí. :|

3. |: Płakali maměnka,
płakali tatíček, :|
|: až pode mnú zařehotał,
až pode mnú zařehotał
můj vraný koníček. :|

31. Okolo měsíce kola se dělají

Pulčín

1. O - ko - lo mě - sí - ce ko - la se dě - la - jí, ty pu - lčín - ské
pa - nen - ky, ty pu - lčín - ské pa - nen - ky ti - sí - ců hle - da - jí.

The musical notation is in 2/4 time, key of D major. It features a melody with a tempo marking of 'Volně ♩=68'. The first line of music includes a triplet of eighth notes. The second line also includes a triplet of eighth notes. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

1. Okolo měsíce
kola se dělají,
ty pulčinské panenky,
ty pulčinské panenky
tisíců hledají.

2. Tisíců hledají,
samy nic nemají,
jenom ty jedny šubry,
jenom ty jedny šubry,
co na sobě mají.

3. V pátek je operú,
v sobotu vyválí,
v neděli u Herrmanna,*
v neděli u Herrmanna
parádu provádí.

* jméno židovského nájemce hostince ve Francově Lhotě (v 19. stol.)

32. Páslo děvča, páslo krávy

Perná

Mírně ♩=70

1. Pá - sło dě - vča, pá - sło krá - vy, na - što šá - tek vy - ší - va - ný,
na - što šá - tek vy - ší - va - ný, na - što šá - tek vy - ší - va - ný.

1. |: Páslo děvča, páslo krávy, :|
 |: našto šátek vyšíváný,
 našto šátek vyšíváný,
 našto šátek vyšíváný. :|
2. |: Jak ho našto, ohlédlo se, :|
 |: kde syneček koně pase,
 kde syneček koně pase,
 kde syneček koně pase. :|
3. |: Pase on ich na dolině, :|
 |: na tej drobnej dětělině,
 na tej drobnej dětělině,
 na tej drobnej dětělině. :|
4. |: Dětělinka drobná zešla, :|
 |: moja milá za mnú přišla,
 moja milá za mnú přišla,
 moja milá za mnú přišla. :|
5. |: Přišla za mnú do maštale :|
 |: mezi štyry koně vrané,
 mezi štyry koně vrané,
 mezi štyry koně vrané. :|
6. |: Koníčky sa potrhały, :|
 |: moju miľú pošlapały,
 moju miľú pošlapały,
 moju miľú pošlapały. :|
7. |: Pošlapały velmi hrubě, :|
 |: že jí žádný nepomože,
 že jí žádný nepomože,
 že jí žádný nepomože. :|
8. |: Pošleme jí hned pro babu, :|
 |: ona jí dá dobřú radu,
 ona jí dá dobřú radu,
 ona jí dá dobřú radu. :|
9. |: Baba přišla povídati, :|
 |: že sa to chce kolébati,
 že sa to chce kolébati,
 že sa to chce kolébati. :|
10. |: Běž, synečku, stínaj lipku, :|
 |: malučkému na kolébku,
 malučkému na kolébku,
 malučkému na kolébku. :|
11. |: Nač bych já tu lipku stínaľ, :|
 |: dyž sem já s ňú neléhávaľ,
 dyž sem já s ňú neléhávaľ,
 dyž sem já s ňú neléhávaľ. :|
12. |: Ani v noci, ani ve dně, :|
 |: enem chvílku přes poledně,
 enem chvílku přes poledně,
 enem chvílku přes poledně. :|

33. Chodi po roli, po černej zemi

Nový Hrozenkov

Volně

1. Cho - di po ro - li, po če - rnej ze - mi,
sbi - ra si tam ze - li - ne - čku, že ju hla - va bo - li.

1. |: Chodi po roli,
po černej zemi, :|
sbira si tam zelinečku,
že ju hlava boli.
2. |: Zelinko mala,
dybych ťa znala, :|
věru bych si šohajička
přičarovala.
3. |: Zelinko mala,
nedaj sa znati, :|
musela bych svoje očka
perkem mazati.
4. |: Ne tak perečkem,
ale leluju, :|
ach, Bože, rozbože,
mam ženku lenivu.
5. |: Ne tak lenivu,
ale nedbalu, :|
ach, Bože, tys mně ju dal,
prosim ťa, vem mně ju.
6. |: Dyž sem ti ju dal,
nač bych ti ju bral, :|
užívaj jú s Panem Bohem,
ja sem požehnal.

34. Dyby černé očička

Horní Jasenka

1. Dy - by čé - rné o - či - čka, dy - by čé - rné o - či - čka
o - ni by ich mlá - den - ci, o - ni by ich mlá - den - ci

v krá - moch pro - dá - va - li, v krá - moch pro - dá - va - li,
pan - nám ku - po - va - li, pan - nám ku - po - va - li.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a repeat sign at the beginning. The melody features several triplet markings over the notes 'o - či - čka' and 'ku - po - va - li'.

1. Dyby černé očička,
dyby černé očička
v krámoch prodávali,
v krámoch prodávali,
oni by ich mládenci,
oni by ich mládenci
pannám kupovali,
pannám kupovali.

2. Ale černé očička,
ale černé očička
v krámě neprodají,
v krámě neprodají,
protože ich kramáři,
protože ich kramáři
sami rádi mají,
sami rádi mají.

35. Zezulenka kuká, až se hora puká

Branky

Zvolna

1. Ze - zu - len - ka ku - ká, až se ho - ra pu - ká,
že za - pom - něl sy - ne - ček u mi - lej klo - bu - ka.

The musical notation is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of two staves. The first staff has a 'Zvolna' (Ad libitum) marking above it. The melody is simple and features a triplet over the notes 'pu - ká'.

1. Zezulenka kuká,
až se hora puká,
že zapomněl syneček
u milej klobuka.

2. Klobuk jako klobuk,
klobuk ešče kupí,
ale mně mej milej
žáden neodludí.

36. Dyž sem slúžil na téj fáře

Rožnov pod Radhoštěm

1. Dyž sem slú - žil na téj fá - ře, kle - cá - val sem u o - ltá - ře

a dy - cky sem sa mo - dlí - vál a Pá - na Bo - ha pro - sí - val.

1. Dyž sem slúžil na téj fáře,
klekával sem u oltáře
a dycky sem sa modlívál
a Pána Boha prosíval.

2. O to děvča černoooké,
hezké, malé, nevysoké,
aj, dyby ně ho Pámbu dal,
aj Nepomucký svatý Jan.

3. Svatý Jane, já ťa prosím,
já to děvča dostať mosím,
dyby ně bráníl celý svět,
aj, já to děvča mosím měť.

37. Husí peří, kuří peří

Zděchov

Rychle

1. Hu - sí pe - ří, ku - ří pe - ří, bě - žte, ba - by, o - de dve - ří, bě - žte, ba - by, o - de dve - ří.

1. Husí peří, kuří peří,
|: běžte, baby, ode dveří. :|

2. Malá vika, hrubá vika,
|: šak se nás to nic netýká. :|

3. Malá vika, hrubá vika,
|: běžte, baby, do kurníka. :|

4. A kdybychom my tam vlézly,
|: de by vaše slépký nésly. :|

5. Malé prasa, hrubé prasa,
|: běžte, baby, do tarasa. :|

6. Malé svině, hrubé svině,
|: běžte, baby, pryč ze síně. :|

38. Oženil sem se já ne po vůli

Seninka

1. O - že - níl sem se já ne po vů - li, až mě od sta - ro - sti hla - va bo - lí,
včé - ras by - la an - jel a dne - ska si ďá - bel ška - ro - hle - dý.

1. Oženil sem se já ne po vůli,
až mě od starosti hlava bolí,
včeras byla anjel
a dneska si ďábel
škarohledý.
2. Včeras byla pěkná, malovaná,
a dnesky si celá zašubraná,
na sukni kaštany,
rubáč máš zmazaný
po kolena.
3. Co mě ještě néjvíc při ní mrzí,
když jí dycky z nosa sopol visí,
to nejvíc při jídle,
když se treťí lidé,
trpět musím.
4. Včeras byla ješče v kole, v tanci,
a dneskaj již sedí na kraj peci,
na kraj peci sedí,
křivo na mě hledí
jak čert v čepci.

39. Ach, Bože, Bože, dyž ňa muž bije

Solanec pod Soláněm

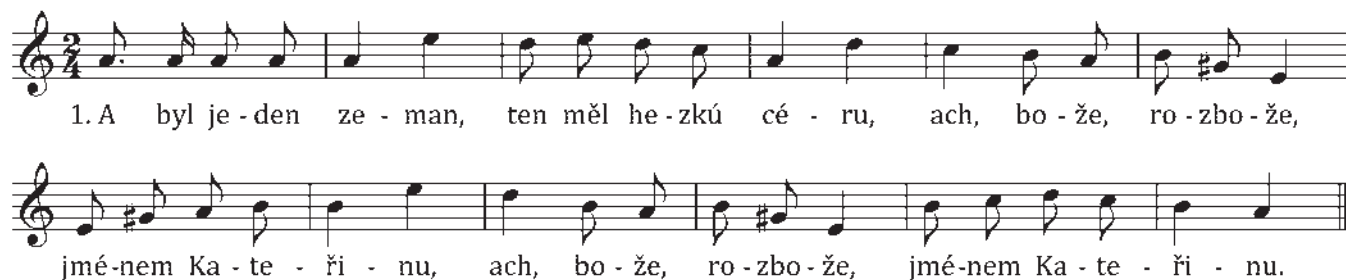

1. Ach, Bo-že, Bo-že, dyž ňa muž bi-je, a hdo u-bo-hú mě po-li-tu-je,
přid', ta-tí-čku mi-lý, ho-lu-be-čku si-vý, po-li-tuj ty mě.

1. Ach, Bože, Bože,
dyž ňa muž bije,
a hdo ubohú
mě polituje,
přid', tatíčku milý,
holubečku sivý,
polituj ty mě.
2. Tatíček ide,
dvérka otvírá
a hned' na zetě
ručičkú kývá,
ach, vy, zeťu, dobře,
nech sa koža odře,
šak nech poslouchá.
3. Ach, Bože, Bože,
dyž ňa muž bije,
a hdo ubohú
mě polituje,
přid', matičko milá,
holubičko sivá,
polituj ty mě.
4. Matička ide,
dvérka otvírá
a hned' na zetě
ručičkú kývá,
ach, vy, zeťu, dobře,
nech sa koža odře,
šak nech poslouchá.
5. Ach, Bože, Bože,
dyž ňa muž bije,
a hdo ubohú
mě polituje,
přid', bratříčku milý,
holubečku sivý,
polituj ty mě.
6. Bratříček ide,
dvérka otvírá
a hned' na zetě
ručičkú kývá,
ach, vy, švagře, dobře,
nech sa koža odře,
šak nech poslouchá.
7. Ach, Bože, Bože,
dyž ňa muž bije,
a hdo ubohú,
ach, polituje,
přid', sestřičko milá,
holubičko sivá,
polituj ty mě.
8. Sestřička ide,
dvérka otvírá
a hned' na švagra
ručičkú kývá,
nebij, švagře, nebij,
nebij, švagře, nebij,
je to sestra má.

40. A byl jeden zeman

Velké Karlovice

1. A byl je - den ze - man, ten měl he - zkú cé - ru, ach, bo - že, ro - zbo - že,
jmé - nem Ka - te - ři - nu, ach, bo - že, ro - zbo - že, jmé - nem Ka - te - ři - nu.

1. A byl jeden zeman,
ten měl hezkú céru,
|: ach, bože, rozbože,
jménem Kateřinu. :|
2. A seděl u stola
a psaníčko pisal,
|: ach, bože, rozbože,
přesmutně si vzdychal. :|
3. Můj milý tatíčku,
proč si tak vzdycháte,
|: ach, bože, rozbože,
proč si tak vzdycháte. :|
4. Ach, moja ceruško,
kerak nemám vzdychat',
|: dyž ťa mám Turkovi
za ženu odevzdat'. :|
5. Podiv sa, ceruško,
co to henkaj jede,
|: či to dragún jede,
či to Turek jede. :|
6. Rozmilý tatíčku,
běžte mu otvírat',
|: já jdu do komory,
budu tam umírat'. :|
7. Dobrý deň, pantáto,
kde je vaša céra,
|: ach, bože, rozbože,
včeraj mně umřela. :|

41. Mám já jednu frajerečku

Hovězí

Velmi rychle

1. Mám já je-dnu fra-je-re-čku, ta by sa mně zdá-la, O-na se-dí v če-pci,
mi-nu-lo jí še-de-sát let na sva-tý-ho Ja-na.

u ní sú mlá-den-ci, kdy-by se to do-zvě-dě-li, šli by za ňú vše-ci.

1. Mám já jednu frajerečku, ta by sa mně zdála,
minulo jí šedesát let na svatého Jana.
Ona sedí v čepci,
u ní sú mládenci,
kdyby se to dozvěděli, šli by za ňú všeci.
2. Neber si ty, můj synečku, pro peníze baby,
dyž ty pujdeš do hospody, pujde s tebou všady,
každý pujde s mladú,
ty ze starú babú,
to ti bude, můj synečku, pro velikú haňbu.
3. Dyž ty pujdeš do hospody, tam za tebou pujde,
stane sobě mezi dveři, volat' na ťa bude,
falešníku, pod' spať,
zanech švarných děvčat,
šak sis ty měl starú babu pro peníze nebrať.

42. Povídali předci naši, že nastanú jiné časy

Hošťálková

Ne rychle

1. Po-ví-da-li pře-dci na-ši, my jsme te-mu ne-vě-ři-li, až jsme sa-mi o-ku-si-li.
že na-sta-nú ji-né ča-sy,

1. Povídali předci naši,
že nastanú jiné časy,
my sme temu nevěřili,
až jsme sami okusili.
2. Na robotu zkazujú jet',
chudé koně nesmija mět',
druzí majú eště chudší,
ořú něma, až tak hučí.
3. Dyž sedák do lesa jede,
hajný za ním hnedkaj ide,
počkaj ty, sedláče milý,
mosíš platit' za to dříví.

43. Kněz po hrázi jede

Horní Jasenka

1. Kněz po hrá - zi je - de, Ha - na - čka sa smě - je. A po - čekaj, ty

Ha - na - čko, vy - zpo - ví - dám te - be, vy - zpo - ví - dám te - be.

1. |: Kněz po hrázi jede,
Hanačka sa směje. :|
A počkej ty, Hanačko,
vyzpovídám tebe,
vyzpovídám tebe.
2. |: Dyž ju vyzpovídal,
rozhřešení jí dal. :|
A neprav ty, Hanačko,
že sem s tebou líhal,
že sem s tebou líhal.
3. |: Kúpím já ti šátek
za jeden dukátek, :|
abys měla v čem chodívat
v nedělu, ve svátek,
v nedělu, ve svátek.
4. |: Kúpím ti střevíce
za čtyry tisíce, :|
abys měla v čem chodívat
v nedělu k muzice,
v nedělu k muzice.

44. Ani mně tak nevoní polívka v kuchyni

Brňov

1. A - ni mně tak ne - vo - ní po - lí - vka v ku - chy - ni,

jak mně za - vo - ně - la go - řa - len - ka v sí - ni.

1. Ani mně tak nevoní polívka v kuchyni,
jak mně zavoněla gořalenka v síni.

45. Pod', ceréčko, pod' s námi

Lužná

1. Pod', ce - ré - čko, pod' s ná - mi, pod' s ná - mi, do se -
ne - čka, do slá - my, do téj ze - le - nej o - ta - vy.

1. Pod', ceréčko, pod' s námi,
pod' s námi,
do senečka, do slámy,
do téj zelenej otavy.
2. Dybych s vámi chodila,
chodila,
mě by máti pobila,
mě by máti pobila.
3. Daj ty matce odpověď,
odpověď,
že ty půjdeš na zpověď,
že ty půjdeš na zpověď.
4. Ze zpovědi na sobáš,
na sobáš,
pověz, milá, de co máš,
pověz, milá, de co máš.
5. V jednej truhle mám šaty,
mám šaty,
a v tej druhej dukáty
a v tej druhej dukáty.
6. A v tej třetí liliju,
liliju,
přid', synečku, dám ti ju,
přid', synečku, dám ti ju.

46. Příluk, Bynina, Bynina

Rožnov pod Radhoštěm

Mírně ♩=160

1. Pří - luk, By-ni-na, By-ni-na, Pří - luk, By-ni-na, By-ni-na, Ty-lo-vi-ce, Há-žo-vi-ce,
 By-ni-na, By-ni-na. Na po-li je man-del, le - bo dva, za pe-cú je dě-cek
 hro - ma - da, na po-li je man-del, le - bo dva, za pe-cú je dě-cek hro-ma-da.

1. |: Příluk, Bynina, Bynina,
 Příluk, Bynina, Bynina, :|
 |: Tylovice, Házovice,
 Bynina, Bynina. :|
 Na poli je mandel, lebo dva,
 za pecú je děcek hromada,
 na poli mandel, lebo dva,
 za pecú je děcek hromada.

2. |: Sem, sem sirotek, sirotek,
 táta ně utek, ně utek, :|
 |: mama sa ně oběsila
 za pupek, za pupek. :|
 Naša Andulička ráda je,
 ona při muzice tancuje,
 naša Andulička ráda je,
 ona při muzice tancuje.

47. Sloboda, sloboda, kemu ju Pámbu dá

Valašská Polanka

1. Slo - bo - da, slo - bo - da, ke - mu ju Pám - bu dá, ne - dá ju ka - ždé - mu, z ti - sí - ca je - dno - mu.

1. Sloboda, sloboda,
 kemu ju Pámbu dá,
 nedá ju každému,
 z tisíce jednomu.

2. Dyby mně Pámbu dál,
 slobodu navrátil,
 já bych sa neženil,
 dyby mně zaplatil.

48. Nebanuj, nebanuj, žes moja nebyla

Horní Jasenka

Mírně

1. Ne - ba - nuj, ne - ba - nuj, žes mo - ja ne - by - la,
e - nom te - ho ba - nuj, žes ňa o - ši - di - la.

1. Nebanuj, nebanuj,
žes moja nebyla,
enom toho banuj,
žes ňa ošidiła.
2. Dyžs ňa ošidiła,
ošidí ťa Pánbů,
ešče si já, ešče,
galánečku najdu.
3. Nebanuj, nebanuj,
nemáš co banovať,
mosełas bys se mnú
po světě vandrovat.
4. Po světě vandrovat
a kriváky nosit,
na každej hospodě
nocleha si prosit.

49. Za horama, za dolama tancovala Marijánka

Vsetín

$\text{♩} = 72$

1. Za ho - ra - ma, za do - la - ma tan-co - va - la Ma - ri - ján - ka s gren - ci - gra - ma.

1. Za horama,
za dolama
tancovala Marijánka
s grencigrama.
2. Přišel pro ňu
otec, máti,
pojd', Maruško, pojd', Maruško,
domů spáti.
3. Já nepůjdu
domů spáti,
rači budu až do rána
tancovati.

50. Juliána, krásná panna

Horní Lideč

Hybně ♩ = 76

1. Ju - li - á - na, krá - sná pan - na, pra - ě - ťa - ťy u Du - na - ja,
 Ju - li - á - na, krá - sná pan - na, pra - ě - ťa - ťy u Du - na - ja.

1. Juliána, krásná panna, praěa ťaty u Dunaja, Juliána, krásná panna, praěa ťaty u Dunaja.	7. Posekaj ho na kúščícky, řekni, že sú to rybičky, posekaj ho na kúščícky, řekni, že sú to rybičky.	13. Jak ten druhý kúsek zedĽ, hned' na obě líčka zbledĽ, jak ten druhý kúsek zedĽ, hned' na obě líčka zbledĽ.
2. Přijéli k ní ťtyřé páni, pojed', Juliáno, s námi, přijéli k ní ťtyřé páni, pojed', Juliáno, s námi.	8. Už bratřiček z lesa jede, malované dřevo veze, už bratřiček z lesa jede, malované dřevo veze.	14. Jak ten třetí kúsek zedĽ, hned' na celé tělo zbledĽ, jak ten třetí kúsek zedĽ, hned' na celé tělo zbledĽ.
3. Já bych s vámi ráda jeĽa, dybych bratřička nemjĽa, já bych s vámi ráda jeĽa, dybych bratřička nemjĽa.	9. Pod', bratřičku, k snídaničku, máš nachystanú rybičku, pod', bratřičku, k snídaničku, máš nachystanú rybičku.	15. Běž, sestřičko, pro vínečko, zalévá krév mé srděčko, běž, sestřičko, pro vínečko, zalévá krév mé srděčko.
4. Bratra mŕžeš otrávit a s námi přec mŕžeš jeti, bratra mŕžeš otrávit a s námi přec mŕžeš jeti.	10. A co je to za rybička, nemá hlavy ani plíčka, a co je to za rybička, nemá hlavy ani plíčka.	16. Než sestřička s vínem přiřĽa, z bratřička ven duřa vyřĽa, než sestřička s vínem přiřĽa, z bratřička ven duřa vyřĽa.
5. Jak bych já ho otráviĽa, dyž sem sa to neuĽiĽa, jak bych já ho otráviĽa, dyž sem sa to neuĽiĽa.	11. Hlavičku sem uřezala a sama sem posníĽaĽa, hlavičku sem uřezala a sama sem posníĽaĽa.	17. Ach, co sem to uděĽaĽa, bratra sem si otráviĽa, ach, co sem to uděĽaĽa, bratra sem si otráviĽa.
6. Běž do hája zeleného, nájdí hada jedového, běž do hája zeleného, nájdí hada jedového.	12. Jak ten jeden kúsek zedĽ, hned' na jedno líčko bledĽ, jak ten jeden kúsek zedĽ, hned' na jedno líčko bledĽ.	18. S páni sem přec nejeĽa a bratřička sem pozbyĽa, s páni sem přec nejeĽa a bratřička sem pozbyĽa.

51. Vesele, vesele, třeba se zle děje

Pulčín

Musical notation for the song 'Vesele, vesele, třeba se zle děje'. It consists of two staves of music in G major and 2/4 time. The melody features several triplet patterns. The lyrics are written below the notes.

1. Ve - se - le, ve - se - le, tře - ba se zle dě - je,
sr - de - čko v zá - rmu - tku, hu - běn - ka se smě - je.

1. Vesele, vesele, třeba se zle děje,
srdečko v zármutku, huběnka se směje.
2. Vesele, vesele, třeba se zle děje,
šak ptáček neseje, zpívá si vesele.
3. Už si ty, Aničko, už si ty pod grapú,
bude ťa bijávat Janíček lopatú.
4. Už si ty, Janíčku, už si ty pod břehem,
bude ťa Anička bijávat ožehem.

52. Pas se mje, kravičko, okolo chodníčka

Střelná

Musical notation for the song 'Pas se mje, kravičko, okolo chodníčka'. It consists of two staves of music in G major and 5/4 time. The melody features several half-note and quarter-note patterns. The lyrics are written below the notes.

1. Pas se mje, kra - vi - čko, o - ko - lo cho - dní - čka,
da - li mje ma - měn - ka má - sla do kra - jí - čka.

1. Pas se mje, kravičko,
okolo chodníčka,
dali mje maměnka
másla do krajíčka.
2. Dali mje ho, dali,
chlapci mje ho vzali,
ešče mňa pobili,
plakat mje nedali.*

* Tzv. halekačka, tedy píseň zpívaná halekáním z kopce na kopec.

53. Dyž já umřu, ležat' budu

Ratiboř

1. Dyž já um-řu, le-žat' bu-du v tom ze - le - ném há - jku, v tom ze - le - ném há - jku.

1. Dyž já umřu, ležat' budu
v tom zeleném hájku,
v tom zeleném hájku.
2. Dovezte mňa přes palérňu,
kde pálá gořalku,
kde pálá gořalku.
3. Dyž já umřu, ležat' budu
v tem zeleném městě,
v tem zeleném městě.
4. Gořalenu s bečulenkú
na krk mně pověste,
na krk mně pověste.

54. Zpívaj, ptáčku, zpívaj v zelenéj březině

Semetín

1. Zpí - vaj, ptá - čku, zpí - vaj v ze - le - něj bře - zi - ně, co mně Pán - bū

cho - vá, co mně Pán - bū cho - vá, šak mňa to ne - mi - ne.

1. Zpívaj, ptáčku, zpívaj
v zelenéj březině,
|: co mně Pánbů chová,
co mně Pánbů chová,
šak mňa to nemine. :|
2. Šak já za ňú nesmím,
na kterou si myslím,
|: ona u mě stála,
žalostně plakala,
abych u ní zůstal. :|
3. Ja tu nezůstanu,
ja musím na vojnu,
|: koničky pucovať,
šablenku kšírovať,
já musím na vojnu. :|

55. Pásla má milá koníčky

Hošťálková

1. Pá - sla má mi - lá ko - ní - čky, pá - sla má mi - lá ko - ně,
aj, ho - re po zá - ho - ne - čku, aj, ho - re po zá - ho - ně.

1. Pásla má milá koníčky,
pásla má milá koně,
aj, hore po záhonečku,
aj, hore po záhone.
2. A dyž ona jich napásla,
obrátila jich zase,
že ona jich pást' nebude,
nech si jich pase, kdo chce.
3. Na jednom poli žitečko,
na druhém poli žito,
pověz mně, moja Aničko,
kerého je ti líto.
4. Toho mně není nic líto,
co má ty oči černé,
neb ten sa za mňa styděl,
chodíval on k nám ve dně.
5. A toho je mně lítější,
co má ty sivé oči,
neb ten sa za mňa nestyděl,
chodil k nám aji v noci.

56. Pámbu vám zaplat', maměnko milá

Valašská Polanka

1. Pám - bu vám za - plat', ma - měn - ko mi - lá, za va - še cho - vá - ní, ho - lu - běn - ko si - vá.

1. Pámbu vám zaplat',
maměnko milá,
za vaše chování,
holuběnko sivá.
2. Vychovali ste mňa
jak v ořechu jádro,
včilej synečkovi
dáváte mňa darmo.

57. Nám, nám, jako nám

Lázy

Rychle ♩=120

1. Nám, nám, ja - ko nám, nám sa ši - je da - la - mán, no - ha - vi - čky,
dě - vča - ta to ne - ma - jú, o - ny so - bě lu - la - jú na stře - ví - čky.

1. Nám, nám, jako nám,
nám sa šije dalamán,
nohavičky,
děvčata to nemajú,
ony sobě lulajú
na střevíčky.

2. My, my, jako my,
my nejsme tak šikovní
jako naši,
jak ten tata s mamulkú
sedávali na stútku
na ohnišči.

58. Ty hříbovský vršku, ty si ně na závadě

Valašská Bystřice

1. Ty hří-bo-vský vr - šku, ty_ si ně na zá-va - dě, že ne-vi - dím cho - diť
svú_ mi - lú po za - hra - dě, že ne-vi - dím cho - diť svú mi - lú_ po za - hra - dě.

1. Ty hříbovský* vršku, ty si ně na závadě,
|: že nevidím chodit' svú milú po zahradě. :|

2. Že nevidím chodit' ani trávěnky kosit',
|: pomoz' mně, má milá, ten kopeček roznosit'. :|

* Hřívová – část obce Valašská Bystřice (název vznikl zřejmě zkomolením slova Hříbová).

59. Ej, hoja, hoja, svoboda moja

Hovězí

Rychle

1. Ej, ho - ja, ho - ja, svo - bo - da mo - ja, po - věz
ty mně, mo - je ne - jmi - le - jší, bu - deš - li mo - ja.

1. |: Ej, hoja, hoja,
svoboda moja, :|
|: pověz ty mně,
moje nejmilejší,
budeš-li moja. :|
2. |: Já ti nepovím,
já sama nevím, :|
|: já sem ještě
tuze mladé děvče,
robiť neumím. :|
3. |: V poli roste bič,
ten učí robiť, :|
|: na březí je
taká materia,
ze sna probudit. :|
4. |: Ešče nemá nic,
už sa strojí biť, :|
|: uchovej ňa,
Pane Bože věčný,
za takého jit. :|

60. Vojáci, vojáci, všeci ste jednací

Hošťálková

1. Vo - já - ci, vo - já - ci, vše - ci ste je - dna - cí,
ja - ko by vás mě - la je - dna sta - rá má - ci.

1. Vojáci, vojáci,
všeci ste jednací,
jako by vás měla
jedna stará máci.
2. Vojáci, vojáci
majú peněz dosti,
obrst otrhaný
a pan major bosky.
3. Hore háj, hore háj,
hore hájem šustí,
bída sa dušila,
že nás neopustí.

61. Už sme všetko sežali

Hošťálková

1. Už sme vše - cko se - ža - li, e - ště má - me ja - ři - nu,

jak nám do - ža - tej ne - dá - te, pro - pi - jem vám pe - ři - nu.

1. Už sme všetko sežali,
ešte máme jařinu,
jak nám dožatej nedáte,
propijem vám peřinu.
2. Už sme všetko sežali,
ešte máme úvratě,
jak nám dožatej nedáte,
propijem vám aj gatě.
3. Už sme všetko dožali,
ešte máme čučku žať,
jak nám dožatej nedáte,
půjdem na vás žalovať.
4. Už sme všetko dožali,
ešte máme vičnisko,
vdávalo by sa, vdávalo,
súsedovo dívčisko.

62. Ešče já si kopu desek nařežu

Pržno

Mírně

1. E - šče já si ko - pu de - sek na - ře - žu a - ji si jich do Mo - ra - vy_ za - ve - zu,

do - lu do Mo - ra - vy, při - jdu do - mu zdra - v ý, e - šče by mňa mu - zi - kan - ti za - hrá - li.

1. Ešče já si kopu desek nařežu
aji si jich do Moravy zavezu,
dolu do Moravy,
přijdu domu zdravý,
ešče by mňa muzikanti zahráli.
2. Kdybych já byl jako jiní sedláci,
dělal bych si u muziky legraci,
já su synek dobrý,
ale su chudobný,
musím ležať na lavici pod kamny.

63. Na vrch Javorníčka kamenná stolička

Střítež nad Bečvou

Volně ♩=66

1. Na vrch Ja - vo - rní - čka ka - men - ná sto - li - čka, na ní ša - ty pe - re,
 na ní ša - ty pe - re mo - ja ga - lá - ne - čka, mo - ja ga - lá - ne - čka.

1. |: Na vrch Javorníčka
kamenná stolička, :|
 |: na ní šaty pere,
na ní šaty pere
moja galánečka. :|

2. |: A dyž ich oprala,
smutně zaplakala, :|
 |: bodaj bych tě, synku,
bodaj bych tě, synku,
nebyla poznała. :|

3. |: Ani nepoznała,
ani neviděla, :|
 |: dybych byla rači,
dybych byla rači
do Bečvy skočila. :|

64. Aj, vy sedláci, vy ste lajdáci

Zašová

1. Aj, vy se - dlá - ci, vy ste la - jdá - ci, bu - ři - či ne - jvě - čí,
 vy u - klá - dá - te na cha - lu - pní - ky ve - lké kun - tr - bu - cí.

1. Aj, vy sedláci,
vy ste lajdáci,
buřiči nejvěčí,
vy ukládáte
na chalupníky
velké kuntrbucí.

2. Pět rynských z krávy,
půl kopy slámy,
dva rynské z telate,
a kdo má husy,
těž platit musí,
dva zlaté z prasete.

3. Dů do hospody,
držejí hody
za naše peníze,
jak se napijú,
potem se bijú
všeci pohromadě.

65. Uvázal koníčka u jalovca dubca

Hovězí

1. U - vá - zal ko - ní - čka u ja - lo - vca du - bca, u ja - lo - vca du - bca,
mě - la sem tej no - ci na hu - běn - ky ku - pca, na hu - běn - ky ku - pca.

1. Uvázal koníčka
u jalovca, dubca,
u jalovca, dubca,
měla sem tej noci
na huběnky kupca,
na huběnky kupca.

2. Uvázal koníčka
u suché jedličky,
u suché jedličky,
nedávaj, cérečko,
ledakom hubičky,
ledakom hubičky.

3. A proč bych nedala,
dyž ňa pěkně prosí,
dyž ňa pěkně prosí:
Pod' se mnú, cérečko,
povíme si cosi,
povíme si cosi.

4. Uvázal koníčka
ledabyl u březe,
ledabyl u březe,
už za mnú ledakdo
nikdy nepoleze,
nikdy nepoleze.

66. Oj, šifaj, šifaj, ach, šifaříčku

Prostřední Bečva

Zvolna

1. Oj, ši - faj, ši - faj, ach, ši - fa - ří - čku, ach, pře - vez mňa ty přes tu vo - di - čku.

1. |: Oj, šifaj, šifaj,
ach, šifaříčku, :|
|: ach, převez mňa ty
přes tu vodičku. :|

2. |: Já nepřevazu,
dyž nemám vesla, :|
|: ach, všecko mně to
voděnka snésla. :|

3. |: Sednu na vodu,
budu sa plavit', :|
|: abych sa mohel
starostí zbavit'. :|

4. |: Sednu na vodu,
nese mňa voda, :|
|: všeckej starosti
zanechám doma. :|

67. Horo, horo vysoká, eště vyšší skala Rožnov pod Radhoštěm

1. Ho - ro, ho - ro vy - so - ká, e - ště vy - šší ska - la, za - plat' ně, sy - ne - čku,
co sem s te - bú spa - la, za - plat' ně, sy - ne - čku, co sem s te - bú spa - la.

1. Horo, horo vysoká, eště vyšší skala, : zaplat' ně, synečku, co sem s tebou spala. :	4. To ti eště já přidám koníčka vraného, : aby si ty měla pro synáčka svého. :
2. To ti já odčítám štyry sta na stole, : vem si jich, má milá, šak sú šaty tvoje. :	5. To já eště neberu, to je eště málo, : dost si sa namíval mojí lásky darmo. :
3. To já eště neberu, to je eště málo, : dost si sa namíval mojí lásky darmo. :	6. To ti eště já přidám sám sebe samého, : aby si už měla do Boha věčného. :

68. Sebralo se pár chasníků v jedné vesnici

Valašské Příkazy

1. Se - bra - lo se pár cha - sní - ků v je - dné ve - sni - ci, o - na he - zkú
a že pů - jdou do Šču - dlo - va k ča - ro - dě - jni - ci,
ce - ru má, čun - ky o - ko - ce - né má a krá - li - ci pod la - vi - cí du - pú no - žka - ma.

1. Sebralo se pár chasníků v jedné vesnici,
a že půjdou do Ščudlova k čarodějnici,
ona hezkú ceru má,
čunky okocené má
a králici pod lavicí dupú nožkama.
2. Jak se hoši uradili, tak učinili,
a tak spolu ke Ščudlovu se ubírali,
z fajfky si vyškrali,
močky si založili,
ve Ščudlově u Vašíčky* se posadili.
3. Jeden z těch našich chasníků dal sobě zahrát,
vybral sobě hezkou holku a šel tancovat,
stará sedí u kamen,
oči měla hned' na něm,
jak se hoši přetancili, stará pálí ven.
4. Starý točí škobrtúkem, stará zasýpá,
jak nameleš na krupici, zabi králíka,
jak si hoši potančí,
tak si rádi posvačí,
namluvíme my ženicha té naší Káči.

* příjmení někdejší hostinské (Vašíčková)

69. Proč krušenka v struze stójí

Hrachovec

Volně ♩=63

1. Proč kru - šen - ka v stru - ze stó - jí, proč kru - šen - ka v stru - ze
stó - jí, či o - na sa su - cha bó - jí.

1. Proč krušenka v struze stójí,
proč krušenka v struze stójí,
či ona sa sucha bójí.
2. Dyby sa sucha nebála,
dyby sa sucha nebála,
do struhy by nestávała.
3. Bójím já sa sucha teho,
bójím já sa sucha teho
jak panenka muža zlého.
4. Muža zlého, nedobrého,
muža zlého, nedobrého,
hospodára nedbałego.
5. Proč, krušenko, nerozkvétáš,
proč, krušenko, nerozkvétáš,
na ovoce nezasedáš.
6. A šak sem už rozkvétała,
a šak sem už rozkvétała,
na ovoce zasedała.

* Tzv. hečená – píseň zpívaná při sklizni obilí podobným způsobem jako halekačka.

70. Na jarmarce, na jarmarce kup střevíce

Hošťálková

1. Na ja - rma - rce, na ja - rma - rce kup stře - ví - ce,

1. varianta

po ja - rma - rce ne - chod' ví - ce, po ja - rma - rce ne - chod' ví - ce.

2. varianta

po ja - rma - rce ne - chod' ví - ce, po ja - rma - rce ne - chod' ví - ce.

1. Na jarmarce,
na jarmarce kup střevíce,
|: po jarmarce nechod' více. :|
2. On ji koupil,
on ji koupil pentli modrú,
|: tu máš, milá, na rozchodnú. :|
3. Dyž tu pentli,
dyž tu pentli zapletala,
|: přežalostně zaplakala. :|
4. A de je ten
a de je ten, co ju koupil,
|: mé srdečko mně zarmútil. :|
5. Mé srdečko,
mé srdečko, čtyry oči,
|: budú plakat ve dne v noci. :|

71. Vinšoval bych si starostů býti

Vigantice

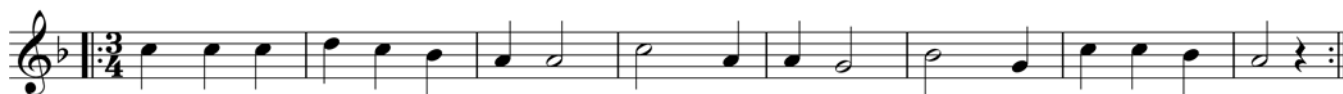
Recitativně

1. Vin - šo - val bych si sta - ro - stů bý - ti, ach, mi - lý Bo - že, to je ži - vo - by - tí,
by ne - by - lo pá - tku, za - lo - ží - me sklá - dku na ži - vo - by - tí.

1. Vinšoval bych si starostů býti,
ach, milý Bože, to je živobytí,
by nebylo pátku,
založíme skládku
na živobytí.
2. Jeden starosta jede na jarmark,
chce skoupit sobě sukno na kabát,
soukeník praví,
tuhle to sivý,
to má sedlák rád.
3. Starosta hledí jak vyjevený,
na soukeníka je rozvzteklý,
povídá: Sprostáku,
rovnáš mě k sedláku,
sem představený.

72. Proč vy mňa, tatíčku, nerad máte

Rokytnice

1. Proč vy mňa, ta - tí - čku, ne - rad má - te, ne - rad má - te, ne - rad má - te,
když vy mňa na vo - jnu vy - há - ňá - te, vy - há - ňá - te, vy - há - ňá - te.

1. Proč vy mňa, tatíčku, nerad máte,
nerad máte, nerad máte,
když vy mňa na vojnu vyháňáte,
vyháňáte, vyháňáte.
2. Nevyháňajte, ach, já půjdu sám,
já půjdu sám, já půjdu sám,
dostanu kopíčko, budu husar,
budu husar, budu husar.
3. Dostanu koníčka, to šimlíčka,
to šimlíčka, to šimlíčka,
že sem byl odveden pro tatíčka,
pro tatíčka, pro tatíčka.
4. Dostanu koníčka, kobylenku,
kobylenku, kobylenku,
že sem byl odveden pro maměnku,
pro maměnku, pro maměnku.
5. Dostanu koníčka, to hříbátko,
to hříbátko, to hříbátko,
že sem byl odveden pro děvčátko,
pro děvčátko, pro děvčátko.
6. Lepší je na vojně kúsek masa,
kúsek masa, kúsek masa,
nežli u sedláka prosná kaša,
prosná kaša, prosná kaša.
7. Lepší je na vojně tabák kúřit',
tabák kúřit', tabák kúřit',
nežli u sedláka cepem búřit',
cepem búřit', cepem búřit'.
8. Lepší je na vojně boty glancit',
boty glancit', boty glancit',
nežli u sedláka s holkú tančit',
s holkú tančit', s holkú tančit'.
9. Lepší je na vojně kver pucovať',
kver pucovať', kver pucovať',
nežli u sedláka s holkú sedať',
s holkú sedať', s holkú sedať'.

73. A Janku, Janku, cos podělál

Rožnov pod Radhoštěm

1. A Jan - ku, Jan - ku, cos po - dě - lál, a Jan - ku, Jan - ku, cos po - dě - lál,
a dyž tá ve - dú za ru - káv, a dyž tá ve - dú za ru - káv.

The musical score is written on two staves in 2/4 time with a key signature of one flat (Bb). The melody features several triplet markings (indicated by a '3' above a bracket) over the notes 'Jan - ku', 'cos po - dě - lál', and 've - dú'. The lyrics are printed below the notes.

1. A Janku, Janku, cos podělál,
a Janku, Janku, cos podělál,
a dyž tá vedú za rukáv,
a dyž tá vedú za rukáv.
2. Nepodělál sem nic zlého,
nepodělál sem nic zlého,
zabil sem srnca jedného,
zabil sem srnca jedného.
3. Nebyl to srnec, byla laň,
nebyl to srnec, byla laň,
a už mňa vedú, nevím kam,
a už mňa vedú, nevím kam.
4. Nevěšajte mňa na duby,
nevěšajte mňa na duby,
zedli by ňa tam holubi,
zedli by ňa tam holubi.
5. A pověste mňa k chodníčku,
a pověste mňa k chodníčku,
kde moja bere vodičku,
kde moja bere vodičku.
6. Co rázu vody nabere,
co rázu vody nabere,
ze mňa holúbky sežene,
ze mňa holúbky sežene.
7. Kšo, kšo, holúbci, z nožiček,
kšo, kšo, holúbci, z nožiček,
šlapávaly k nám chodníček,
šlapávaly k nám chodníček.
8. Kšo, kšo, holúbci, z ručiček,
kšo, kšo, holúbci, z ručiček,
dávaly ste mně perníček,
dávaly ste mně perníček.
9. Kšo, kšo, holúbci, z tváříčky,
kšo, kšo, holúbci, z tváříčky,
dávali sme si hubičky,
dávali sme si hubičky.

74. Rodičové syna mjéli

Poličná

Mírně ♩=74

1. Ro - di - čo - vé sy - na mjé - li, na vo - jnu ho dať mu - se - li,
ma - měn - ka oň pła - ka - ĺa, že ho těžce cho - va - ĺa, cho - va - ĺa.

1. Rodičové syna mjéli, na vojnu ho dať museli, : maměnka oň pľakaľa, že ho těžce chovaľa. :	4. Mňa netrápí marše nový ani šable ocelový, : mňa trápjá šporny tvoje, co bodú boky moje. :
2. Proč, maměnko, proč plačete, šak vy za mňa nepujdete, : pujde za mňa koníček, na koníčku syneček. :	5. Tvoje šporny krvavé sú, moje boky zbodané sú, : za svoju věrnú službu od bolesti zahynu. :
3. Můj koníček hnědovraný, proč tak smutný, neveselý, : trápjá ťa marše nový neb šable ocelový. :	6. Spánembohem, má matičko, spánembohem, frajírečko, : spánembohem, frajír můj, spánembohem mašíruj. :

75. A ta naša súseda, ona hezkú dcerku má

Hutisko

1. A ta na - ša sú - se - da, o - na he - zkú dce - rku má,
 he - zkú, he - zkú, ne - na - jde ji na Mo - ra - vě, Sle - zsku.

1. A ta naša súseda, ona hezkú dcerku má, : hezkú, hezkú, nenajde ji na Moravě, Slezsku. :	6. A dyž přijde k svítání, ženka volá k snídání, : bože, bože, jak je temu ženatému dobře. :
2. A já si to dovedu, že si pro ňu přijedu, : s koněm, s vozem, seberu ju s peřinami, s ložem. :	7. A dyž přijde k poledňu, ženka volá k obědu, : bože, bože, jak je temu ženatému dobře. :
3. Rozhledni se, děvečko, na to moje polečko, : jak je dlúhé a jak se ti po něm chodit bude. :	8. A o čtvrté hodině, ženka volá k svačině, : bože, bože, jak je temu ženatému dobře. :
4. A dyž na něj pohlédla, slzenka ju obléla, : bože, bože, jak mi bylo u rodičů dobře. :	9. A dyž se už zvečeří, ženka volá k večeri, : bože, bože, jak je temu ženatému dobře. :
5. Ach, ženatý synečku, nelituj tu cestečku, : bože, bože, jak je temu ženatému dobře. :	10. A jak je po večeri, ženka hledí po lóži, : bože, bože, jak je temu ženatému dobře. :

76. Slibovals ně, že ňa vezneš

Hovězí

1. Sli - bo - vals ně, že ňa ve - zneš, sli - bo - vals ně, že ňa
ve - zneš, až to ja - ré ži - to ze - žneš.

1. Slibovals ně, že ňa vezneš, slibovals ně, že ňa vezneš, : až to jaré žito zežneš. : 2. Žito už je ve stodole, žito už je ve stodole : a já ešče na slobodě. : 3. Žito už je na lešení, žito už je na lešení : a já ešče v potěšení. : 4. Užs ho zežal ajs ho zežhral, užs ho zežal ajs ho zežhral, : přeča sis ňa ešče nevzal. :	5. Ty synečku černooký, ty synečku černooký, : nežeň sa ty v tyto roky. : 6. Zanedlúho vojna bude, zanedlúho vojna bude, : na co ti ta žena bude. : 7. Vykopu já hrubú jamu, vykopu já hrubú jamu, : hodím ju tam dolů hlavú. : 8. Sám vylezu na jalovec, sám vylezu na jalovec, : budu pravít, já su vdovec. :

77. Ženu koze na pašu

Nový Hrozenkov

1. Že - nu ko - ze na pa - šu, že - nu ko - ze na pa - šu,
při tem a - le zla ja su, při tem a - le zla ja su.

1. Ženu koze na pašu,
ženu koze na pašu,
při tem ale zla ja su,
při tem ale zla ja su.
2. Svačinu mně nedali,
svačinu mně nedali,
ba ešče mně nadrali,
ba ešče mně nadrali.
3. Vy koziska škarede,
vy koziska škarede,
při vas sa mně zle vede,
při vas sa mně zle vede.
4. Při vas ani nerostu,
při vas ani nerostu,
protože jim kapustu,
protože jim kapustu.
5. Koze k trňu uvažu,
koze k trňu uvažu,
a žabsky* si zaskaču
a žabsky si zaskaču.

* lidový tanec s názvem „žabský“

78. Aj, hora, hora, zelená hora

Choryně

♩=108

1. Aj, ho - ra, ho - ra, ze - le - ná ho - ra, a z téj ho - re - čky kdo - si mě vo - lá.

1. Aj, hora, hora, zelená hora, : a z téj horečky kdo si mě voľá. :	4. Žádného není, svítí měsíček, : pod' k nám, synečku, zpívá slaviček. :
2. Aj, voľá, voľá galánka moja, : pod' k nám, synečku, sem sama doma. :	5. Já k vám nepujdu, ešče skoro je, : nebudeš, děvče, nebudeš moje. :
3. Sem sama doma, žádného není, : pod' k nám, synečku, mé potěšení. :	6. Nebudeš moje a ani nesmíš, : darmo si, děvče, darmo si myslíš. :

79. Má mysel, má mysel

Vsetín

1. Má my - sel, má my - sel, na co sem ne - při - šel,

pro je - dno dě - včá - tko má - lem bych byl vi - sel.

1. Má mysel, má mysel, na co sem nepřišel, pro jedno děvčátko málem bych byl visel.	3. Já sem k vám nepřišel, voda mě donesla, daj ty mně nocleha, galánečko hezká.
2. Pro jedno děvčátko koně nepucuju, pro druhé děvčátko doma nenocuju.	4. Nocleha mně dala, nic nepodestlala, na holej lavici ležat mňa nechala.

80. Dycky sa ně zdálo z neděle na ráno

Valašská Polanka

1. Dy - cky sa ně zdá - lo z ne - dě - le na rá - no, že mu - zi - ga hrá - la,
mlá - den - cůch je má - lo, že mu - zi - ga hrá - la, mlá - den - cůch je má - lo.

1. Dycky sa ně zdálo
z neděle na ráno,
|: že muziga hrála,
mládencůch je málo. :|
2. Mládenců je málo,
panen na tisíce,
|: třema řady stály,
samé klebetnice. :|
3. Jedna je Kubova,
druhá Ohradová,
|: třetí nemenuju,
Aneša Hrčkova. :|
4. Pod tú vsackú bránú
panenky plakaly,
|: ony naříkaly,
jak by husle hrály. :|
5. Neplačte, panenky,
už je všechno marno,
|: už máte galány
v Kroměříži* dávno. :|

* ve smyslu odvedení k vojsku

81. Ach, hína, husičky, hína

Jablůnka

1. Ach, hé - na, hu - si - čky, hé - na, ach, ne - ka - lte vo - di - čky,
při - je - de tu mi - lun - ký, ach, na - pá - jať ko - ní - čky.

1. Ach, hína, husičky, hína,
ach, nekalte vodičky,
přijede tu milunký,
ach, napájet koníčky.

2. Koníčky sem tu viděla,
milunkého tu není,
ach, Bože můj nebeský,
ach, co mám za sůžení.

3. Ach, tam ty koníčky, tam ty,
ujely na profanty,
vzali ich k Debrecínu,
vyvážat z magacínu.

82. Povol si, synečku, dokel si na světě

Kateřinice

Zvolna ♩=66

1. Po - vol si, sy - ne - čku, do - kel si na svě - tě,
šak už ti ne - da - jú do hro - bu dě - vča - te, dě - vča - te.

1. Povol si, synečku, dokel si na světě,
|: šak už ti nedajú do hrobu děvčate. :|

3. Šuligaj, šuligaj, šak ty došuligáš,
|: jak všeco propiješ, ešče dost' zanecháš. :|

2. A dyby aj dali, co ti bude po něm,
|: šak nebudeš vědět, že léžíte spolem. :|

4. Vesele, vesele, třeba se zle děje,
|: srce zarmúcené, hubica sa směje. :|

83. Jak sem byla malučká

Janová

Volně

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The melody consists of several measures, including triplets and a section with a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes.

1. Jak sem by - la ma - lu - čká, by - la sem pě - kná, krá - sná,
chla - pci za mnú cho - di - li, e - šče sem hu - sy pá - sla.

1. Jak sem byla malučká,
byla sem pěkná, krásná,
chlapci za mnú chodili,
ešče sem husy pásala.
2. Ja, nechajte husičky,
ja, nechajte vodičky,
prijede sem syneček,
ja, napájat koníčky.
3. Ty voděnko studená,
cos ty mně podělala,
vzalas ty mně synečka,
co sem ho milovala.
4. Ty voděnko studená,
já tebe pěkně prosím,
navrať ty mně synečka,
kterého v srdci nosím.
5. A já ti ho navrátím,
ale neživého,
budeš plakat, naříkat,
chodáci podla něho.

84. Když sem byla u maměny svojí

Vsetín

♩=120

1. Když sem by - la u ma - mēn-ky svo - jí, stro-ji - la mňa ja - ko kví - tek v po - li,

stro-ji - la, stro - ji - la, le - da sa mňa zby - la, a já, u - bo - žá - tko, mu - sím od ní.

1. Když sem byla u maměny svojí,
strojila mňa jako kvítek v poli,
strojila, strojila,
leda sa mňa zbyla,
a já, ubožátko, musím od ní.

2. Není, Bože, jako ženka mladá,
když sa ona rozveselí zrána,
zrána, na poledně,
dá huběny ve dně
a večer si sama ke mně lehne.

85. Ej, nad Brúnovem široký kameň

Lidečko

Rychleji ♩=112

1. Ej, nad Brú - no - vem ši - ro - ký ka - meň, pe - če Ha -

ni - čka pa - gá - čky na něm, hu - ja, hu - ja.

1. Ej, nad Brúnovem
široký kameň,
peče Hanička
pagáčky na něm,
huja, huja.

2. Přišel Janíček,
oblízá pysky,
jak cochá, cochá
pagáčky z misky,
huja, huja.

3. Počkaj, Janičku,
já ti omastím,
nechaj, Haničko,
šak já jich tak zjím,
huja, huja.

86. Široký list na javoře

Bystřička

Táhle ♩=66

1. Ši - ro - ký list na ja - vo - ře, ši - ro - ký list
na ja - vo - ře, he - zký sy - nek v po - li o - ře.

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a common time signature (C), and a tempo marking of ♩=66. The melody starts with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The second measure contains a quarter note D5, a quarter note E5, and a quarter note F5. The third measure contains a quarter note G5, a quarter note A5, and a quarter note B5. The fourth measure contains a quarter note C6, a quarter note B5, and a quarter note A5. The fifth measure contains a quarter note G5, a quarter note F5, and a quarter note E5. The sixth measure contains a quarter note D5, a quarter note C5, and a quarter note B4. The seventh measure contains a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The eighth measure contains a quarter note E4, a quarter note D4, and a quarter note C4. The ninth measure contains a quarter note B3, a quarter note A3, and a quarter note G3. The tenth measure contains a quarter note F3, a quarter note E3, and a quarter note D3. The eleventh measure contains a quarter note C3, a quarter note B2, and a quarter note A2. The twelfth measure contains a quarter note G2, a quarter note F2, and a quarter note E2. The thirteenth measure contains a quarter note D2, a quarter note C2, and a quarter note B1. The fourteenth measure contains a quarter note A1, a quarter note G1, and a quarter note F1. The fifteenth measure contains a quarter note E1, a quarter note D1, and a quarter note C1. The sixteenth measure contains a quarter note B0, a quarter note A0, and a quarter note G0. The piece ends with a double bar line.

1. Široký list na javoře,
široký list na javoře,
hezký synek v poli oře.
2. Oře, oře aji seje,
oře, oře aji seje,
hezké děvča sa mu směje.
3. Seje, seje aji vlačí,
seje, seje aji vlačí,
hezké děvča sa mu páčí.

87. Jedú vojáci přes hory

Lužná

1. Je - dú vo - já - ci přes ho - ry, je - dú vo - já - ci k ho - rá m,
kde sa já pře - smu - tná po - dě - ju, kde sa já pře - smu - tná scho - vám.

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a key signature of one flat (Bb). The melody starts with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The second measure contains a quarter note D5, a quarter note E5, and a quarter note F5. The third measure contains a quarter note G5, a quarter note A5, and a quarter note B5. The fourth measure contains a quarter note C6, a quarter note B5, and a quarter note A5. The fifth measure contains a quarter note G5, a quarter note F5, and a quarter note E5. The sixth measure contains a quarter note D5, a quarter note C5, and a quarter note B4. The seventh measure contains a quarter note A4, a quarter note G4, and a quarter note F4. The eighth measure contains a quarter note E4, a quarter note D4, and a quarter note C4. The ninth measure contains a quarter note B3, a quarter note A3, and a quarter note G3. The tenth measure contains a quarter note F3, a quarter note E3, and a quarter note D3. The eleventh measure contains a quarter note C3, a quarter note B2, and a quarter note A2. The twelfth measure contains a quarter note G2, a quarter note F2, and a quarter note E2. The thirteenth measure contains a quarter note D2, a quarter note C2, and a quarter note B1. The fourteenth measure contains a quarter note A1, a quarter note G1, and a quarter note F1. The piece ends with a double bar line.

1. Jedú vojáci přes hory,
jedú vojáci k horám,
kde sa já přesmutná poděju,
kde sa já přesmutná schovám.
2. Schovaj sa, milá, de rozumíš,
schovaj sa, milá, de chceš,
šak ty mňa, má milá, nemiluješ,
šak ty mňa, má milá, nechceš.

88. Muzikanti, hodní páni, mají peněz dosti

Janová

1. Mu - zi - kan - ti, ho - dní pá - ni, ma - jú pe - něž do - sti,

cim - ba - li - sta o - tr - ha - ný a ba - si - sta bo - sky.

1. Muzikanti, hodní páni,
majú peněz dosti,
cimbalista otrhaný
a basista bosky.

2. Muzikanti, hodní páni,
dostanú se do nebe,
mezi svaté chocholaté,
co dělajú hehehe.

3. Zahrajte nám muzikanti,
dám vám vajec putnu,
a jak mně nezahrajete,
tak vám vaše utnu.

89. Pásla děvečka páva mezi horama sama

Pržno

1. Pá - sla dě - ve - čka pá - va me - zi ho - ra - ma sa - ma,

při - je - li k ní dva pá - ni, po - jed', dě - ve - čko, s ná - mi.

1. Pásla děvečka páva
mezi horama sama,
přijeli k ní dva páni,
pojed', děvečko, s námi.

2. Och, já bych s váma jela
a kde bych páva děla?
Pust' páva do močára
a sedni do kočára.

90. Kamarádko moja, hněváš-li sa na mňa

Seninka

1. Ka - ma - rá - dko mo - ja, hně - vá - š-li sa na mňa, mě - la sem
 tej no - ci, mě - la sem tej no - ci tvo - je - ho ga - la - na.

1. Kamarádko moja, hněváš-li sa na mňa, : měla sem tej noci, měla sem tej noci tvojeho galana. : 2. A já sa nehněvám, ale ti za zlé mám, : nemělas daleko, nemělas daleko, mohlas ho poslat' k nám. :	3. Já sem posílala a on nechtěl jiti, : že za nim nechodiš, že za nim nechodiš dverka zavíratí. : 4. Šak já sem chodila aj sem vystýlala : červené peřiny, červené peřiny do bílého rána. :

91. Zakukala žežulička, ej, v háji, tam na kraji

Karolinka

1. Za - ku - ka - la že - žu - li - čka, ej, v há - ji, tam na kra - ji, ej, v há - ji, tam na kra - ji,
 ke - ra že - na mu - ža bi - je, ej, ta bu - de zas v rá - ji, ej, ta bu - de zas v rá - ji.

1. Zakukala žežulička, ej, v háji, tam na kraji, ej, v háji, tam na kraji, kera žena muža bije, ej, ta bude zas v ráji, ej, ta bude zas v ráji.	2. Zakukala žežulička, ej, zakukala v lese, ej, zakukala v lese, ej, kerý muž ženu bije, ten bude hořeť v pekle, ten bude hořeť v pekle.

92. Včerať sem sa oženíť

Prostřední Bečva

1. Včé - raj sem sa o - že - níl, aj, už ňa žen - ka bi - je, aj, už ňa žen - ka bi - je.

1. Včerať sem sa oženíť,
aj, už ňa ženka bije,
aj, už ňa ženka bije.
2. Aj, už na mně zlamala
štyry dubové kyje,
štyry dubové kyje.
3. Sotva sem sa oženíť,
a to napolo s plačem,
a to napolo s plačem.
4. Dostal sem já ženičku
enem s jedným rubáčem,
enem s jedným rubáčem.
5. Dycky sem sa těšila,
aj, po peřině, duchně,
aj, po peřině, duchně.
6. A včil moja hlavička,
aj, na holú zem buchne,
aj, na holú zem buchne.

93. Hošťálkovští mládenci dělajú sa mladí

Hošťálková

1. Ho - šťá - lko - vští mlá - den - ci dě - la - jú sa mla - dí, jak pří - de ne - dě - le,

o - pa - lu - jú bra - dy, jak pří - de ne - dě - le o - pa - lu - jú bra - dy.

1. Hošťálkovští mládenci dělajú sa mladí,
|: jak přídě neděle, opalujú brady. :|
2. Nekereý mládenec kopu slámy spálí,
|: ešče si na dobre bradu neopálí. :|
3. Nekereý mládenec enom otépečku,
|: ten sobě namlúvá švarnú galánečku. :|

94. Ten mynářský kameň velice těžký

Pržno

The image shows a musical score for a song. It consists of two staves of music in 2/4 time, with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first line of music has a first ending bracket over the final two measures, with a second ending bracket over the next two measures. The lyrics are: 1. Ten my - ná - řský ka - meň ve - li - ce tě - žký žký a e - šče je tě - žší, mo - ja na - jmi - le - jší, mun - dur vo - jen - ský.

1. |: Ten mynářský kameň
velice těžký :|
a ešče je těžší,
moja najmilejší,
mundur vojenský.
2. |: Mynářským kameněm
voděnka točí :|
a mundur vojenský,
a mundur vojenský
vojáček nosí.
3. |: Vystup si, milučká,
na vysoký prah :|
a daj ně huběny,
a daj ně huběny
ten posledníkrát.
4. |: Huběny ti nedám,
nejsu povinna, :|
nech ti dá ve vojně,
nech ti dá ve vojně
nekerá iná.

95. Modli se, sedláčku, modli se každý den

Jasenice

1. Mo - dli se, se - dlá - čku, mo - dli se ka - ždý den,

že ne - mu - síš sme - kat klo - bú - čka před drá - bem, drá - bem.

1. Modli se, sedláčku, modli se každý den,
|: že nemusíš smekat klobúčka před drábem. :|
2. Také se raduje ta stará kobyla,
|: že se tej prokletej roboty zbavila. :|
3. A včilej jsu páni tak jak myši v dirách,
|: už ich nepatříme na tych panských dílách. :|

96. Na to sem sa učila

Malá Lhota

Mírně ♩=80

1. Na to sem sa u - či - ě a do ško - ťy cho - di - ě, a - by

já ty mo - dro - o - ké, pě - kné chě - pce ši - di - ě.

1. |: Na to sem sa učila
a do školy chodiě, :|
aby já ty modrooké,
pěkné chěpce šiě.
2. |: Dyž sem mjěěa patnást let,
ošiěěa sem ich pět, :|
teběa, ze všech najmilejší,
ošiěím zas, jak by změt.*

* jakbysmet = stejně tak

97. Osedlajte koničky, zazpívajte, družičky

Příluky

Mírně ♩=72

1. O - se - dľa - jte ko - ní - čky, za - zpí - va - jte, drú - ži - čky,
o jé, o jé, ro - zto - mi - lé po - tě - šé - ní mo - je.

1. Osedlajte koničky,
zazpívajte, družičky,
o jé, o jé,
roztomiť potěšení moje.
2. Dyž sem já jél přes mostek,
rosypál sem měch kostek,
o jé, o jé,
roztomiť potěšení moje.
3. Podivaj sa, Haničko,
na to naše polečko,
o jé, o jé,
jak ono je převelice dlúhé.
4. Jak ona naň pohlédla,
suzenka jí vyběhla,
o jé, o jé,
že musí íť od maměnky brze.

98. Sedlák, neborák, nemá koní ani vlák

Jasenice

1. Se - dlák, ne - bo - rák, ne - má ko - ní a - ni vlák, no - ha - vi - ce
sa - me la - ty, z pa - pu - čí mu tr - čá pa - ty, ne - má a - ni na ta - bák.

1. Sedlák, neborák,
nemá koní ani vlák,
nohavice same laty,
z papučí mu trčá paty,
nemá ani na tabák.
2. Hofer ubohý,
skoro ráno na nohy,
do kopečka tragač vleče,
až mu z čela pot již teče,
to on své voly.

99. Na Pučinách na rohu

Valašská Senice

1. Na Pu - či - nách na ro - hu, co - si se tam sví - tí,
je tam ko - stel z tva - ro - hu, po - dmá - slím po - bi - tý.

1. Na Pučinách* na rohu,
cosi se tam svítí,
je tam kostel z tvarohu
podmáslím pobitý.
2. Služ, děvečko, služ u nás,
u našeho pána,
nebudeš nic dělávat,
jenom spávat s náma.
3. Cosi u nás vyslúžíš,
povezeš to domů,
položíš do kolíbký,
budeš zpívat tomu.
4. Hajej, niněj, maličký,
já sem tvoje máma,
to sem si vyslúžila
u našeho pána.
5. Každý dobrý hospodář,
který ženu odře,
kůži z ní dá na buben,
ten udělá dobře.

* *Pulčín*

100. Není na dalece takového ptáčka

Rokytnice

1. Ne - ní na da - le - ce ta - ko - vé - ho ptá - čka,
jak si vy - cho - va - la sú - se - dka sy - ná - čka.

1. Není na dalece takového ptáčka,
jak si vychovala sousedka synáčka.
2. Chovala, chovala v kleci javorovej,
slíbila ho dáti dceři sousedovej.
3. Dcera sousedova velice si vede,
že pro ňu syneček čtyřma koňma jede.
4. Čtyřma koňma jede, veze jí dukáty,
že jí bude jednat' damaškové šaty.
5. Damaškové šaty a pačesný rubáč,
enem ty, dcerečko, u sousedů neplač.
6. Neboj sa, dcerečko, u sousedů bídy,
obuješ papuče a půjdeš na hříby.
7. Neboj sa, dcerečko, u sousedů psoty,
ohrneš rukávy, půjdeš do roboty.
8. Neboj sa, dcerečko, že ta bude bívat',
koupí si tatárek, bude ta hladívat'.
9. Ten sousedů synek velice bohatý,
nemože si kúpiť řeménka do gatí.
10. Řeménka do gatí, na papuče sukna,
že jeho galánka je velice smutná.
11. Ten sousedů synek veliká hrdina,
nemóže zaplatiť půl žejdlíka vína.
12. Půl žejdlíka vína a žejdlík gořálky,
mosel si vypoščať od svojej galánky.
13. Poščaj mňa, dcerečko, poščaj mňa tých peněz,
budu k vám chodívat' denně za interes.
14. Dcera sousedova veliká pyšnica,
dala si vypísať na patu zajíca.
15. Na patu zajíca, na fěrtušek kvítek,
aby za ňú chodil ten sousedů skřítek.

101. Císaři, císaři, malú krajinu máš

Karolinka

1. Cí - sa - ři, cí - sa - ři, ma - lú kra - ji - nu máš, cí - sa - ři, cí - sa - ři, ma - lú kra - ji - nu máš,

na co nas ve - rbu - ješ, na co nas ve - rbu - ješ, na co nas ve - rbu - ješ, dyž nas ne - vy - cho - váš.

1. Císaři, císaři, malú krajinu máš,
císaři, císaři, malú krajinu máš,
na co nas verbuješ,
na co nas verbuješ,
na co nas verbuješ, dyž nas nevychováš.
2. Nebojte sa, chlapci, u císařa hladu,
nebojte sa, chlapci, u císařa hladu,
šak tam za Dunajem,
šak tam za Dunajem,
šak tam za Dunajem žita* rozkvétajú.
3. Žita rozkvétajú a rži** dozrávajú,
žita rozkvétajú a rži dozrávajú,
nebojte sa, chlapci,
nebojte sa, chlapci,
nebojte sa, chlapci, u císařa hladu.
4. U císařa hladu ani žiadnej núze,
u císařa hladu ani žiadnej núze,
dyť za vámi vezú,
dyť za vámi vezú,
dyť za vámi vezú na vozoch peníze.
5. Na vozoch peníze, děvčata v kočáre,
na vozoch peníze, děvčata v kočáre,
nebojte sa, chlapci,
nebojte sa, chlapci,
nebojte sa, chlapci, bude vám tam dobre.

* žito – pšenice

** réž – žito

102. Ach, kalčící, kalčící, dobří řemesníci

Prostřední Bečva

1. Ach, ka - lčí - ci, ka - lčí - ci, do - bří ře - me - sní - ci,
šak vás ji - nak ne - nan - de, e - nem při skle - ni - ci.

1. Ach, kalčící, kalčící,
dobří řemesníci,
šak vás jinak nenande,
enem při sklenici.

2. A ve dně při sklenici,
v noci při děvčici,
a to ste vy, kalčící,
dobří řemesníci.

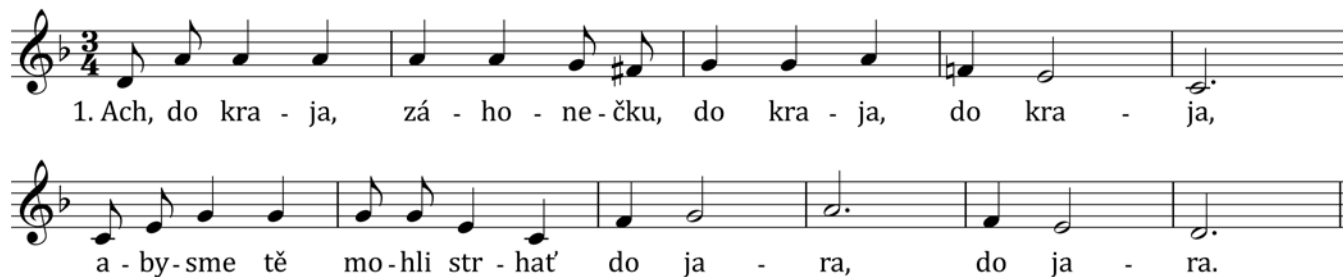
3. Ach, kalčící, kalčící,
kalčovské řemeslo,
nad hlavú má šibenici,
pod nohama peklo.*

* šibenice, peklo – části tkalcovského stavu

103. Ach, do kraja, záhonečku

Kelč

♩=80

1. Ach, do kra - ja, zá - ho - ne - čku, do kra - ja, do kra - ja,
a - by - sme tě mo - hli str - hať do ja - ra, do ja - ra.

1. Ach, do kraja, záhonečku,
do kraja, do kraja,
abysme tě mohli strhat'
do jara, do jara.

2. Ach, do meze, záhonečku,
do meze, do meze,
ať nějaký pomocníček
přileze, přileze.

3. Ach, do konca, záhonečku,
do konca, do konca,
abysme tě mohli strhat'
za slunca, za slunca.

* *Zpívalo se při trhání lnu.*

104. Býl jest svobodný mládenec jeden

Kladeruby

♩=63

1. Býl jest svo - bo - dný mlá - de - nec je - den, a z mr - kvy pa - li - čky,
ne - chať si dě - lat' z kou - de - le bu - ben
z ko - ščá - tu cim - bát, tak so - bě hrá - vať a býl ve - seť dy - cky.

1. Býl jest svobodný mládenec jeden, nechať si dělat' z koudele buben a z mrkvy paličky, z koščátu cimbát, tak sobě hrával a býl vesel dycky.
2. Štyrem sedlákom otloukl vrata, nechať si dělat' malé húslata, podle starý módy, aby mu hrály, bez přebírání, jak staří mívali.
3. Bas sobě robil puštvrt roku, potreboval naň šest kop odkorků, z osmi voľou střeva, to sobě koupil a struny kroutil, jaké bylo třeba.
4. Trumpét překrásný nechát si dělat', koupil topola, nechát ho vrtať, rozdivné mašiny, na tem si hravať, chasu šidívať, dyž napitá byla.
5. Ze starých kachlí měli varhany, to byla hrouza k přeposlouchání, partese z haľuzí, to bylo k hrouzi, když to z haľuzí muziku dělali.
6. Dyž na tem všeckém počali hráti, to byla hrouza přeposlouchati, komíny padały, okna brněly, střechy praščely, hory zeleňaly.

105. Komárovice, pěkná dědina

Komárovice

Mírně ♩=69

1. Ko - má - ro - vi - ce, pě - kná dě - di - na, pod' k nám, sy - ne - čku, sem sa - ma do - ma.

1. Komárovice, pěkná dědina, pod' k nám, synečku, sem sama doma.
2. Sem sama doma, žádného není, pod' k nám, synečku, mé potěšení.

106. Svatý Ján je na kopečku

Jasenice

Rychle

1. Sva - tý__ Ján je na ko - pe - čku, sva - tá__ An - na v do - li - ně, mě - li sme my
pě - kné ho - dy, už se nám to po - mi - ne, už se nám to po - mi - ne.

1. Svatý Ján je na kopečku,
svatá Anna v dolině,
|: měli sme my pěkné hody,
už se nám to pomine. :|

2. Peněz není, chleba není,
v kapsi ani tronika,
|: mně se zdá, že mně hrá
v každém kútě muzika. :|

107. Krhovščí mládenci na tem dolním konci

Krhová

Mírně $\text{♩}=69$

1. Kr - ho - vščí mlá - den - ci na tem do - lním kon - ci, vy kr - ho - vščí mlá - den - ci
na tem do - lním kon - ci, fo - jto - věn - ka svě - čí, fo - jto - věn - ka svě - čí, že cho - dí - te v no - ci.

1. Krhovščí mládenci na tem dolním konci,
vy krhovščí mládenci na tem dolním konci,
fojtověnka svěčí,
fojtověnka svěčí,
že chodíte v noci.

2. Ach, ty fojtověnko, jak to nedokážeš,
ach, ty fojtověnko, jak to nedokážeš,
jak to nedokážeš,
jak to nedokážeš,
oběšená budeš.

3. Co bych nedokázala, dyž sem vás viděla,
co bych nedokázala, dyž sem vás viděla,
tým małym okénkem,
co je nad pocínkem,
sem na vás hleděla.

108. Podívajme sa, jak pěkně tancuje

Pržno

1. Po - dí - va - jme sa, jak pě - kně tan - cu - je, ru - ká - ve - čka
až jí su - kni - čka od pat o - dska - ku - je,

sa - mé vra - py, o - na rá - da tan - čí s chla - py.

1. Podívajme sa,
jak pěkně tancuje,
až jí suknička
od pat odskakuje,
rukávečka samé vrapy,
ona ráda tančí s chlapy.

2. Šatka na hlavě
pěkně oškrobená,
pančošky černé
má až po kolena,
střevíčky má z černéj kože,
jak sa točí, milý Bože.

3. Kordulečku má
na faldoch knoflíčky,
každý by od ní
rád dostal hubičky,
každý by s ňú rád tancoval
a do rána ju miloval.

109. Jaký si hospodář, takovou ženu máš

Leskovec

1. Ja - ký si ho - spo - dář, ta - ko - vů žen - ku máš,

máš na ní ru - ká - vce ta - jak na Ci - gán - ce.

1. Jaký si hospodář, takovou ženu máš,
máš na ní rukávce tajak na Cigánce.

2. Jaký si hospodář, takú ty máš ženu,
ty piješ v palérni, ona pije v šenku.

3. Jaký jsi hospodář, také máš stavení,
v síni máš kaméní, v jizbě kamen není.

110. Vím já borovětku borovú

Krhová

Mírně ♩=69

1. Vím já bo - ro - věn - ku bo - ro - vú a v ní tra - věn - ku ze - le - nú,
v ní je ro - zma - rýn, o něm do - bře vím, sem ho sa - di - ťa.

1. Vím já borovětku borovú
a v ní travětku zelenú,
|: v ní je rozmarýn,
o něm dobře vím,
sem ho sadiťa. :|
2. Šťa sem do zahrádky, trhaťa,
všem mládencom sem ho rozdaťa,
|: edem jednému,
svému miľému,
sem nic nedaťa. :|
3. On sa na mňa hrozne rozhněvát,
on ně ani piva nezavdáť,
|: piva nezavdáť,
do tanca nevzáť,
on ně trucovát. :|
4. Nekerá panna sa nastrójí,
přinde do hospody, tam stójí,
|: stójí u dveří
a o ní neví,
edem šenkýři. :|
5. Dyby já u dveří měľa stát,
rači sa pujdu dómu vyspať,
|: budu červená
jako malina,
kerá je zraťa. :|

111. Jaký sem, taký sem

Křivé

Volně ♩=88

1. Ja - ký sem, ta - ký sem, a - le sem chlap do - brý,
jak ne - mám go - řa - ťky, na - pi - ju sa vo - dy.

1. Jaký sem, taký sem,
ale sem chlap dobrý,
jak nemám gořalky,
napiju sa vody.
2. Jaký si hospodář,
takovou ženu máš,
máš na ní rukávce
tajak na Cigánce.
3. Koňa mám jedného,
chromého, slepého,
a ešte sem dlužen
Cigánom za něho.
4. Stodolenka prázná,
sľunko do ní svítí,
zkázala ně miťá,
že k ní mám přijíti.
5. Dyž sem k ní nepřišěl,
ona ke mně přišla,
rozdrané rukávce,
ešče byla pyšná.

112. Ja, Bože můj nebeský

Velké Karlovice

1. Ja, Bo - že můj ne - be - ský, e - šče ráz na - dbo - že, ___
že sa ně sy - ne - ček vy - da - řiť ne - mo - že. ___

1. Ja, Bože můj nebeský,
ešče ráz nadbože,
|: že sa ně syneček
vydařit nemože. :|
2. Ja, vydařil by sa ně,
není po méj volí,
|: ja, dyž našho pohlédnu,
hlavěnka mňa bolí. :|
3. Ja, kopečku, kopečku,
tys ně na závadě,
|: ja, nevidím synečka
chodit' po zahradě. :|
4. Ja, chodit' po zahradě
ani koně vodit',
|: ja, Bože můj nebeský,
s kým sa budu těšit'. :|
5. Ja, dolina, dolina,
smutná neveselá,
|: a já bych v ní nebyla,
dybych nemusela. :|

113. A túlali sa mladenci

Valašská Bystřice

1. A tú - la - li sa__ mla - den - ci, a tú - la - li sa__ mla - den - ci

po Ro - man - ko - vém_ ka - men - ci, po Ro - man - ko - vém_ ka - men - ci.

1. A túlali sa mladenci, a túlali sa mladenci : po Romankovém kamenci. :	4. A my tam sedět nebudem, a my tam sedět nebudem, : vezmem Aničku, pryč půjdem. :
2. A túlali sa, túlali, a túlali sa, túlali, : až sa k nevěstě dostali. :	5. Matička praví, nechte tam, matička praví, nechte tam, : to jest nevěsta pyšná k nám. :
3. Aničko, metej světničku, Aničko, metej světničku, : chystej mládencům stoličku. :	6. Nechce jest hrachu ani krup, nechce jest hrachu ani krup, : tož jí, Jeníčku, cukru kup. :
7. A já jí cukru nekúpím, a já jí cukru nekúpím, : raděj jí dobře nalúpím. :	

$\text{♩} = 80$

1. Dy - cky sa ten bo - ha - tý di - ví, že jak sa ten chu - do - bný
ži - ví. Po - čkaj, bo - há - če, šak ti vy - ská - če ži - to na ko - lá - če.

2. varianta

1. Dy - cky sa ten bo - ha - tý di - ví, že jak sa ten chu - do - bný ži -
ví. Po - čkaj, bo - há - če, šak ti vy - ská - če ži - to na ko - lá - če.

1. Dycky sa ten bohatý diví,
že jak sa ten chudobný živí.
|: Počkaj, boháče,
šak ti vyskáče
žito na koláče. :|
2. A dyž je už konec masopusta
a dyž je už stodolenka pustá,
|: není v ní sena,
ovsa, ječmena,
praví, že je bída. :|
3. A dyž je už štyry týdně na půst,
zdvíhá sedlák, zdvíhá koně za chvůst,
|: krávu za rohy,
ženku za nohy,
Pane Bože, odpust'. :|
4. A dyž je už o Velikéj noci,
ide sedlák k hoferovi v noci,
|: tluče na dveři,
bratře, otevři,
založ ňa s peňázi. :|
5. A dyž je už o svatéj Anně,
dyž si sedlák na koláče nažne,
|: ide na pivo,
klobúk na křivo,
var ode mňa, bído. :|
6. A dyž je už o svatém Michale,
dyž sú hrušky, dyž sú na povale,
|: chodí po hůře,
hnilky vybíře,
praví, že je dobře. :|

115. Sadila sem hrušku v sadě

Prostřední Bečva

1. Sa - di - la sem hru - šku v sa - dě, sa - di - la sem hru - šku
v sa - dě, Pán - bů ví, při - jme - li sa mně.

1. Sadila sem hrušku v sadě,
sadila sem hrušku v sadě,
Pánbů ví, přijme-li sa mně.
2. A proč by sa nepřijala,
a proč by sa nepřijala,
často sem ju zalívala.
3. Zalívala ve dně v noci,
zalívala ve dně v noci,
Pánbů mně byl na pomoci.
4. Dyž ta hruška rodiť bude,
dyž tak hruška rodiť bude,
má milá ju sbírat' bude.
5. Bude sbírat' do fěrtuška,
bude sbírat' do fěrtuška,
to je, Bože, dobrá hruška.
6. Dobrá hruška, zelenečká,
dobrá hruška, zelenečká,
a tá bude pro synečka.
7. Pro synečka, pro milého,
pro synečka, pro milého,
Pánbů ví, budu-li jeho.
8. Na Hutisku na pavlači,
na Hutisku na pavlači
sedajú si hezčí chlapci.
9. Každý svoju galánečku,
každý svoju galánečku
poznávajú po šátečku.
10. Po šátečku, po červeném,
po šátečku, po červeném,
po prsténku, po stříbrném.

116. Chodili obrajti po dědině

Solanec pod Soláněm

1. Cho - di - li o - bra - jti po dě - di - ně, hle - da - li ta - bá - ček v pu - che ři - ně, na ho - fe - ra bú - ří,
ja - ký ta - bá k kú - ří, šve - rco - va - ný_ je. tu ju má - te. tře - bas pod lo - žem.

1. Chodili obrajti po dědině,
hledali tabáček v pučeřině,
|: na hofera búří,
jaký tabák kúří, :|
švercovaný je.

2. Vy páni obrajti, co sa ptáte,
šak vy též kúříte, jaký máte,
|: a já mám trafiku
na boku v pytlíku, :|
tu ju máte.

3. Sedláček sa brání, ta jak může,
pučeřinku do tla připchne nožem,
|: hledajte si, páni,
tabák švercovaný, :|
třebas pod ložem.

117. Na co sem se tak mladá vdávala

Karolinka

1. Na co sem se tak mla-dá vdá-va - la, a - bych tě - žko ne - dě - la - la,
kú - pil mně muž ca - pa, po - tvo - ra střa - pa - tá, te - ho sem se ne - na - dá - la.

1. Na co sem se tak mladá vdávala,
abych těžko nedělala,
|: kúpil mně muž capa,
potvora střapatá,
teho sem se nenadála. :|
2. Na co sem se tak mladá vdávala,
abych těžko nedělala,
|: kúpil mně kohúta,
já musím do kúta,
teho sem se nenadála. :|
3. Na co sem se tak mladá vdávala,
abych těžko nedělala,
|: kúpil mně muž kuru,
já musím na huru,
teho sem se nenadála. :|
4. Na co sem se tak mladá vdávala,
abych těžko nedělala,
|: ted' musím líhati
s mužíčkem bez gatí,
teho sem se nenadála. :|

118. Léskovské dívky krádaly slépký

Leskovec

1. Lé - sko - vské dí - vky krá - da - ťy slé - pky Ci - gá - nom,
a - by im da - ťy ne - ja - ké ča - ry ga - lá - nom, nom.

1. Léskovské dívky krádaly slépký Cigánom,
|: aby im dały nejaké čary galánom. :|
2. Jak im ich dały, hned' čarovaly na trávě,
|: jedna s masnicú, druhá s práslicú, pravda je. :|

119. Na Starém Jičíně mostina na mostině

Zašová

The image shows a musical score for a song. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first line of music has four measures, and the second line has five measures. The lyrics are: 1. Na Sta - rém Ji - čí - ně mo - sti - na na mo - sti - ně, te - če tam vo - di - čka z či - ste - rně do pa - lí - rně.

1. Na Starém Jičíně
mostina na mostině,
teče tam vodička
z čisterně do palírně.
2. Kdybych nebyl zaspal
s děvčatem na ohništi,
nemusel sem nosit
šablenku po bojišti.
3. Ale že sem zaspal
s děvčatem na tej slamě,
tak včil musím nosit
šablenku po Moravě.
4. Zdálo sa mně, zdálo,
haj, že sa zdoly mračí,
a to sa čerňaly,
haj, mojí milej vlasy.
5. Zdálo sa mně, zdálo,
haj, že sa zdoly blýská,
to sa červeňaly,
haj, mojí milej líčka.

120. Ten kunovský kostelíček, kořem něho černý les

Kunovice

Mírně ♩=72

1. Ten ku - no - vský ko - ste - lí - ček, ko - řem ně - ho čé - rný les,

e - šče se po - dí - vám, e - šče se po - dí - vám, kde můj mi - lý je - de dnes.

1. : Ten kunovský kostelíček, kořem něho černý les, : : ešče se podívám, ešče se podívám, kde můj milý jede dnes. :	4. : Ten kunovský fojt a náš pán, ten je teho příčina, : : on mě na vojnu dař, ruky, nohy zvázař, ešče ke mně vartu dař. :
2. : A jede on, jede, jede na svém vraném koníčku, : : on sobě připíná, on sobě připíná na levý bok šabličku. :	5. : A tá varta u mě stářa od večera do rána, : : a jak Pámbu deň dál, hned' sem maširovař z Mezřiča až do Brna. :
3. : A jak sobě šablu připjař, na svú miřú zavořař, : : až pod ním vraný kůň, až pod ním vraný kůň přežařostně zařehťař. :	6. : Dyž zme do Brna přijeli, na legruta se pťali, : : otevřete vrata, vezeme legruta z keleckého držení.* :

* panství

121. Seděla má milá pod zeleným hájem

Hutisko

Volně

1. Se - dě - la má mi - lá pod ze - le - ným há - jem, ši - la ko - šu - len - ku

ze - le - ným he - dvě - bem, ši - la ko - šu - len - ku ze - le - ným he - dvě - bem.

1. : Seděla má milá pod zeleným hájem; : : šila košulku zeleným hedvábem. :	3. : Nedělej si, milá, nedělej si škody; : : schovej košulku, až já přijdu z vojny. :
2. : Komu to, milúčká, košulku šiješ; : : to tobě, synečku, až pomašíruješ. :	4. : Neschovám, neschovám, mně by mamka lála; : : že sem ti košulky do vojny nedala. :

122. Studená voděnko, och, co si podělała

Mikulůvka

Mírně ♩=74

1. Stu - de - ná vo - děn - ko, och, co si po - dě - la - la, vza - las ně sy - ne - čka,

co sem ho mjé - la rá - da, vza - las ně sy - ne - čka, co sem ho mjé - la rá - da.

1. : Studená voděnko, och, co si podělała; : : vzałas ně synečka, co sem ho mjéla ráda. :	2. : Studená voděnko, och, pěkně já ťa prosím; : : navrat' ně synečka, kerého v srci nosím. :
3. : Já ti ho navrátím, och, ale né živého; : : budeš o ňho pľakat', choďaci kole něho. :	

123. Hore háj, dolu háj, hore hájem cesta

Hovězí

1. Ho - re háj, do - lu háj, ho - re há - jem ce - sta, ne - ber si, sy - ne - čku,
ke - rá ne - má dvě sta, ne - ber si, sy - ne - čku, ke - rá ne - má dvě sta.

1. Hore háj, dolu háj,
hore hájem cesta,
|: neber si, synečku,
kerá nemá dvě sta. :|
2. Dybych já, synečku,
dvě sta peněz měla,
|: musel by sas ňa ptat,
lesti bych tá chtěla. :|
3. Třeba su chudobná,
otce chudobného,
|: ale bych nechtěla
mládenca každého. :|
4. Třeba su chudobná,
chudobné matere,
|: přeca neotevřu
ledakomu dveře. :|
5. Ty si myslíš, milý,
že tá nosím v srdci,
|: ale já tá nosím
pod opatkem* v krpci. :|

* *Krpec opatek (podpatek) nemá – děvče tím vlastně říká, že chlapce nemiluje.*

124. Pones, sedlák, kuntrbuci

Jasenice

1. Po - nes, se - dlák, kun - tr - bu - ci, po - šlu na tě e - xe - ku - ci,
po - nes, se - dlá - čku, dlu - hy, sva - tý Vá - clav je tu - dy.

1. Pones, sedlák, kuntrbuci,
pošlu na tě exekuci,
|: pones, sedláčku, dluhy,
svatý Václav je tudy. :|

2. Jakpak já mám dluhy platit,
když nemám z čeho namlátit,
|: já prodám jalovici,
zaplatím polovici. :|

3. Selka pláče a naříká,
že nemá krav ani mleka
|: a zemáků že není,
že jsou všechny v palerni. :|

125. Ten chlebíček služebný

Juřinka

Krokem ♩=74

1. Ten chle - bí - ček słu - že - bný, ach, ten je má - lo sła - ný,
ach, já si ho při - so - lím svo - jí - mi su - zen - ka - mi.

1. Ten chlebíček služebný,
ach, ten je málo slaný,
ach, já si ho přisolím
svojími suzenkami.

126. Ten kunovský mostek prohýbá se

Kunovice

Mírně ♩=76

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is marked 'Mírně' (moderately) with a quarter note equal to 76 beats per minute. The melody consists of eighth and quarter notes, with some rests. The lyrics are written below the notes.

1. Ten ku-no-vský mo-stek pro-hý-bá se, pod ním te - če vo-da, ro-zlé-vá se,
a v téj vo - dě sou ry - bi - čky, žá-dný ich ne-chy-tá, sou ma - li - čky.

1. Ten kunovský mostek prohýbá se,
pod ním teče voda, rozlévá se,
a v téj vodě
sou rybičky,
žádný ich nechytá, sou maličky.
2. Dyž sem přes ten mostek chodívať,
měsíček ně jasno svítívať,
svítívať,
už nebude,
bude ně svítívať nekde inde.
3. Podej ně, má miľá, tú latérňu,
ať já přes ten mostek neupadnu
upadnu-li,
zmatlu kabát,
budeš měť, má miľá, co pucovať.
4. Nač bych já ti kabát pucovaľa,
dyž já nejsu žádná tvoja žena,
až já budu
tvoja žena,
budu ti pucovať jako iná.

127. Brněnský zámečku vysoko klenutý

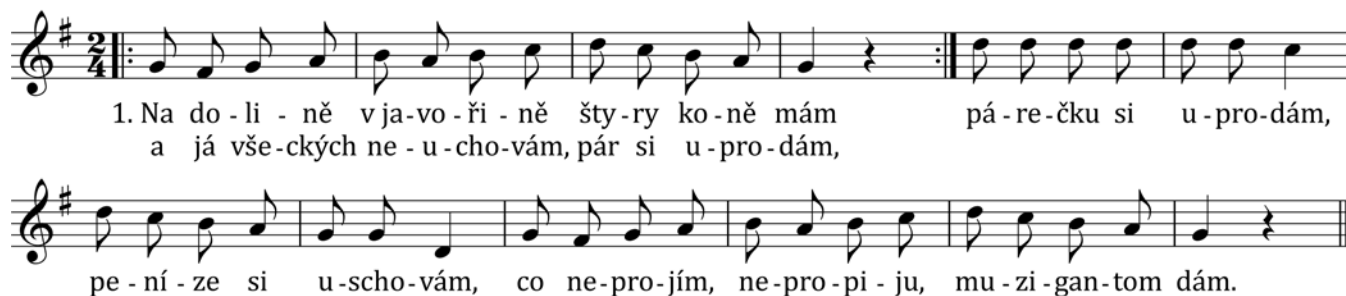
Lačnov

1. Br - něn - ský zá - me - čku vy - so - ko kle - nu - tý,
a snád' si v něm, šo - ha - jí - čku, v že - le - zoch za - ku - tý.

1. Brněnský zámečku
vysoko klenutý,
a snád' si v něm, šohajíčku,
v železoch zakutý.
2. Proč tebe, synečku,
do želez zakuli?
Ja, pro tebe, moja milá,
že sme spolu spali.
3. Nespali, nespali,
enom zme šuškali,
na nás páni úradové,
na nás přísahali.
4. Nebude, synečku,
vina odpuščena
a ty mosíš putovati
do Jeruzaléma.
5. Jeruzalémský kněz,
ten ťa vyzpovídá,
ale tobě, můj synečku,
rozhřešení nedá.
6. Dyž nedá, nechť nedá,
prosit ho nebudu,
sednu si já na koníčka,
do vójny pojeđu.
7. Do vójny pojeđu
přes prajské hranice,
budú plakat a naříkat
lačnovské děvčice.

128. Na dolině v javořině čtyry koně mám

Leskovec

1. Na do - li - ně v ja - vo - ři - ně šty - ry ko - ně mám pá - re - čku si u - pro - dám,
a já vše - ckých ne - u - cho - vám, pár si u - pro - dám,
pe - ní - ze si u - scho - vám, co ne - pro - jím, ne - pro - pi - ju, mu - zi - gan - tom dám.

1. Na dolině v javořině čtyry koně mám
a já všech neuchovám, pár si uprodám,
pářečku si uprodám,
peníze si uschovám,
co neprojím, nepropiju, muzigantom dám.

2. A dyž pujdu do hospody, pujdu v parádě,
a ty, děvča černojoké, podiv sa* na mě,
to je děvča jako květ,
já to děvča mosím měť,
a jak jí dáš, matko, počet, vezmu si ji hned'.

3. Ty si synek šelma mladý, peníze bys brál,
po hospodách, po palérňách, sem tam rozmrhál.
Tva céra je kulhavá,
na nožiska šmatlavá,
jak jí, matko, počet nedáš, ona sa nevdá.

* *podívej se*

129. Na Starém Jičíně mostina na mostině

Lešná

Mírně ♩=76

1. Na Sta-rém Ji - čí - ně mo - sti - na na mo - sti - ně,

te - če tam vo - děn - ka z ci - ste - rně do pa - lé - rně.

1. Na Starém Jičíně mostina na mostině, : teče tam voděnka z cisterně do palárně. :	3. Zdálo sa ně, zdáto, ach, na to samé ráno, : že muziga hráta a chłapců bylo málo. :
2. Nepí, synku, nepí, ach, chařupa ti letí, : pamatuj na řenu a na své drobné děti. :	4. Chłapců bylo málo a děvřat na tisíce, : třema řady stály, to samé taneřnice. :

130. U tych fojtových vrát

Komárovice

♩=76

1. U tych fo - jto - vých vrát, byl sem tam na - sto - krát, ma - jou tam

dě - vři - řku u - řla - ka - nou vše - řku, tú sem já mí - vař rád.

1. U tych fojtových vrát, byř sem tam nastokrát, majou tam děvřičku upřakanou všeřku, tú sem já mívař rád.	2. Dyř sem byl v hářeřtě v kroměřiřzkém měřtě, nic ně tam nebyřo, dyř za mnou chodiřo, čěrnooké děvře.

131. Vesele, vesele, třeba se zle děje

Brňov

1. Ve - se - le, ve - se - le, tře - ba se zle dě - je, sr - ce za - rmou - ce - né,

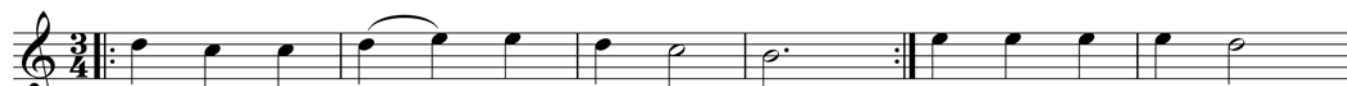

hu - běn - ka se smě - je, sr - ce za - rmou - ce - né, hu - běn - ka se smě - je.

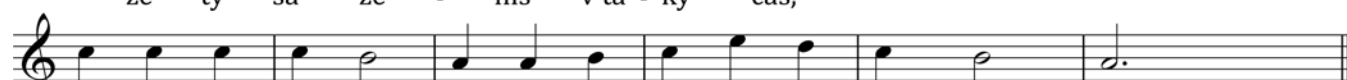
1. Vesele, vesele,
třeba se zle děje,
srce zarmoucené,
huběnka se směje,
srce zarmoucené,
huběnka se směje.

132. Není to, Janíčku, žádný špás

Pržno

1. Ne - ní to, Ja - ní - čku, žá - dný špás, na hů - ře má - lo,
že ty sa že - níš v ta - ký čas,

na tr - hu dra - ho, čím ty tu že - ni - čku vy - cho - váš.

sl. 2

1. Není to, Janíčku, žádný špás,
že ty sa ženiš v taký čas,
na hůře málo,
na trhu draho,
čím ty tu ženičku vychováš.
2. A já mám zemiňáků pět míšků,
tými já vychovám ženičku,
v komoře zelé
jak čert kyselý,
budem ho vařivat od neděle do neděle.

133. Galanečko moja, vydávaj sa

Lidečko

Zdrženlivě ♩=88

1. Ga - la - ne - čko mo - ja, vy - dá - vaj sa, ga - la - ne - čko mo - ja, vy - dá - vaj
sa, na mo - je žé - ně - ní, mo - je po - tě - šé - ní, ne - če - kaj sa.

1. Galanečko moja, vydávaj sa,
galanečko moja, vydávaj sa,
na moje žénění,
moje potěšení,
nečekaj sa.
2. A já bych sa ráda vydávala,
a já bych sa ráda vydávala,
dyby ně maměnka,
sivá holuběnka,
syna dala.
3. Ale ně maměnka synka nedá,
ale ně maměnka synka nedá,
protože su ešče
modrooké děvče,
proňho mladá.
4. Zapomínaj, šohaj, zapomínaj,
zapomínaj, šohaj, zapomínaj,
na naše okenko,
sivá holuběnko,
nepohlédaj.

134. Včera sem sa oženil

Vigantice

1. Vče - ra sem sa o - že - nil dnes už mja žen - ka bi - je, dnes už mja žen - ka bi - je.

1. Včera sem sa oženil,
|: dnes už mja ženka bije. :|
2. A už na mně zlámala
|: štyry dubové kyje. :|
3. A už sem všecko propil
|: aji z koníčka caňky. :|
4. Nemožu zapomenúť,
|: aj, na ty Vigančanky. :|

135. Mám já chalúpečku na pěkném kopečku

Halenkov

Pochodem

1. Mám já cha - lú - pe - čku na pě - kném ko - pe - čku,
lí - či - la ju mi - lá če - rve - nú hli - ne - čku.

1. Mám já chalúpečku na pěkném kopečku,
lícila ju milá červenú hlinečku.
2. Červenú lícila, bílú pomazala,
a to synečkovi navzdory dělala.
3. Navzdory dělala, on vzdoroval taky,
vybral tolary do muzigy všechny.
4. Tolar do muzigy, deset zlatek propil,
byl by ti, má milá, pěkný šátek kúpil.
5. Před našima okny je drobné kaméní,
chodívá k nám synek, nedá pozdravení.
6. Pozdravení nedá, on sa na mňa hněvá,
nepromluvil na mňa jediného slova.
7. Slova nepromluvil, slovíčka jedného,
že su já chudobná panenka pro něho.

136. Včera od večera, když sem šaty prala

Semetín

1. Vče - ra od ve - če - ra, když sem ša - ty pra - la, sy - ne - čko - va ma - ti na mě za - vo - la - la.

1. Včera od večera,
když sem šaty prala,
synečkova mati
na mě zavolala.
2. Naber ně, ceruško,
vody do džbánečka
a já ti za to dám
mojeho synečka.
3. Nabrala ceruška
město vody vína,
tu mate, maměnko,
za vašeho syna.

137. Pěkně na chodníček svítíl mně měsíček

Horní Lideč

1. Pě - kně na cho-dní-ček sví - til mně mě - sí - ček, když sem šel za svou mi - lou,
ja - sně on mi sví - til, ja - ko by byl cí - til bla - že - nost a lá - sku mou.

1. Pěkně na chodníček
svítíl mně měsíček,
když sem šel za svou milou,
jasně on mi svítíl,
jako by byl cítil
blaženost a lásku mou.

2.* Kradu se k okénku,
klepu na milenku,
ach, milá neotvírá,
klepu ještě jednou,
strachy tváře blednou,
strachy duše umírá.

3. Oči, oči černé,
což jste mi nevěrné,
mne jste aspoň zklamaly,
že mne i jiného
jste do ráje svého
jednou dobou lákaly.

4. Smutně domů kráčím,
chodník slzou máčím,
měsíc naň víc nesvítí,
svítí jen do háje,
na hrob mého ráje,
ach, můj žal víc necítí.

* Od 2. strofy doplněné z publikace Václavěk, Bedřich – Smetana, Robert:
Český národní zpěvník. Praha: Svoboda, 1949, s. 92.

138. Starám sa já, starám

Velké Karlovice

1. Sta - rám sa já, sta - rám, kdo ně ju do - cho - vá,
sta - rú ma - měn - ku____ mám,
kdo ně ju do - cho - vá, až____ já sa vy - dám.

1. Starám sa já, starám,
starú maměnku mám,
kdo ně ju dochová,
kdo ně ju dochová,
až já sa vydám.
2. Vydám sa já, vydám,
za štyry neděle,
vydám sa já, vydám,
vydám sa já, vydám,
do tej černej země.
3. Ty karlovske zvony
sú moja muzika
a družbové moji,
a družbové moji
budú rýl, motyka.
4. Ty karlovske zvony
budú ně pěkně hrát'
a já budu sobě,
a já budu sobě
ve svojim hrobě spať.
5. Knězové ručičky
sú moje družičky,
brabenci v kopenci,
brabenci v kopenci
sú moji mládenci.

139. Dyby byla ptáčkem

Solanec pod Soláněm

1. Dy - by by - la ptá - čkem, tým ma - lým sla - ví - čkem,
a já by se vy - to - či - la nad je - dným do - me - čkem.

1. Dyby byla ptáčkem,
tým malým slavíčkem,
a já by se vytočila
nad jedným domečkem.
2. Nad jedným domečkem,
nad jednu maštalú,
a já bych se podívala,
co chlapi dělají.
3. Jeden koně češe,
druhý sečku řeže
a ten třetí svoji milej
cedulenu píše.
4. Jak jí ju napísal,
tak jí ju odeslal,
tu máš, milá roztomilá,
přečítaj si dneska.
5. Jak ju přečítala,
žalostně plakala,
bodaj bych tě, můj synečku,
nebyla poznala.
6. Na Radošči* svítá,
horečka se čeří,
zavři, zavři, moja milá,
zavři za mnú dveři.
7. Zavírat' nebudu,
zavři sám za sebú,
dyť by lidí povědali,
že chodím za tebú.
8. Do hospody přišla,
za dveřama stála,
syneček ju do tanca vzal,
ona zaplakala.
9. Co plačeš, naříčeš,
moje roztomilá,
či ti mamka vyhřešila,
nebo tě pobila.
10. Mě mamka nebila
ani nehřešila,
ale lidé povědajú,
že nejsem poctivá.
11. Dybych já, synečku,
poctivá nebyla,
já bych s tebú do kostela
nikdá nechodila.

* Radhošť

140. Ješče je, ješče je na Vsetíně míra

Ústí

1. Je - šče je, je - šče je na Vse - tí - ně mí - ra, pro kte - rú o - dve - dli,
pro kte - rú o - dve - dli sta - rej ma - tce sy - na.

1. Ješče je, ješče je
na Vsetíně míra,
pro kterou odvedli,
pro kterou odvedli
starej matce syna.
2. Jedneho odvedli,
druhého hledají
a temu třetímu,
temu nejmladšímu,
koníčka sedlají.
3. Sedlajte, sedlajte
koníčka vraného,
ja na něm pojedu,
ja na něm pojedu
do pole širého.
4. Do pole širého,
kde stojí armada,
tam sa mám představit,
tam sa mám představit
před pana hejtmána.

141. Hej, hej, teče voda Lidečkem

Vsetín

Volně

1. Hej, hej, te - če vo - da Li - de - čkem, hej, hej, do - lu na - šim dvo - re - čkem.

1. Hej, hej, teče voda Lidečkem,
hej, hej, dolu našim dvorečkem.
2. Hej, hej, kdo tu vodu přebřeде,
hej, hej, ten Mařenku povede.
3. Hej, hej, ja tu vodu přebřeде,
hej, hej, ja Mařenku povedu.*

* Tzv. hečená – píseň zpívaná při sklizni obilí podobným způsobem jako halekačka.

142. Už sme zežali

Lidečko

1. Už sme ze - ža - li, už nic ne - má - me
a kde ty ko - sa - čky my po - sko - vá - vá - me.

1. Už sme zežali,
už nic nemáme
a kde ty kosačky
my poskovávame.

2. Šak my jich skováme
na hambalečky,
nevezmeme si ich
až do pohanečky.

143. Čert aby vzal muzikanty

Vidče

1. Čert a - by vzal mu - zi - kan - ty, to sú sa - fra - men - šči lum - pi,
o - ni pě - kně hra - jú, nás ob - ve - se - lu - jú, kde my má - me
pe - ní - ze brať, a - by jich moh hned čert se - brať.

1. Čert aby vzal muzikanty,
to sú saframenšči lumpi,
oni pěkně hrajú,
nás obveselujú,
kde my máme peníze brať,
aby jich moh hned čert sebrať.

2. Čert by sebral i šenkýře,
to je seframenské zvíře,
kúpí bečku píva,
dvě vědra z něj mívá,
do gořalky vodu míše,
k tomu nám třikrát připíše.

144. Vem si ňa, synečku, vem, vem, vem

Pržno

1. Vem si ňa, sy - ne - čku, vem, vem, vem, když rá - no vstá - vám,
do - brá ho - spo - dyň - ka sem, sem, sem,

kra - vi - čkám dá - vám, ka - ždý den z ku - že - le vy - přá - dám.

1. Vem si ňa, synečku, vem, vem, vem,
dobrá hospodyňka sem, sem, sem,
když ráno vstávám,
kravičkám dávám,
každý den z kuzele vypřádám.
2. Ze šesté hodiny na sedmú
pod, milý, přemilý, spať se mnú,
pod se mnú spati,
travěnku žati
na lúku, lučinu zelenú.
3. A když té travěnky našala,
do bílého šátka svázala,
svému milému,
nejmilejšímu,
na koně vraného podala.
4. Před našimi okny dvě růže,
žádný jich utrhnúť nemůže,
jen moje milá
jednu utrhla,
už více trhati nebude.
5. Před našimi okny bílý květ,
dyž mosím opustit celý svět,
otce, matičku,
bratra, sestřičku
a tebe, synečku, mosím mět'.

145. Zrálo jabko, zrálo

Zubří

1. Zrá - lo ja - bko, zrá - lo, jak u - zrá - lo, spa - dlo,
že mo - je sr - de - čko, že mo - je sr - de - čko do ža - lo - sti pa - dlo.

1. Zrálo jabko, zrálo,
jak uzrálo, spadlo,
|: že moje srdečko,
že moje srdečko
do žalosti padlo. :|
2. Ne tak do žalosti,
do velkého hoře,
|: že moje srdečko,
že moje srdečko
nožem krájet může. :|
3. Ne tak nožem krájet,
ale pilú řezat,
|: moje krev červená,
moje krev červená
bude se vylévat. :|
4. Po lúce zelené
a po ranní rosi,
|: nechod' k nám, synečku,
nechod' k nám, synečku,
panimáma hřeší. :|
5. Panimáma hřeší
a pantáta kleje,
|: nejmladší sestřička,
nejmladší sestřička
po straně se směje. :|
6. Smějí se jí, smějí,
její kamarádky,
|: že se jí suknička,
že se jí suknička
i kabátek kratí. :|
7. Kabátek nadstavím,
v sukni chodit' budu,
|: do nejdelší smrti,
do nejdelší smrti
s milým spat' nebudu. :|

146. Nevydavaj sa ty, divča, ješče

Francova Lhota

1. Ne - vy - da - vaj sa ty, di - vča, je - šče, pa - nen - ka si cho - di
le - pši je pa - nen - ce jak ne - vě - stě,

po svo - bo - dě ja - ko ta ry - bi - čka v by - strej vo - dě, v by - strej vo - dě.

2. sl.

1. Nevydavaj sa ty, divča, ješče, lepší je panence jak nevěstě, panenka si chodi po svobodě jako ta rybička v bystrej vodě, v bystrej vodě.	2. Když ide do pole, veseli sa, uhlida šohaja, zasmeye sa, natrha si kviti všeljakeho, uveje perečko pro mileho, pro mileho.

147. Chudé, milá, koně máme

Vigantice

1. Chu - dé, mi - lá, ko - ně má - me, jak my s ni - ma za - o - rá - me?

Jin - ší ma - jí je - ště chu - dší a o - ra - jí, až tak hu - čí.

1. Chudé, milá, koně máme, jak my s nima zaoráme? Jinší mají ještě chudší a orají, až tak hučí.	2. Co je po takém sedláku, co má koně po sedmáku, jeden leží na úhoře, druhý ještě trošku oře.

148. V Brně na Špimberku, na vysokém kopci

Ústí

1. V Br - ně na Špim - be - rku, na vy - so - kém__ ko - pci,
tam sa pro - chá - ze - jů, tam sa pro - chá - ze - jů od Ko - rla vo - ja - ci.

1. |: V Brně na Špimberku,*
na vysokém kopci, :|
tam sa procházejú,
tam sa procházejú
od Korla** vojáci.

2. |: Od Korla vojaci,
šablenky pucujú, :|
by se jim blyskaly,
by se jim blyskaly,
jak pomaširujú.

* Špilberk

** zkomolené jméno některého z vojenských velitelů

149. Nestaraj sa, ženo má, co budeme jísti

Rokytnice

1. Ne - sta - raj sa, že - no má, co bu - de - me jí - sti,
za - bi - je - me ko - má - ra, bu - de ma - sa do - sti.

1. Nestaraj sa, ženo má,
co budeme jísti,
zabijeme komára,
bude masa dosti.

2. Jednu kytu upečem,
druhú uvaříme,
nestaraj sa, ženo má,
šak my sa najíme.

150. Okolo javora cestička šlapaná

Valašská Senice

1. Ó - ko - lo ja - vo - ra ce - sti - čka šla - pa - ná,
ja, kdo ju u - šla - pal, ja, kdo ju u - šla - pal, sy - ne - ček cho - d'á k nám.

1. Okolo javora
cestička šlapaná,
|: ja, kdo ju ušlapal, :|
syneček choďa k nám.
2. Přišel pod okýnko,
zaklepal na skýlko,
|: spíš-li, neb co děláš, :|
má drahá Andulko.
3. Tatiček to slyšel,
z postýlky vyskočil,
|: vzal svoju sekyrku, :|
synkovi hlavu stíl.
4. Puste mě, mamičko,
k Dunaji na trávu,
|: ať se já podívám :|
synkovi na hlavu.
5. Synkova hlavička
po Dunaji plave
|: a za tu hlavičku :|
tři kropě jest krve.

151. Pověz ty ně, má miřá, rozmiřá

Křivé

Krokem ♩=69

1. Po - věz ty ně, má mi - řá, ro - zmi - řá, ja - ká k vám ce - ste - čka do dvo - ra?

Ka - me - ním dlá - ždě - ná, pí - skem sy - pa - ná, ta - ká je k nám ce - ste - čka do dvo - ra.

1. Pověz ty ně, má miřá, rozmiřá,
jaká k vám cestečka do dvora?
Kamením dlážděná,
pískem sypaná,
taká je k nám cestečka do dvora.
2. Pověz ty ně, má miřá, rozmiřá,
jak sa k vám do dvorečka chodívá?
Stup na úvazek,
rozpni řetázek,
tak sa k nám, můj miřý, dostaneš.
3. Pověz ty ně, má miřá, rozmiřá,
co ti tvá maměnka slíbířa?
Krávu s telatem,
ovcu s jehňatem
a strakatú kozičku s kozlátkem.
4. Budeš-i tak pěkná, jak se zdáš?
Proč sa ty, synečku, na to ptáš?
Ešče pěknější,
můj najmilejší,
až ty mňa v čepečku uhlídáš.

152. Ta střelenská dědina dyby rači nebyla

Študlov

♩=126

1. Ta stře - len - ská dě - di - na dy - by ra - či ne - by - la,

sú tam dí - vky ve - lmi py - šné, ma - jú kři - vé ko - le - na.

1. Ta střelenská dědina
dyby rači nebyla,
sú tam dívky velmi pyšné,
majú křivé kolena.
2. Ty střelenské děvčata
majú křivé lýtky,
byly by z nich pěkné sánky,
vozit Ščudlovjanky.

153. V lideckém poli tři lipky stójí

Lidečko

1. V li - de - ckém po - li tři li - pky stó - jí, tři li - pky,

li - dec - cí chla - pci ši - ko - vní vše - cí do bi - tky.

1. V lideckém poli tři lipky stójí, tři lipky, lideccí chlapci šikovní všecí do bitky.
2. Bili sa včera, a to z večera do rána, při každém stála frajírka věrná, plakala.
3. Nebíj, sa, Janku, švarný šohajku, nebíj sa, tu máš vínečka, tu máš pivečka, napíj sa.

154. Otvíraj, šenkýřko, otvíraj ty sklady

Pozděchov

1. O - tví - raj, šen - ký - řko, o - tví - raj ty skla - dy,

pi - ťy by go - řa - lky po - zdi - cho - vské ba - by.

1. Otvíraj, šenkýřko, otvíraj ty sklady, piťy by gořalky pozdichovské baby.
2. Otvíraj, šenkýřko, otvíraj ty súsky, piťy by gořalky pozdichovské družky.

155. Za krejcar karlátek, za krejcar hrušek

Vidče

1. Za kre-jcar ka-rlá-tek, za kre-jcar hru-šek, da-lo si dě-včá-tko po-tla-čit' břú-šek,

proč by ne - da - la, by - la by hlú - pa, šak mně to po smr - ti ža - běn - ka skřú - pá.

1. Za krejcar karlátek, za krejcar hrušek,
dalo si děvčátko potlačit' břúšek,
proč by nedala,
byla by hlúpa,
šak mně to po smrti žaběnka skřúpá.
2. Už na vás, děvčata, už na vás přišlo,
mosíte milovat' staré provislo,
provislo starý,
z ovesnej slámy,
mosíte, děvčata, líhávat' samy.
3. Neber si, synečku, malučkej ženy,
ona má sukničky při samej zemi,
zrána je rosa,
ona je bosá,
ona si sukničky celé zarosá.
4. Já sem sa oženil o svatém Janě
a už mně ženička leží tot' v jámě,
Bože, sa smiluj
nad její duší,
tajak sa smiloval kocúr nad myší.

156. Letěla husička, letěla z vysoka

Seninka

1. Le - tě - la hu - si - čka, le - tě - la z vy - so - ka, dí - va - la sa na se - dlá - ka, jak o - ře z hu - bo - ka.

1. Letěla husička,
letěla z vysoka,
dívala sa na sedláka,
jak oře z huboka.
2. Jak oře, tak oře,
šak už víc nemože,
koníčky mu ustávají,
sám chodit' nemože.
3. Zkažte tam na milú
na Novú Dědinu,*
aby nésla koňom sena,
pacholkom svačinu.

* *Nový Hrozenkov*

157. Červené jablíčko v klíně mám

Liptál

Musical notation for the first two stanzas of the song. The first staff shows the first two lines of the first stanza with a triplet of eighth notes. The second staff shows the next two lines of the first stanza and the first line of the second stanza, also with a triplet of eighth notes.

1. Če - rve - né ja - blí - čko v klí - ně mám, te - be, sy - ne - čku,
ko - ho já rá - da mám, tem ho dám,
te - be rá - da mám, to - bě to ja - blí - čko pě - kné dám.

1. Červené jablíčko v klíně mám,
koho já ráda mám, tem ho dám,
tebe, synečku, tebe ráda mám,
tobě to jablíčko pěkné dám.

2. Červené jablíčko jak višňa,
má milá galánko, šidíš ňa,
len si daj pozor sama na sebe,
ať len neošidím já tebe.

158. Těžký, těžký kameň mlýnský

Velká Lhota

Volně ♩=54

Musical notation for the first two stanzas of the song. The first staff shows the first two lines of the first stanza with various time signatures (3/4, C, 3/4, 2/4, 3/4). The second staff shows the next two lines of the first stanza and the first line of the second stanza with various time signatures (3/4, 2/4, 3/4, C).

1. Tě - žký, tě - žký ka - meň młyn - ský, tě - žký, tě - žký ka - meň młyn - ský,
e - šče tě - žší stav man - že - lský, e - šče tě - žší stav man - že - lský.

1. Těžký, těžký kameň mlýnský,
těžký, těžký kameň mlýnský,
ešče těžší stav manželský,
ešče těžší stav manželský.

2. Kameň mlýnský sa rozmele,
kameň mlýnský sa rozmele,
stav manželský nerozvede,
stav manželský nerozvede.

3. Nerozvede, nerozlúčí,
nerozvede, nerozlúčí,
edem Pámbu všemohúci,
edem Pámbu všemohúci.

159. U Cabáků za dveřami

Zubří

Volně

1. U Ca-bá-ků za dve-řa-mi, u Ca-bá-ků za dve - řa - mi stó-jí lů-žko s pe-ři - na - mi.

1. U Cabáků za dveřami, u Cabáků za dveřami stojí lůžko s peřinami, stojí lůžko s peřinami.	4. Cos, má milá, cos dělala, cos, má milá, cos dělala, že si synka rubat dala, že si synka rubat dala.
2. A v tem lůžku synek leží, a v tem lůžku synek leží, porubanú hlavu drží, porubanú hlavu drží.	5. Nedala sem, plakala sem, nedala sem, plakala sem, vezňa šátek, utřela sem, vezňa šátek, utřela sem.
3. Drží on ju, podržuje, drží on ju, podržuje, a má milá povazuje, a má milá povazuje.	6. Byl šáteček pěkný bílý, byl šáteček pěkný bílý, byl syneček roztomilý, byl syneček roztomilý.

160. Oře synek, oře v zeleném úhoře

Juřinka

Mírně ♩=72

1. O - ře sy - nek, o - ře _____ v ze - le - ném ú - ho - ře,
ko - ní - čky mu cho - ďá _____ po he - dbá - vnej šnó - ře.

1. Oře synek, oře v zeleném úhoře, koníčky mu chodá po hedbávnej šnóře.	2. Oře synek, oře, milá mu pohání a na každých úvratích huběнку mu dává.

* Tzv. hečená – píseň zpívaná při žních žnečkami podobným způsobem jako halekačka.

161. Ej, háju, háju, zelený háju

Karolinka

v sl. 6

The musical score is written on two staves in G major and 8/4 time. The first staff contains the first line of the melody with lyrics: "1. Ej, há - ju, há - ju, ze - le - ný há - ju, šva - rné - mu sy - ne - čku". The second staff contains the second line of the melody with lyrics: "ko - ňa la - pa - jú, ko - ňa la - pa - jú." The second line of the second staff is marked with a first ending bracket and a double bar line with a repeat sign, followed by a second ending bracket.

1. Ej, háju, háju, zelený háju, : švarnému synečku koňa lapajú. :	4. Aj, volá, volá, galanka moja, : pod' ke mně, synečku, sama sem doma. :
2. Na vršku stála a vyhlídala : a jak neuhlédla, do hor volala. :	5. Sama sem doma, žádného není, : pod' ke mně, synečku, mé potěšení. :
3. Aj, hora, hora, zelená hora, : aj, do té horečky dosi ňa volá. :	6. Sama sem doma, šeci v kostele, : pod' ke mně, synečku, do mej posteje. :

162. Ani sem se nenadála

Rokytnice

1. A - ni sem se ne-na-dá-la, kdo by se byl na - dál, kdo by se byl na - dál,
a že sa mně vy-na-le-zne sta - ro - dá - vný ga - lán, sta - ro - dá - vný ga - lán.

1. Ani sem se nenadála,
kdo by se byl nadál,
kdo by se byl nadál,
a že sa mně vynalezne
starodávny galán,
starodávny galán.

2. Starodávny galán
jak nemasné zelé,
jak nemasné zelé,
a když ho neocedí,
ono je kyselé,
ono je kyselé.

5. Ani sem se nenadála,
že se budu vdávat,
že se budu vdávat,
že já budu synečkovi
postelenku stlávat,
postelenku stlávat.

7. Ani sem se já nenadál,
že se budu ženíť,
že se budu ženíť,
že já budu svůj Mařence
postelenku černíť,
postelenku černíť.

163. Ty zelený vršku

Malá Bystřice

1. Ty ze - le - ný vr - šku, ty ze - le - ný vr - šku, ty si ně

na zá - va - dě, ne - vi - díím sy - ne - čka cho - dit po za - hra - dě.

1. Ty zelený vršku,
ty zelený vršku,
ty si ně na závadě,
nevidím synečka
chodit po zahradě.

164. Daj ně, Bože, ten dar

Loučka

Mírně ♩=72

1. Daj ně, Bo - že, ten dar, co sa ně v no - ci zdáť, če - rno -
jo - ký sy - nek ja - ko ro - zma - rý - nek pod na - ším o - knem stáť.

1. |: Daj ně, Bože, ten dar,
co sa ně v noci zdáť, :|
|: černojoký synek
jako rozmarýnek
pod naším oknem stáť. :|
2. |: Černojoký synek
jako rozmarýnek, :|
|: ja, on ňa pripravíť,
ja, on ňa pripravíť
o zelený vínek. :|
3. |: O zelený vínek
pod červenú šatku, :|
|: budeš měť, má miľá,
budeš měť, má miľá,
do smrti památku. :|
4. |: Daj ně, Bože, daj ně
takovej odměny, :|
|: ja, co by pršaľo,
ja, co by pršaľo
tři roky kamění. :|
5. |: Tři roky kamění
na mého miľého, :|
|: aby on nešidiť,
aby on nešidiť
děvčate hodného. :|

165. Ej, vrší, vrší, zelené vrší

Lužná

1. Ej, vr - ší, vr - ší, ze - le - né vr - ší, dy - cky sa mra - čí,
ni - kdá ne - pr - ší, ni - kdá ne - pr - ší.

1. Ej, vrší, vrší, zelené vrší, dycky sa mračí, nikdá neprší, nikdá neprší.	5. Ty si, synečku, ty si tom vinen, tys mňa napájal červeným vínem, červeným vínem.
2. Zamračilo sa, počalo pršať, pod naším oknom vyrostl vršák, vyrostl vršák.	6. Červeným vínem, sladkú gořalkú, mohla sem býti podnes panenkú, podnes panenkú.
3. Na tom vršáku červená jabka, trhaj, synečku, kázala matka, kázala matka.	7. Ty si, cérečko, ty si vinější, tys ňe volala do síně vaší, do síně vaší.
4. Matka kázala, tatiček nedá, že je cérečka velice bledá, velice bledá.	8. A z vaší síně až do komůrky, tams ňe dávala sladké huběnky, sladké huběnky.

166. Všecky panny za sebu

Malá Bystřice

1. Vše - cky pan - ny za se - bú, pě - kně je - dna za dru - hú,
a já u - bo - žá - čka ko - lé - bám sy - ná - čka.

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are written below the notes.

1. Všecky panny za sebu,
pěkně jedna za druhú,
a já ubožáčka
kolébám synáčka.

2. Ty sestřičko nejmladší,
tebe já mám najradši,
zakolébaj málo,
aby neplakalo.

3. Já kolébat' neumím,
za kolébkou sa stydím,
kolébaj si sama,
dyť si jeho mama.

167. Hore dědinú muziga hrála

Seninka

1. Ho - re dě - di - nú mu - zi - ga hrá - la, mi - lý tan -
co - vál, mi - lý tan - co - vál a já sem spa - la.

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are written below the notes. There are triplets in the second line of both staves.

1. Hore dědinú
muziga hrála,
milý tancováł,
milý tancováł
a já sem spala.

2. Dyby byl dobrý,
býl by obudíl,
slovečko, ze dvě,
slovečko, ze dvě,
býl by promluvíł.

168. A já sem zeman

Malá Lhota

Rychle ♩=126

1. A já sem ze-man a já nic ne-mám, e-dem tu ko-šu-lu, a - ji tú pro-dám.

1. A já sem zeman
a já nic nemám,
edem tu košuľu,
aji tú prodám.
2. Kúpím si za ňu
střapatú Haňu,
ona hledí na mňa
a já zas na ňu.
3. Tá moja žena
rozumu nemá,
propíľa ňě voľky
s cuzými pachoľky
a já jí koňa.
4. A já sem jí zas,
ja, uděľát špás,
propíľ sem jí rubáč,
motovidľo, potáč,
zpod pécky mazáč.

169. Stojí pod okny celý promoklý jako myš

Valašské Meziříčí

1. Sto - jí pod o - kny _____ ce - lý pro - mo - klý _____ ja - ko _____ myš, _____
o - tevř ně, mi - lá, _____ ho - lu - běn - ko si - vá, _____ keď ně - spíš. _____

1. Stojí pod okny celý promoklý jako myš,
|: otevř ně, milá, holuběnko sivá, keď něspíš. :|
2. Já bych ťa ráda z celého srdca pustila,
|: ale keď nemám odrobinečky světidla. :|
3. Keď vy nemáte odrobinečky světidla,
|: posvítíme si na chvíľinečku očima. :|

170. Vy hajníci, hory hajte

Mikulůvka

$\text{♩}=120$

1. Vy ha - jní - ci, ho - ry ha - jte, och, vy ha - jní - ci,

ho - ry ha - jte a lu - dským žen - kám po - koj da - jte.

1. |: Vy hajníci, hory hajte,
och, vy hajníci, hory hajte
a lidským ženkám pokoj dajte. :|
2. |: Ludská ženka smrt' hotová,
ach, lidská ženka smrt' hotová,
ach, léhaj, synku, léhaj doma. :|
3. |: Léhaj doma na lavici,
och, léhaj doma na lavici,
tam, kde léhajú šohajci. :|
4. |: Šohaj léhá na lavici,
och, šohaj léhá na lavici
a švarné děvča v svej izbici. :|

171. Já mám voľky sivé

Podolí

Volně $\text{♩}=64$

1. Já mám vo - ľky si - vé, aj, o - ny sú le - ni - vé, aj, po - tre - bu - jú

bi - ča, aj, po - tre - bu - jú bi - ča, že mňa ne - chce dě - vči - ca.

1. Já mám voľky sivé,
aj, ony sú lenivé,
aj, potrebujú biča,
|: aj, potrebujú biča,
že mňa nechce děvčica. :|
2. Dybys býť tak pěkný,
jak je náš pan polesný,
aj, vjéru bych ťa chtěľa,
|: aj vjéru bych ťa chtěľa,
aj bych ťa ráda mjéla. :|

172. Chodi děvča po rynku

Nový Hrozenkov

1. Cho - di dě - vča po ryn - ku, hle - da tam kre - jči - ho,
 že si ne - cha ša - ty šit' z kvě - tu ma - ko - ve - ho, ma - ko - ve - ho.

1. Chodi děvča po rynku,
 hleda tam krejčího,
 |: že si necha šaty šit'
 z květu makoveho. :|

2. Ja ti šaty ušiju
 z květu makoveho,
 |: až mně boty ušiješ
 z komara mladeho. :|

3. Ja ti boty ušiju
 z mladeho komara,
 |: až mně lužko usteleš
 naprostřed Dunaja. :|

4. Ja ti lužko ustelu
 naprostřed Dunaja,
 |: až ty do ňho pujdeš spat'
 suchyma nohama. :|

173. Už sme dožali

Lhota u Vsetína

1. Už sme do - ža - li, už nic ne - má - me, kde ty ko - sá - ky
 po - cho - vat má - me, kde ty ko - sá - ky po - cho - vat má - me.

1. Už sme dožali,
 už nic nemáme,
 |: kde ty kosáky
 pochovat máme. :|

2. Pochováme ich
 tam na hambálky,
 |: nevytáhnem ich
 až do pohanky. :|

174. Háj, háj, háj, háj, zelený háj

Brňov

1. Háj, háj, háj, háj, ze - le - ný háj, háj, háj, háj, háj, ze - le - ný háj,
do - ma, sy - ne - čku, do - ma, sy - ne - čku, do - ma, sy - ne - čku, do - ma lí - haj.

1. Háj, háj, háj, háj, zelený háj,
háj, háj, háj, háj, zelený háj,
doma, synečku, doma, synečku,
doma, synečku, doma líhaj.
2. Líhaj, synku, na lavici,
líhaj, synku, na lavici,
tam, kde líhávaj, tam, kde líhávaj,
tam, kde líhávaj šuhajíci.
3. Nechod', synku, přes Polanku,
nechod', synku, přes Polanku,
tam tě zabijú, tam tě zabijú,
tam tě zabijú aj s galankú.
4. Nadělali na tě klebet,
nadělali na tě klebet,
že máš ve světě, že máš ve světě,
že máš ve světě děvčat devět.
5. Já však nemám, jenom jednu,
já však nemám, jenom jednu,
ta se mi líbí, ta se mi líbí,
ta se mi líbí, tu si vezmu.

175. De Hanačka kolo Kojetína

Dolní Bečva

1. De Ha - na - čka ko - lo Ko - je - tí - na a pta - la se, kde je ce - sta ji - ná.
A ce - sta je, vo - da je, jak sa u - to - píš, ško - da je.

1. De Hanačka kolo Kojetína
a ptala se, kde je cesta jiná.
A cesta je, voda je,
jak sa utopíš, škoda je.

2. De Hanačka, v klíně ryby nese
a směje se, až sa celá třese,
že bude jest' rybičky,
aj, ze studené vodičky.

3. De Hanačka, v klíně ryby nese
a směje se, až sa celá třese,
že by ráda na hody
do dolnobečvanské hospody.

176. Ach, můj myslivečku, jak sem sa ta lekla

Podolí

Mírně ♩=76

1. Ach, můj my - sli - ve - čku, jak sem sa ta le - kta, Já, já su
až ně u fě - rtú - ška bí - lá šnó - rka pu - kta.
te - ho pří - či - na, já my - slét, že za - jic, a to dí - vči - na.

1. Ach, můj myslivečku, jak sem sa ta lekla,
až ně u fěrtúška bílá šnórka pukla.
|: Já, já su toho příčina,
já myslét, že zajic, a to dívčina. :|

177. Dyby já mjěl, co by já chtěl

Oznice

Krokem ♩=76

1. Dy - by já mjěl, co by já chtěl, to by sa ně lí - bi - lo,

pě - knú fa - jku, funt ta - bá - ku, to by sa ně kú - ři - lo.

1. Dyby já mjěl, co by já chtěl, to by sa ně líbiło, pěknú fajku, funt tabáku, to by sa ně kúřiło.
2. Pýtała sa kočka kočky, má-li kocúr pazúry, jak si stará, tak si hľúpá, čím by sa dráť do d'úry.
3. A ptała sa kočka kočky, má-li kocúr koťata, jak si stará, tak si hľúpá, dyť je to náš pantáta.

178. V nedělu rád gořalku piju

Vigantice

1. V ne - dě - lu rád go - řa - lku pi - ju, v pon - dě - lí e - šče ne - vy - li - ju,

v ú - te - rý la - bu - ju, e - šče so - bě u mu - zi - ky tan - cu - ju.

1. V nedělu rád gořalku piju, v pondělí ešče nevyliju, v úterý labuju, ešče sobě u muziky tancuju.
2. Ve středu třeba sa napraviť, ve čtvrtok se ženú povadiť, v pátek a v sobotu třeba sobě porachovať robotu.
3. Dyž přinde svatá nedělečka, zas bude dobrá gořalečka, a to tak deň na deň, ona by sa popíjala každý deň.

179. Ej, vy páni, vojenščí páni

Lačnov

1. Ej, vy pá - ni, vo - jen - ščí pá - ni, já sem sa moh o - že - nit,
 proč ste vy mňa na vo - jnu vza - li,
 moh sem he - zkou že - nu mít, a ted' mu - sím kvér, ša - vli no - sit.
 sl. 3, 4

1. Ej, vy páni, vojenščí páni,
 proč ste vy mňa na vojnu vzali,
 já sem sa moh oženit,
 moh sem hezkou ženu mít,
 a teď musím kvér, šavli nosit.
2. V prvním roku dyž narukuje,
 hned mu chuť od ženění zajde,
 a dyž on si zpomene,
 kolik toho ešče je,
 šestatřicet měsíců, čtyři neděle.
3. V druhém roku vojna ubíhá,
 trest za trestem dragúna stíhá,
 třicet dní kasárnarest
 pro dragúna žádný trest,
 pan ritmajstr dobrý člověk, že mně nedal jest.
4. V třetím roku jsou velcí páni,
 není s nimi ani k obstání,
 od muziky k muzice,
 v karty hrají v putyce
 a tak žije stará vojna, samá legrace.
5. A dyž kráčíš s kufrem na štáci,
 holky křičí, to jsou fešáci,
 tři léta mě miloval,
 věrnou lásku sliboval
 a teď mě tu k čertu zanechal.

180. Škoda je Mezříča, néni hoden státi

Perná

Mírně ♩=74

1. Ško - da je Me - zří - ča, né - ni ho - den stá - ti, ne - je - dna
ma - měn - ka, ne - je - dna ma - měn - ka mo - sí za - pła - ka - ti.

1. |: Škoda je Mezříča,
néni hoden státi, :|
|: nejedna maměnka,
nejedna maměnka
mosí zaplakati. :|
2. |: Nejedna maměnka,
nejeden tatíček :|
|: suzama polejů,
suzama polejů
k Mezříču chodníček. :|
3. |: Ty mezřícké hatě
na vodě, na blatě, :|
|: nemožu, má miľá,
nemožu, má miľá,
zapomenůt na tě. :|
4. |: Jednú zapomenu,
po druhéj zpomenu, :|
|: po třetí, má miľá,
po třetí, má miľá,
suze mňa polejů. :|

181. U sedláka slůžíváme

Jasenice

Rychle

1. U se - dlá - ka slú - ží - vá - me, ni - kdy - ma - sa ne - mí - vá - me,
e - nom ze - lí, ka - ša, to je stra - va na - ša, to je stra - va na - ša.

1. U sedláka slůžíváme, nikdy masa nemíváme,
|: enom zelí, kaša, to je strava naša. :|
2. V pondělí je polívečka, v úterý je hrach a čočka,
|: ve středu je zelí, to bývá kyselý :|
3. Ve čtvrtek je jahelníček, nacpi si ním sám bříšeček,
|: a v pátek sú šišky, najezte se, dítky. :|
4. A v sobotu na robotu, to nám trefili na notu,
|: v neděli je maso, najezte se, chaso. :|

182. Ode Zubří cesta kamením vydlážděná

Zubří

Volně

1. O - de Zu - bří ce - sta ka - me - ním vy - dlá - ždě - ná,
ne - my - sli, sy - ne - čku, že bu - du tvo - ja že - na, že bu - du tvo - ja že - na.

1. |: Ode Zubří cesta
kamením vydlážděná, :|
nemysli, synečku,
že budu tvoja žena,
že budu tvoja žena.
2. |: Nebudeš má žena
ani moja galánka, :|
že si ošidila
švarného šuhajíčka,
švarného šuhajíčka.

183. Zadała matka, zadała céru

Police

Volně ♩=84

1. Za - da - ěa ma - tka, za - da - ěa cé - ru do ci - zí kra - ji - ny,
za - ká - za - ěa jí, při - ká - za - ěa jí, a - by kní ne - šta víc.

1. Zadała matka,
zadała céru
do cizí krajiny,
zakázala jí,
přikázala jí,
aby k ní nešla víc.
2. Udělám já se
ptáčkem jařábkem,
poletím k maměnce,
sednu v zahrádce,
na zrytej hřábcce,
na bítej leluji.
3. Ach, kšo, haj, kšo, haj,
ptáčku jařábkcu,
z tej bítej leluje,
ty mi ju złomíš,
ona mi zvjadne
a neporoste víc.
4. Dobře je tobě,
sestro, sestřičko,
u svojej maměncy,
ale mi je zle,
v tem cizím světě,
v tej cizí krajině.
5. Maměнка ráno
cerušku budí,
staň, ceruško miľá,
ale muž budí,
už kyjem coudí,
staň, mrcho lenivá.

184. Ach, Bože, můj Bože, co sú to za časy

Poličná

Hybně ♩=98

1. Ach, Bo-že, můj Bo - že, co sú to za ča - sy, můj mi-lý sa hně - vá, ke mně sa ne-hlá - sí.

Dyž on sa ne - hlá - sí, já sa ho ne - pro - sím, ta-ko-vé-ho syn - ka já v le-lí-ku no - sím.

1. Ach, Bože, můj Bože, co sú to za časy,
můj milý sa hněvá, ke mně sa nehlásí.
Dyž on sa nehlásí, já sa ho neprosím,
takového synka já v lelíku nosím.
2. Ale né v lelíku, až tam pod podešvú,
vyber si, synečku, kerá rodí česť tvú.
Vyber si bohatú a já chudobného,
a tak zapomenem jeden na druhého.
3. Třeba su já, třeba, bledušinka bledá,
ale mňa maměnka ledakemu nedá.
Ona mňa nenašla na žádném smetisku,
aby mňa dávala starému chlapisku.
4. Starý chlap má fúsy jak ovesná sečka,
on by ně podrápal moje bledé líčka.
Mládenec má líčka jako holubička,
on sa ně podíve na mé modré očka.
5. Třeba su já, třeba, chudobnej mateři,
ale neotevřu ledakemu dveři.
Mám-li ich otevřít, napřed' sa spodívám,
stójí-li to za to, kemu já otvírám.

185. Zelené maleňáci listu širokého

Rožnov pod Radhoštěm

1. Ze - le - né ma - le - ňá - cí li - stu ši - ro - ké - ho, aj, ne - máš
ty, dě - ve - čko, aj, ne - máš ty, dě - ve - čko, ga - lá - na stá - lé - ho.

1. |: Zelené maleňáci listu širokého, :|
aj, nemáš ty, děvčecko,
aj, nemáš ty, děvčecko,
galána stálého.
2. |: Aj, dyž nemám galána,
nemám ani řeči, :|
aj, šak si ho najdu,
aj, šak si ho najdu
v téj rožnovskej seči.
3. |: Aj, dyby ně byl umřel
pod Svatým Kopečkem, :|
aj, dala by ho přikryť,
aj, dala by ho přikryť
drobným izobečkem.
4. |: Aj, dyby ně byl umřel
pod Svatým Hostýnem, :|
aj, dala by ho přikryť,
aj, dala by ho přikryť
drobným rozmarýnem.

186. Nebyla sem s milým jak v nedělu večer

Seninka

1. Ne - by - la sem s mi - lým jak v ne - dě - lu ve - čer,
na ko - pe - čku na dvo - re - čku, tam sa se mnú ze - šel.

1. Nebyla sem s milým
jak v nedělu večer,
|: na kopečku na dvorečku,
tam sa se mnú zešel. :|
2. Zešel on se se mnú,
ruku mně podával,
|: dobrou noc, má nejmilejší,
dobrou noc mi dával. :|
3. Dobrou noc, dobrou noc,
ale ne na věčnost,
|: enom než sa nám pomine
tá naša falešnosť. :|
4. Falešná cerečko,
falešní rodiče,
|: za to já vás pěkně prosím,
pusťte ji k muzice. :|
5. Dyž k muzice přišla,
stať venku ostala,
|: já sem na ňu z tance volal,
ona zaplakala. :|
6. Co plačeš, naříkáš
a nic mi neříkáš,
|: či tě tvá matka pobila,
nebo tá nalála. :|
7. Ona mňa nebila
ani mně nelála,
|: enom lidé povídali,
že sem s tebou spala. :|
8. Nespala, nespala,
enom chvílu stála,
|: shořela nám celá svíčka,
druhej polovička. :|

187. Aj, ráno, ráno, kde se vzalo

Pozdřechov

1. Aj, rá - no, rá - no, kde se vza - lo, je - šče se dě - vče

ne - vy - spa - lo, je - šče se dě - vče ne - vy - spa - lo.

1. |: Aj, ráno, ráno, kde se vzalo, :|
|: ješče se děvče nevyspalo. :|
2. |: Aj, ráno, ráno, aj, ráničko, :|
|: chystaj, Mařenko, snídaničko. :|
3. |: Ach, jak bych vam ho nachystala, :|
|: dyž sem se ješče nevyspala. :|
4. |: Stroj sa, Mařenko, stroj sa s námi :|
|: a už pujdeme na zdaváni. :|

188. Ani sem s tebou nenocoval

Prostřední Bečva

1. A - ni sem s te - bú ne - no - co - val, a - ni sem s te - bú ne - spál

a ty si na mňa o - dká - za - la, a - by ko - lé - bku chy - stal.

1. Ani sem s tebou nenocoval,
ani sem s tebou nespál
|: a ty si na mňa odkázala,
aby kolébku chystal. :|
2. Já sem ti kolébku nachystal,
aj, z javorových desek
|: a ty si na mňa odkázala,
že už máš iných deset. :|
3. Já sem ti kolébku nachystal
z javorového dřeva
|: a ty si na mňa odkázala,
že už jí není třeba. :|
4. Když si ju kázala udělati,
včil si kolébku vezmi,
|: a jak v ní nemáš co kolébat,
sama si do ní lehni. :|

189. Aj, hoja, hoja, svoboda moja

Valašské Příkazy

1. Aj, ho - ja, ho - ja, svo - bo - da mo - ja, po - věz
 ty mně, mo - ja ne - jmi - le - jší, kdy bu - deš mo - ja.

1. |: Aj, hoja, hoja,
 svoboda moja, :|
 pověz ty mně,
 moja nejmilejší,
 když budeš moja.
2. |: Já ti nepovím,
 já sama nevím, :|
 já sem ještě
 tuze mladé děvče,
 robit neumím.
3. |: V poli roste bič,
 ten učí robit, :|
 a v březině
 taková metlice,
 bude tě budit.
4. |: Když ty mě chceš bít,
 přestaň k nám chodit, :|
 já si najdu
 takového chlapce,
 co bude hladit.

190. Zakel sem byl mládenečkem

Horní Bečva

1. Za - kel sem byl mlá - de - ne - čkem, cho - dil sem si pod pí - re - čkem,
pod pí - re - čkem, pod ze - le - ným, pod klo - bú - čkem po - chý - le - ným.

1. |: Zakel sem byl mládenečkem,
chodil sem si pod pírečkem, :|
pod pírečkem, pod zeleným,
pod klobúčkem pochýleným.
2. |: Ale až sem sa oženil,
svoje líčka sem proměnil, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
3. |: Ženka pýce* na funt soli
a mě nad tým hlava bolí, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
4. |: Ženka pýce na funt múky
a já nemám žádné fuky, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
5. |: Ženka pýce na čepeček
a já nemám na tabáček, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
6. |: Ženka pýce na čižmičky
a já raděj do krčmičky, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
7. |: Chalúpečka roztrhaná,
dětí na peci hromada, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
8. |: Děti pýcú, tato, chleba,
ženka praví, mně ho třeba, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.
9. |: A já musím chleba kúpiť,
by měl gatě s řiti slúpiť, :|
ach, Bože můj, co si mně dal,
že si sa mně oženit dal.

* prosí

191. Podívej se, ženičko, na to naše poličko Solanec pod Soláněm

1. Po - dí - vej se, že - ni - čko, na to na - še po - li - čko, jak jest
dlou - hé, jak se to - bě po něm cho - dit' bu - de.

1. Podívej se, ženičko,
na to naše poličko,
jak jest dlouhé,
jak se tobě
po něm chodit' bude.
2. Mařenka se ohlédla,
slzenka ju oblétla,
Bože, Bože,
jak mně bylo
u mej mamky dobře.
3. A když již je svítání,
ženka voľa k snídani,
Bože, Bože,
jak je temu
ženatému dobře.
4. A když již je k poledňu,
ženka voľa k obědu,
Bože, Bože,
jak je temu
ženatému dobře.
5. A když již se zešeři,
ženka voľa k večeri,
Bože, Bože,
jak je temu
ženatému dobře.

192. Ej, hora, horečka, pod ňú je skalečka

Pozděchov

1. Ej, ho-ra, ho-re-čka, pod ňú je ska-le-čka, ne-pú-ščaj, cé-re-čko, ka - ždú
noc sy-ne-čka, ne - pú - ščaj, cé - re - čko, ka - ždú noc sy - ne - čka.

1. Ej, hora, horečka,
pod ňú je skalečka,
nepúščaj, cérečko,
každú noc synečka,
nepúščaj, cérečko,
každú noc synečka.
2. Proč bych nepustila,
dyž tak pěkně prosí,
otevři, cérečko,
povíme si cosi,
otevři, cérečko,
povíme si cosi.
3. Povídaj, povídaj,
máš-i co povídati,
nebo já nebudu
do půnoci státi,
nebo já nebudu
do půnoci státi.
4. Do půnoci stála,
do poledňa spala,
a eště sa ptala,
lesti skoro stala,
a eště sa ptala,
lesti skoro stala.
5. Ej, skoro, ej, skoro,
už poledně zvóní,
už pastýř své stádo
z pole domů hóní,
už pastýř své stádo
z pole domů hóní.

193. Otevři ně, milá, lebo je ně zima

Lidečko

Rychle ♩=104

1. O - te - vři ně, mi - lá, le - bo je ně zi - ma, le - bo sem

za - po - mňél, ja ho - ja, ha - le - ne - čky do - ma, du - ša má.

1. |: Otevři ně, milá, lebo je ně zima, :|
|: lebo sem zapomněl, ja hoja,
halenečky doma, duša má. :|

2. |: Zapomněl, zapomněl, lebo žádnéj nemáš, :|
|: dycky tak vyprávjáš, ja hoja,
když ty k nám chodíváš, duša má. :|

194. Kamaráde, bratře můj, já tobě něco povím

Valašská Bystřice

♩=96

1. Ka - ma - rá - de, bra - tře můj, já to - bě ně - co po - vím,

že ty za mú mi - lú cho - díš a já za tvú ne - cho - díím.

1. Kamaráde, bratře můj,
já tobě něco povím,
|: že ty za mú milú chodíš
a já za tvú nechodím. :|

2. Když sa u ní zastanu,
dám si klobúk na stranu,
|: tebe speru na matěru
a ja si k ní sam lehnu. :|

3. Vrať ně, děvča, vrať ně dar,
kerý sem já tobě dal,
|: prstěneček s dijamentem
a šáteček za tolar. :|

4. A já ti ho nevrátím,
rači ti ho zaplatím,
|: rači s tebú, hezký synku,
rači s tebú poležím. :|

195. Nač sa ty, synečku, nač ženíš

Leskovec

1. Nač sa ty, sy - ne - čku, nač žé - níš, jak ty tú že - ni - čku u - ži - víš,
 na hů - ře má - lo, na tr - hu dra - ho, jak ty tú že - ni - čku u - ži - víš.
 ja, do ta - ne - čku, piť bo - ro - vi - čku, te - mu já ro - zu - mím.

1. Nač sa ty, synečku, nač ženíš,
 jak ty tú ženičku uživíš,
 na hůře málo,
 na trhu draho,
 jak ty tú ženičku uživíš.
2. A já mám zemáků pár míšků
 aj ešče ve sklepě mám kýšku,
 v komoře zelé,
 drobné, kysené,
 budem sa spolu měť vesele.
3. Nač si mňa, synečku, nač bereš,
 ja, co si ty se mňú zavedeš,
 dělat' neumím,
 ráda sa strójím,
 ja, do tanečku,
 piť borovičku,
 temu já rozumím.

196. K Liptálu cestina šlapaná

Liptál

The image shows a musical score for the song 'K Liptálu cestina šlapaná'. It consists of two staves of music in 2/4 time, with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are: '1. K Li - ptá - lu ce - sti - na šla - pa - ná, šla po ní dě - vči - na, pla - ka - la, hle - d'te, pla - ka - la.'

1. K Liptálu cestina šlapaná,
šla po ní děvčina, plakala,
hled'te, plakala.
2. Šel po ní syneček, výskal si,
na jednu cérečku stýskal si,
hled'te, stýskal si.
3. Proč vy si, mládenci, stýskáte,
dyž vy ňa, děvčinu, neznáte,
hled'te, neznáte.
4. A já vás, děvčino, dobře znám,
dovolíte-i ně, přídu k vám,
hled'te, přídu k vám.
5. Na večer kázala přijíti,
že mu dá kytičku uvíti,
hled'te, uvíti.
6. Na večer mládenec nepřišel,
už mu ten rozmarýn opršél,
hled'te, opršél.
7. Opršál, opršál, opršál,
už ňa ten mládenec oklamál,
hled'te, oklamál.

197. V téj naší pohance, je tam vraní péro

Bynina

♩=84

1. V téj na - ší po - han - ce, je tam vra - ní pé - ro, proč si tak pro - vo - díš,
ša - fá - řo - va cé - ro, proč si tak pro - vo - díš, ša - fá - řo - va cé - ro.

1. V téj naší pohance,
je tam vraní péro,
|: proč si tak provodíš,*
šafářova céro. :|
2. Provodím, provodím,
že ináč nemožu,
|: že já mám galána
v tem fojtovém dvoru. :|
3. V téj naší pohance,
je tam dvanást kožků,
|: proč si tak provodíš,
ty fojtů pacholku. :|
4. Provodím, provodím,
že ináč nemožu,
|: že já mám galánku
v šafářovém dvoru. :|

* dovoluješ

198. Vandrovali ševci, dva krásní mládenci

Prlov

1. Van - dro - va - li še - vci, dva krá - sní mlá - den - ci,

van - dro - va - li ho - rú, ho - rú ja - vo - ro - vú.

1. Vandrovali ševci,
dva krásní mládenci,
vandrovali horú,
horú javorovú.
2. Našli dřeva krásné,
na husličky hlásné,
pak si povídali,
by to dřevo stáli.
3. Ponajprv zaťali,
třiska odskočila,
podruhej zaťali,
dívka promluvila.
4. Nerubajte do mě,
nejsu dřevo žádné,
mama mne proklila,
bych sa v dřevo obrátila.

199. Kdo chce hodnú ženu měť jako já

Lešná

1. Kdo chce ho - dnú že - nu měť ja - ko já, mu - sí si ju vy - cvi - čit' ja - ko já,

pa - šká - ťo - vú sví - čkú ja - ko já, le - bo z pľo - ta tý - čkú ja - ko já.

1. Kdo chce hodnú ženu měť jako já,
musí si ju vycvičit' jako já,
paškáťovú svíčku jako já,
lebo z pľota týčku jako já.

200. Mám bratra na vojně

Karolinka

Volně

sl. 3 s repeticí posledních 4 taktů

1. Mám bra-tra na vo-jně, on mně po-slal psa-ní, a-bych mu o-de-psal,
a-bych mu o-de-psal, a-bych mu o-de-psal, sem-li o-dve-de-ný.

1. Mám bratra na vojně, on mně poslal psaní,
mám bratra na vojně, on mně poslal psaní,
|: abych mu odepsal,
abych mu odepsal,
abych mu odepsal, sem-li odvedený. :|
2. Já sem mu odepsal smutně převelice
a že mňa odvedli, a to pod myslivce,
|: vy myslivčí páni,
málo želez máte,
já sa vás nebojím, že mňa do nich dáte. :|
3. Dáte-li ňa do nich, já sa vám rozvážu,
nejednej panence víneček rozvážu.
Když já ho rozvážu,
zavázat' ho musím,
pro jednu panenku, a to pro milenku,
v Brně na Špilberku, za to sedět musím.

201. Vy děvčata, vy myslíte

Zubří

1. Vy dě-vča-ta, vy my-slí-te, že vás ne-ní k do-stá-ní,
u Ro-žno-va na ze-le-né lú-ce, ko-pa za dva gre-jca-ry.

1. |: Vy děvčata, vy myslíte, že vás není k dostání. :|
u Rožnova na zelené lúce kopa za dva grejcary.
2. |: Patnáct je vás za půl jabka a padesát za celé. :|
jedna panna za čtyry tisíce, ještě není k dostání.

202. Dyž já přídu do hospody

Halenkov

1. Dyž já pří-du do ho-spo-dy, hned ho-spo-dský u mňa stó - jí, on sa mňa ry -
chle vy-ptá - vá, co mně do - bré - ho na-lét má, se - slu mně po-dá - vá.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a repeat sign at the beginning and a 3/4 time signature change for the final measure. The second staff ends with a double bar line.

1. |: Dyž já přídu do hospody,
hned hospodský u mňa stójí, :|
on sa mňa rychle vypyťává,
co mně dobrého nalét má,
seslu mně podává.
2. |: Pane hospodský, nalejte
bílé víno do pohára, :|
honem, až já ho vypiju,
honem, až já ho vypiju,
stará příde pro mňa.
3. |: Přišla pro mňa, prosila mňa,
co si ty za hospodář, :|
doma okna vytřepané,
děcka chodá oškubané
a ty v hospodě sedáš.

203. Měla sem ženichů jak na trnce listí

Zděchov

1. Mě - la sem že - ni - chů jak na trn - ce li - stí a včilej mně o - stal, má ve - li - ké py - sky.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of a single staff with a double bar line at the end.

1. Měla sem ženichů
jak na trnce listí
a včilej mně ostal,
má veliké pysky.
2. Měla sem ženichů
jak na trnce trnek
a včilej mně ostal,
má vole jak hrnek.
3. Měla sem ženicha
až na horním konci,
než se k nám došmatlal,
snědli ho brabenci.

204. Malovaný kostel, dubové pavlače

Lužná

1. Ma - lo - va - ný ko - stel, du - bo - vé pa - vla - če,
ke - rá za mňa pů - jde, šak sa ta na - pla - če.

The image shows two staves of musical notation in G major and 3/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below the notes.

1. |: Malovaný kostel,
dubové pavlače, :|
|: kerá za mňa půjde,
šak sa ta naplače. :|

2. |: A já za tá půjdu,
já plakat nebudu, :|
|: i dyž ně pobiješ,
helekať si budu. :|

205. V poli stojí léščina

Střelná

Zdrženlivě ♩=76

1. V po - li sto - jí lé - šči - na, pod ňú se - dí dě - vči - na,
ma - lá, ne - vy - so - ká, he - zká, mo - dro - o - ká.

The image shows two staves of musical notation in F major and 6/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below the notes.

1. V poli stojí léščina,
pod ňú sedí děvčina,
malá, nevysoká,
hezká, modrooká.

2. Prečo plačeš, děvčina,
snáď ťa mati pobila,
anebo ti lála
pre švarného Jána.

3. Aj, nelála, nelála
ani nehřešila,
ale želim svého
vínka zeleného.

206. Konopě, konopě, zelené konopě

Valašská Bystřice

1. Ko - no - pě, ko - no - pě, ze - le - né ko - no - pě, a kdo ti v tej no - ci
na o - kno za - kle - pe, a kdo ti v tej no - ci na o - kno za - kle - pe.

1. Konopě, konopě,
zelené konopě,
|: a kdo ti v tej noci
na okno zaklepe. :|
2. Zaklepe, zaklepe,
aby zhůru stala,
|: dala mu odpověď,
že by hrubě spala. :|
3. Že by hrubě spala,
na tebe čekala,
|: po všecky tři noci
nespaly mé oči. :|
4. Černé oči, černé,
každému sú věrné,
|: lepší sú ty sivé,
každému sú milé. :|
5. Tatíčku, tatíčku,
slyšte mú galánku,
|: jak ona si zpívá
v tom zeleném hájku. :|
6. Zpívá ona, zpívá,
až sa to rozlívá,
|: že pro ňu syneček
jede čtyřma koňma. :|
7. Jede pro ňu, jede,
veze jí dukáty,
|: že jí bude jednat
damaškové šaty. :|
8. Damaškové šaty
a pučkový rubáč,
|: nemuže, Aničko,
nemuže byt ináč. :|
9. Kdyby si ty chtěla,
mohla bys to spravit,
|: mojemu srdenku
lamentaci zhodit. :|
10. Už si ty, Janíčku,
už si ty pod břehem,
|: bude tě bijávat
Anička ožehem. :|
11. Už si ty, Aničko,
už si ty pod grapú,
|: bude ťa bijávat
Janíček lopatú. :|

207. Na vrch Javornička kamenna stolička

Nový Hrozenkov

1. Na vrch Ja - vo - rni - čka ka - men - na sto - li - čka, na ni ša - ty
pe - re, na ni ša - ty pe - re mo - ja ga - la - ne - čka.

1. Na vrch Javornička kamenna stolička, : na ni šaty pere, na ni šaty pere moja galanečka. :	4. Moja postelenka vysoko je stlana : a tvoja košela a tvoja košela velice je černa. :
2. A dyž jich oprala, smutně zaplakala, : bodaj bych ťa, synku, bodaj bych ťa, synku, nebyla poznala. :	5. Moju košulenu maměnka piraju : a v tvoji posteli a v tvoji posteli tulaci lihaju. :
3. Na vrch Javornička jemela sa seje, : a nechod' ty, synku, a nechod' ty, synku, do mojej postele. :	6. Moja postelenka rozmarynem voni : a nesmi sa valať a nesmi sa valať žadna šelma po ni. :

208. Hore dědinú husaři jedú

Lačnov

1. Ho - re dě - di - nú hu - sa - ři je - dú, sta - vi - li

sa u mo - jí ga - lán - ky, tam ko - ně kr - mi - jú.

1. Hore dědinú
husaři jedú,
|: stavili sa u mojí galánky,
tam koně krmijú. :|

2. Kdo tým koňom dal,
ten syneček sám,
|: chtěl on oklamat hezké děvčátko,
oklamal sa sám. :|

3. Počkaj, klamaču,
klamat nebudeš,
|: pod naším oknem v naší zahrádce
sedávat nebudeš. :|

209. Dokud su svobodná

Janová

1. Do - kud su svo - bo - dná, dy - cky so - bě vo - lná,

mo - hu si já, kde chci, jít, mo - hu si já, kde chci, jít.

1. Dokud su svobodná,
dycky sobě volná,
mohu si já, kde chci, jít,
mohu si já, kde chci, jít.

2. A kdybych se vdala,
starého dostala,
musela bych doma být,
musela bych doma být.

210. Spala sama na peci

Křivé

$\text{♩}=88$

1. Spa - la sa - ma na pe - ci, vo - la - la, vo - la - la,
vo - la - la, vo - la - la, po - te za mnú, chla - pe - ci.

The musical notation is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The tempo is marked as quarter note = 88. The melody consists of two staves. The first staff contains the first line of lyrics, and the second staff contains the second line. There are triplets in the second measure of each line.

1. Spala sama na peci,
volala, volala, volala, volala,
pote za mnú, chlapci.
2. Já sa bójím, chlapeci,
bububu, bububu, bububu, bububu,
cosi straší na peci.
3. Chlapci Kaču těšili,
těšili, těšili, těšili, těšili,
šubry ju postrašily.

211. Kúlalo sa, kúlalo, červené jablíčko

Jablúnka

1. Kú - la - lo sa, kú - la - lo, če - rve - né ja - blí - čko,
ko - mu ty sa do - sta - neš, mo - ja ga - lá - ne - čko.

The musical notation is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 3/4 time signature. The melody consists of two staves. The first staff contains the first line of lyrics, and the second staff contains the second line.

1. Kúlalo sa, kúlalo,
červené jablíčko,
komu ty sa dostaneš,
moja galánečko.
2. Kúlaly sa, kúlaly,
kúlaly sa obě,
komu bych sa dostala,
můj synečku, tobě.

212. Oj, vysoká je hora

Prostřední Bečva

1. Oj, vy - so - ká je ho - ra, e - ště vyš - ší ská - la,
za - plat' mi, sy - ne - čku, co sem s te - bú spa - la.

1. Oj, vysoká je hora,
eště vyšší skála,
zaplat' mi, synečku,
co sem s tebou spala.
2. A já tobě zaplatím
ty tři sta tolarů,
abys měla dosti,
než sa dom dostanu.
3. To já eště nevezmu,
to je eště málo,
dávno si užíval
mojí lásky darmo.
4. Ach, co tobě mám přidat',
krom krávu s tělately,
abys měla dosti
s tím malým dítětem.
5. To já eště nevezmu,
to je eště málo,
darmo si užíval
mojí lásky darmo.
6. A co tobě mám přidat'
krom sebe samého,
abys měla dosti
do skonání svého.
7. Ach, na to sem, synečku,
na tom sem čekala,
enem že sem, synečku,
vyjevit' nechtěla.

213. Ženichova matka, och, tá je nedobrá

Příluky

Mírně ♩=72

1. Že - ni - cho - va ma - tka, och, tá je ne - do - brá, o - na sa ně bó - jí,
že su já chu - do - bná, o - na sa ně bó - jí, že su já chu - do - bná.

1. Ženichova matka,
och, tá je nedobrá,
|: ona sa ně bójí,
že su já chudobná. :|

2. Třeba su chudobná,
ale su slobodná,
|: chodím ve slobodě
jak ryba ve vodě. :|

214. Ešče sem si bičička nepřivázal

Pržno

1. E - šče sem si bi - čí - čka ne - při - vá - zal a - ni sem si šno - re - čky
ne - na - ma - zal a už po - je - du a ne - při - je - du
za tu ho - ru, ho - re - čku, za svo - jú fra - je - re - čkú.

1. Ešče sem si bičička nepřivázal
ani sem si šnorečky nenamazal
a už pojeďu a nepřijedu
za tu horu, horečku,
za svojú frajerečku.

215. Pod javorem, pod zeleným, oře milá s koněm vraným

Pulčín

1. Pod ja - vo - rem, pod ze - le - ným, o - ře

mi - lá s ko - něm vra - ným, s ko - něm vra - ným.

1. Pod javorem, pod zeleným,
oře milá s koněm vraným,
s koněm vraným.
2. Ešče záhon nezorala,
matka na ňu zavolala,
zavolala.
3. Pod', ceruško, pojed' domů,
dala sem ťa, nevím komu,
nevím komu.
4. Dala sem ťa Janíčkoví,
horlivému zbojníčkovi,
zbojníčkovi.
5. Janku, Janku, ty jsi zbojník,
ty znáš v horách každý chodník,
každý chodník.
6. Každý chodník, každú cestu,
kady jedú páni k městu,
páni k městu.

216. Veselého gazdu máme

Liptál

Musical notation for the song 'Veselého gazdu máme'. It consists of two staves of music in 2/4 time, featuring a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in treble clef. The first staff contains the first two lines of the song, and the second staff contains the last two lines. The lyrics are written below the notes. There are three triplet markings (indicated by a '3' over a bracket) in each line of music.

1. Ve - se - lé - ho ga - zdu má - me, ve - se - lé - ho
ga - zdu má - me v tom ze - le - ném do - lo - má - ně.

1. Veselého gazdu máme,
veselého gazdu máme
v tom zeleném dolománě.
2. Ešče veselší gazdĕnku,
ešče veselší gazdĕnku,
popálila si zástěrku.
3. Gořalenka, to je špína,
gořalenka, to je špína,
kdo ju pije, ten je sviňa.
4. A já sem ju takéj pila
a já sem ju takéj pila,
ale sem ju neplatila.
5. Platili ju Liptalané,
platili ju Liptalané
za penízky vydĕlané.

217. Koně jedú, voly jedú

Růžd'ka

Musical notation for the song 'Koně jedú, voly jedú'. It consists of two staves of music in 2/4 time, featuring a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in treble clef. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are written below the notes.

1. Ko - ně je - dú, vo - ly je - dú z prá - znej žla - bi - ny,
e - šče sem já ne - mi - lo - val šva - rnej dě - vči - ny.

1. Koně jedú, voly jedú z práznej žlabiny,
ešče sem já nemiloval švarnej děvčiny.
2. Ešče pivo nevykyslo, chlapani pijú ho,
švarnej děvča nevyrústlo, chlapani berú ho.

218. Svítilo ně slunko o pravém poledni

Loučka

Mírně ♩=86

1. Sví - ti - lo ně slun - ko o pra - vém po - le - dni, o pů - ňno - ci mě - sí - ček,
ach, už ně za - ro - stá dro - bnú dě - tě - lin - kú k mo - jej mi - ňej cho - dní - ček.

1. Svítilo ně slunko
o pravém poledni,
o půlnoci měsíček,
ach, už ně zarostá
drobnú dětělinkú
k mojej miřej chodníček.

2. Zarostaj, chodníčku,
drobnú dětělinkú,
šak já ťa tak nenechám,
pujdu od milenky,
půčím si kosenky
a tebe si vysekám.

219. Idú chlapeci hore dědinú

Velké Karlovice

1. I - dú chla - pe - ci ho - re dě - di - nú, ve - dú si dě - vča tak jak ma - li - nu.

1. Idú chlapeci hore dědinú,
vedú si děvča tak jak malinu.

2. Ach, idú, idú, pěkně si hrajú,
ludé sa na ně z oken dívajú.

3. Ach, idú, idú, pěkně si skáčú,
jejich rodiče za nimi pláčú.

4. Ach, idú, idú, pěkně zelení,
vedú si děvča pro potěšení.

5. Aj, děvča, děvča v černém damašku,
neprosím sa ťa o tvoju lásku.

6. Dyby sa ťa měl o lásku prosit',
to rači volím palašek nosit'.

7. Aj, děvča, děvča, sto d'achů v tobě,
zedral sem boty choďaci k tobě.

8. Dyby byl věděl, že budeš moje,
ešče by zedral třeba ze troje.

220. Neboj sa, Haničko, u Petříků hladu

Ratiboř

1. Ne - boj sa, Ha - ni - čko, u Pe - tří - ků hla - du,
ma - jú tam za - hra - du a v ní ko - zí bra - du.

1. Neboj sa, Haničko, u Petříků hladu,
majú tam zahradu a v ní kozí bradu.

2. Neboj sa, Haničko, u Petříků bídy,
popadneš trávniciu a pujdeš na hříby.

3. Neboj sa, Haničko, u Petříků psoty,
zahrna rukávy, halo,* do roboty.

* *alou*

221. Já su tu z Poličnej sám

Poličná

Mírně $\text{♩} = 72$

1. Já su tu z Po-li-čnej sám, já sa vám po-bit' ne-dám, je-dné-ho le-bo dva
po-str-kám za ňa-dra, o-sta-tní do no-ha- vic, já sa vás ne-bó-jím nic.

1. Já su tu z Poličnej sám,
já sa vám pobit' nedám,
jedného lebo dva
postrkám za ňadra,
ostatní do nohavic,
já sa vás nebójím nic.

222. A vdala sem sa, vdala

Rokytnice

1. A vda - la sem sa, vda - la, a co je po mém vda - ju,
 2. Kde chle - ba ne - ma - jú, ko - lá - čů ne - pe - čů,
 a dyž sem sa do - sta - la, kde chle - ba ne - ma - jú.

1. A vdala sem sa, vdala,
 a co je po mém vdaju,
 |: a dyž sem sa dostala,
 kde chleba nemajú. :|

2. Kde chleba nemajú,
 koláčů nepečů,
 |: a šak já tam nebudu,
 šak jak jim uteču. :|

223. Dyž sem byla maličká

Valašské Meziříčí

1. Dyž sem by - la ma - li - čká, pa - sa - la sem ko - ní - čka na po - li,
 na ro - li, hla - věn - ka ně bo - li, ho - psa - - - sa.

1. Dyž sem byla maličká,
 pasala sem koníčka
 |: na poli, na roli,
 hlavěnka ně boli,
 hopsasa. :|

2. A včíl, dyž sem urostla,
 přišel synek jak sosna,
 |: byl šumný, byl švarný,
 bruncek měl hedbávný,
 hopsasa. :|

224. Ach, Javorník, Javorník

Rožnov pod Radhoštěm

1. Ach, Ja - vo - rník, Ja - vo - rník, přes Ja - vo - rník ko - pec, ne - bu - du já

ří - ká - vat, ne - bu - du já ří - ká - vat le - da - ko - mu o - tec.

1. Ach, Javorník, Javorník,
přes Javorník kopec,
|: nebudu já říkávat :|
ledakomu otec.

2. Ach, Javorník, Javorník,
přes Javorník jama,
|: nebudu já říkávat :|
ledakomu mama.

225. Třeba su já, třeba, bledušinka bledá

Růžd'ka

1. Tře - ba su já, tře - ba, ble - du - šin - ka ble - dá,

pře - caj ňa ma - měn - ka le - da - ke - mu ne - dá.

1. Třeba su já, třeba, bledušinka bledá,
přecaj ňa maměnka ledakemu nedá.
2. Ona mňa nenašla na žádném smetisku
a ona ňa nedá starému chlapisku.
3. Starý chlap má fúsy jako slamná sečka,
on by ně poškrábál moje bledé líčka.

4. A keď sem děvečka chudobnej matere,
přecaj neotevřu ledakemu dveře.
5. Esli ich otevřu, napřed sa podívám,
stojíš-li ty za to, co já ich otvírám.
6. Nestojíš-li za to, pod okny je blato,
ždurnu ťa do něho, tu máš, synku, za to.

226. Sloboda, sloboda, sloboděnka

Francova Lhota

Volně

1. Slo - bo - da, slo-bo-da, slo-bo-děn - ka, dy-cky mně ři - ka - la ma ma-měn - ka,
že je slo - bo-děn-ka po-klad bo - ži, že ji má za-cho-vať je-den ka-ždy, je-den ka-ždy.

1. Sloboda, sloboda, sloboděnka,
dycky mně říkala ma maměnka,
|: že je sloboděnka poklad boží,
že ji má zachovat' jeden každý. :|
2. Co sem ja přesmutna udělala,
že sem sloboděnku zanedbala,
|: o vinku, vinku, vinku zelený,
že sem tě ztratila v malej chvíli. :|
3. Že sem milovala, se přiznavam,
toho smutna všechno oplakavam,
|: že sem falešnému uvěřila,
na to sem si jakživ nemyslila. :|
4. Zpomeň si, ma mila, na deň v maji,
jak překrasně zpíval slavik v haji,
|: měsíc svítil jasně jako ve dně,
my sme se divali, kdy on sedne. :|
5. Sedl si on, sedl, na větvičku,
tams mně dala ponejprv hubičku,
|: tam sem ja okusil tve sladkosti,
jenže ji nebylo do sytosti. :|
6. Počkaj, falešniku, světa lhaři,
jakžpak ty obстоjiš před oltaři,
|: když se tě kněz na to ptati bude,
jestli neoklamals děvče žadne. :|
7. A co ty mu na to odpoviš,
zelžeš-li, před Bohem neobстоjiš,
|: tvoje svědomi tě bude hryzti,
nebudeš mět spokojene mysli. :|

227. Vdajte, ach, maměnko, provdajte Hanu

Liptál

1. Vda - jte, ach, ma - měn - ko, pro - vda - jte Ha - nu, do sa vám
o - hlé - dne na sta - rú pan - nu, až bu - de Ha - na sta - ři - čká
pan - na, tu bu - de od chla - pců ne - vší - ma - ná.

1. Vdajte, ach, maměnko, provdajte Hanu,
do sa vám ohlédne na starú pannu,
až bude Hana
staříčká panna,
tu bude od chlapců nevíšmaná.
2. Nevdám ťa, Haničko, si ešte mladá,
zatím Janíčkovu obroste brada,
muž je-i mladý,
má veľké vady,
ten týden po svad'bě už sa vadí.
3. A mladá žena je k politování,
nemyslí na nic, jen na milkování,
ráda sa strójí,
práce sa bójí,
celý den v zrcadle stále jen stójí.

228. Aj, hore dolinečků pěkně větříček věje

Růžďka

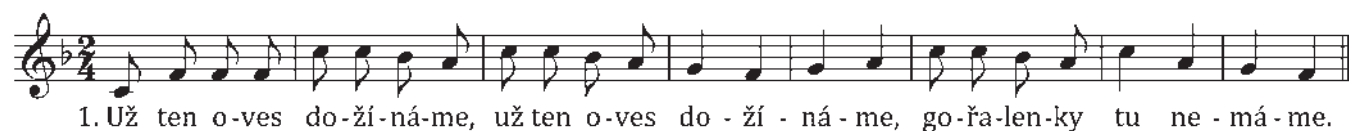

1. Aj, ho - re do - li - ne - čků pě - kně vě - tří - ček vě - je,
tá mo - ja ga - lá - ne - čka, o - na sa na mě smě - je,
tá mo - ja ga - lá - ne - čka, o - na sa na mě smě - je.

1. Aj, hore dolinečků
pěkně větříček věje,
tá moja galánečka,
ona sa na mě směje,
tá moja galánečka,
ona sa na mě směje.

229. Už ten oves dožínáme

Lhota u Vsetína

1. Už ten o-ves do-ží-ná-me, už ten o-ves do - ží - ná - me, go-řa-len-ky tu ne - má - me.

1. Už ten oves dožínáme,
už ten oves dožínáme,
gořalenky tu nemáme.
2. Gořalenka, to je lázeň,
gořalenka, to je lázeň,
kdo ju pije, ten je blázen.
3. A já sem ju takej pila,
a já sem ju takej pila,
přeca sem sa nezbláznila.

230. Aj, lindička, lindička, pod lindičků studnička

Semetín

1. Aj, lin - di - čka, lin - di - čka, pod lin - di - čků stu - dni - čka,

na - poj, mi - lá, na - poj ko - ňa, bu - deš má fra - je - re - čka.

1. Aj, lindička, lindička,
pod lindičků studnička,
napoj, milá, napoj koňa,
budeš má frajerečka.

2. A jak ho napojím,
když sa koňa bojím,
neboj se ho, moja milá,
šak ja u něho stojím.

3. Všeci chlapci zpívajú,
furvezni zapřahajú,
kanonyři z kusu bijú
a já pomašíruju.

231. Zajíček sa na dolince pase

Lázy

Mírně ♩=74

1. Za - jí - ček sa na do - lin - ce pa - se, stře - liť by
my - sli - ve - ček sa na ně - ho třa - se,

do ně - ho, ne - mó - že pro dře - vo, o - hý - bá se.

1. Zajíček sa na dolince pase,
mysliveček sa na něho třase,
střeliť by do něho,
nemůže pro dřevo,
ohýbá se.

2. Na dolince lučina zelená,
zastřeliť tam myslivec jeleňa,
jeleňa zastřeliť,
dívčinu poraniť
pod kolena.

232. Žeň sa, šohaj, žeň sa

Lužná

1. Žeň sa, šo - haj, žeň sa, máš - i se že - ni - ti,

pře - staň šva - rným pan - nám pře - cá - žku či - ni - ti.

1. Žeň sa, šohaj, žeň sa,
máš-i se ženiti,
|: přestaň švarným pannám
překážku činiti. :|
2. Už toto třetí rok,
co ty za mnú chodiš,
|: a mé zarmúcené
srce porad vodiš. :|
3. Dybych byla chtěla,
mohla sem ženkú byť,
|: dyby ťa přestalo
mé srdénko lúbit'. :|

233. Dyby moje nožky nechodiły bosky

Huslenky

Krokem ♩=76

1. Dy-by mo-je no-žky ne-cho-di-ły bo-sky, u-mě-ły by tan-co-vať,

a - le mo-je no - žky cho - dí - va - lý bo - sky, ne - u - mí - ja tan - co - vať.

1. Dyby moje nožky nechodiły bosky,
uměly by tancovať,
ale moje nožky chodívały bosky,
neumíja tancovať.
2. Dyby moje ručky nesčikały bučky,
uměly by vyšívať,
ale moje ručky sčikávały bučky,
neumíja vyšívať.

234. Hore dolinečků cestina vyložená

Seninka

1. Ho - re do - li - ne - čků ce - sti - na vy - lo - že - ná,

po - věz mně, cé - re - čko, bu - dež - i mo - ja že - na.

1. |: Hore dolinečků
cestina vyložená, :|
pověz mně, cérečko,
budeš-i moja žena.

2. |: Nebudu, synečku,
nebudu tvoja žena, :|
dybys mně ulámal,
aj, ruce po ramena.

3. |: Ruce po ramena,
aj, nohy po kolena, :|
nebudu, synečku,
nebudu tvoja žena.

235. A co ty, Janíčku, co děláš

Vidče

1. A co ty, Ja - ní - čku, co dě - láš, že ty sa že - níš tak ve zlý čas,

v ko-mo - ře má - lo, na hu - ře prá-zdno, jak ty tu že - ni - čku u - cho - váš.

1. A co ty, Janíčku, co děláš,
že ty sa ženíš tak ve zlý čas,
v komoře málo,
na huře prázdné,
jak ty tu ženičku uchováš.

2. A já mám zemňáků pět míšků
a ve sklepě mám hrnec s kýškou,
v komoře zelé
hodně kyselé,
budem žít s ženičkou vesele.

236. Škoda tebe, ptáčku, že si kukučka

Branky

Mírně

1. Ško - da te - be, ptá - čku, že si ku - ku - čka, če - cá na tě my - sli - ve - ček,
če - cá na tě my - sli - ve - ček, sto - ja u bú - čka, sto - ja u bú - čka.

1. Škoda tebe, ptáčku,
že si kukučka,
čeká na tě mysliveček,
čeká na tě mysliveček,
stoja u búčka,
stoja u búčka.

2. Škoda tebe, ptáčku,
že si strnadel,
čeká na tě mysliveček,
čeká na tě mysliveček,
stoja za hrabem,
stoja za hrabem.

237. Požeňme, kravaři, požeňme domů

Halenkov

Uvolněně

1. Po - žeň - me, kra - va - ři, po - žeň - me do - mů, bu - de - me na - pá - jat'
pod ze - le - nú ho - rú, bu - de - me na - pá - jat' pod ze - le - nú ho - rú.

1. Požeňme, kravaři, požeňme domů,
budeme napájet pod zelenú horú,
budeme napájet pod zelenú horú.

2. Pod zelenú horú, pod zeleným hájem,
vyšívá má milá košulku hedvábem,
vyšívá má milá košulku hedvábem.

3. Kemu, moje milá, košulku šiješ,
tobě, můj synečku, až pomašíruješ,
tobě, můj synečku, až pomašíruješ.

238. Aj, túlali sa mládenci

Karolinka

1. Aj, tú - la - li sa mlá - den - ci, aj, tú - la - li sa
mlá - den - ci po O - rsá - go - vém ko - pen - ci.

1. Aj, túlali sa mládenci, aj, túlali sa mládenci : po Orságovém* kopenci. :	4. Posedajte si, mládenci, posedajte si, mládenci, : na malovaném stolenci. :
2. Aj, túlali sa, túlali, aj, túlali sa, túlali, : jak by slovečko dostali. :	5. A my seděti nebudem, a my seděti nebudem, : vezmem Haničku, pryč půjdem. :
3. Hanička mete izbečku, Hanička mete izbečku, : mamulka nesú stoličku. :	6. Mamulka volá, kde dete, mamulka volá, kde dete, : kde mně Haničku vedete. :
7. Vedeme my ju přes cestu, vedeme my ju přes cestu, : k staré Zbrančeně* nevěstu. :	

* místní příjmení Orság, Zbranková

239. Už sme šecker zežali

Solanec pod Soláněm

1. Už sme še - cko ze - ža - li, e - šče má - me ú - le - hlu, sko - ro - li ťa,
 * * sl. 2.
 má mi - lá, sko - ro - li ťa u - hlé - dnu. hra - bi - cu.

1. Už sme šecker zežali, ešče máme úlehlu, skoro-li ťa, má milá, skoro-li ťa uhlédnu.	3. Už sme šecker zežali, ešče máme polovník, naši mamka pravili, že nejsi dobrý chasník.
2. Už sme šecker zežali, ešče máme křibicu, nechce děvča odbírat', že mám křivú hrabicu.	4. Už sme šecker zežali, odvozili, schovali, a přec tebja, má milá, za ženu mi nedali.

240. A nechod' k nám, nechod' k nám

Ratiboř

1. A ne - chod' k nám, ne - chod' k nám, ty ška - re - dý chla - pe
 a co to - bě smr - di - já ko - lo - ma - zú ga - tě.

1. A nechod' k nám, nechod' k nám, ty škaredý chlape a co tobě smrdijá kolomazú gatě.	2. A šak já tě tak nechci, ty si taká flandra, potrhanú sukňu máš, je mně za ťa haňba.

241. Zima je mně, zima

Dolní Bečva

1. Zi - ma je mně, zi - ma, při - kryj mě, má mi - lá,

ne - bo sem za - po-mněl, ne - bo sem za - po-mněl ha - li - ne - čky do - ma.

1. |: Zima je mně, zima,
přikryj mě, má milá, :|
|: nebo sem zapomněl,
nebo sem zapomněl
halinečky doma. :|

2. |: Zapomněl, zapomněl,
anebo ji nemáš, :|
|: a kdy ty k nám přijdeš,
a kdy ty k nám přijdeš,
vždycky tak povídáš. :|

242. Hore dědinú formani jedú

Horní Jasenka

Živěji

1. Ho - re dě - di - nú fo - rma - ni je - dú, za - sta - vi -

li sa u méj ga - lán - ky, tam ko - ně kr - mi - jú.

1. Hore dědinú
formani jedú,
zastavili sa
u méj galánky,
tam koně krmijú.

2. Kdo tým koňom pán,
švarný šohaj sám,
chtěť oklamati
švarná děvčata
a oklamal sa sám.

3. Kłamat nebudeš,
mňa si nevezmeš,
pod naším okénkem
v naší zahrádce
sedávat nebudeš.

243. Háječku zelený, proč sa nerozvíjáš

Prlov

1. Há - je - čku ze - le - ný, proč sa ne - ro - zví - jáš, proč sa ne - ro - zví - jáš,
sy - ne - čku ši - ko - vný, proč k nám ne - cho - dí - váš, proč k nám ne - cho - dí - váš.

1. Háječku zelený,
proč sa nerozvíjáš,
proč sa nerozvíjáš,
synečku šikovný,
proč k nám nechodíváš,
proč k nám nechodíváš.

2. Dybych k vám chodíval,
věru bys plakala,
věru bys plakala,
červeným šátečkem
očka utírala,
očka utírala.

244. Neráňaj, neráňaj, zelené padajú

Velká Lhota

$\text{♩} = 126$

1. Ne - rá - ňaj, ne - rá - ňaj, ze - le - né pa - da - jú, ne - ber si,

sy - ne - čku, ne - ber si, sy - ne - čku, co to - bě dá - va - jú.

1. |: Neráňaj, neráňaj,
zelené padajú, :|
neber si, synečku,
neber si, synečku,
co tobě dávajú.

2. |: Sami ste si vzali,
co sa vám líbiło, :|
a mně nepřejéte,
a mně nepřejéte,
co by mňa těšilo.

3. |: Dycky ňa těšilo
za miľú choditi, :|
zakel ňě rozkvetá,
zakel ňě rozkvetá
za klobúčkem kvítí.

245. Hore je chodníček a dolů cestička

Střelná

1. Ho - re je cho - dní - ček a do - lů ce - sti - čka, ne - pú - ščaj,
cé - re - čko, ne - pú - ščaj, cé - re - čko, ka - ždý deň sy - ne - čka.

1. Hore je chodníček
a dolů cestička,
nepúščaj, cérečko,
nepúščaj, cérečko,
každý deň synečka.
2. Proč bych nepustila,
dyž on pěkně prosí,
otevři, cérečko,
otevři, cérečko,
povíme si cosi.
3. Povídej, povídej,
co chceš povídati,
abych nemosela,
abych nemosela
do půlnoci státi.
4. Do půlnoci stála,
o poledni vstala,
a ešče se ptala,
a ešče se ptala,
jestli skoro vstala.
5. Dejte mje, maminko,
dejte mi snídání,
jaké je vstávání,
jaké je vstávání,
také je snídání.
6. Snídání s obědem,
to já mám každý deň,
švarného synečka,
švarného synečka
jen jednúc za týdeň.

246. Teskno je ňa, teskno

Střítež nad Bečvou

♩=126

The musical score is written on two staves in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked as ♩=126. The melody consists of quarter and eighth notes, with some rests. The lyrics are written below the notes.

1. Te - skno je ňa, te - skno, a - le ne - vím po kem, po šva - rném
syn - ko - vi, po šva - rném syn - ko - vi, co je za po - to - kem.

1. Teskno je ňa, teskno,
ale nevím po kem,
po švarném synkovi,
po švarném synkovi,
co je za potokem.
2. On je za potokem
a já za horami,
žádný o tem neví,
žádný o tem neví,
co je mezi námi.
3. To je mezi námi,
že sa máme rádi,
že sa my zeberem,
že sa my zeberem,
že zme obá mladí.
4. Zdáto sa ně, zdáto,
že sa z doły mračí,
a to sa čérňajú,
a to sa čérňajú
mého synka oči.
5. Zdáto sa ně, zdáto,
že sa z doły bliská,
a to sa bliskajú,
a to sa bliskajú
mojí miřej kíčka.

247. Za tú našú stodolenkú, za tú našú stodolú

Študlov

1. Za tú na - šú sto - do - len - kú, za tú na - šú sto - do - lú,
za - pla - ka - lo šva - rné dě - vča, za - pla - ka - lo na - de mnú.

1. Za tú našú stodolenkú, za tú našú stodolú, : zaplakalo švarné děvča, zaplakalo nade mnú. :	5. Dyž sem šel kolem hospody, slyšel sem muzigu hrát, : svoju ze všech nejmilejších vidím s jiným tancovat. :
2. Neplač, holka, nenaříkej, já si ťa vzít nemožu, : až já trochu povyrostu, zeberú mňa na vojnu. :	6. Muziganti, pěkně hrajte, šenkýřenko, pivo lej, : pod', má milá, do tanečku, lebo mje ruku podej. :
3. Ješče nejsem týdeň voják, už mje milá zkázala, : abych vyšel ven z kasárně a poprosil kaprála. :	7. A já ti ruky nepodám, já se na teba hněvám, : připravils mje o věneček, já ho u tebe hledám. :
4. A pan kaprál, ten mje pravil, že to býti nemože : a že žádný voják nesmí za týdeň orlábu mjet. :	8. Dyž si hledáš, tak si hledaj, a to u mje samého, : já ti koupím na podušku z damašku červeného. :
9. A damašku na podušku, pentličku na poviják, : a tak poznáš, moja milá, že je ze mje furiják. :	

248. Ach, horečko Černá, co to tam znamená

Tylovice

Mírně ♩=72

1. Ach, ho - re - čko Čé - rná, co to tam zna - me - ná,

zna - me - ná tam mno - ho dé - šče, příd', sy - ne - čku, e - šče.

1. : Ach, horečko Černá,* co to tam znamená, : : znamená tam mnoho déšče, příd', synečku, ešče. :	3. : Né tak na okénko, ale na srdénko, : : ach, přídí ňa potěšiti, sivá hoľuběnko. :
2. : Příd' ňa potěšiti a rozveseliti, : : a na naše okénečko ruku položiti. :	4. : Hoľuběnka bledá hoľubečka hledá, : : aj po horách, aj po lesi, hoľubečku, kde si. :

* Černá hora – jeden z vrcholů Beskyd nedaleko Radhoště

249. Už zme to dočkali, že zme vás zezdali

Hrachovec

Hybně ♩=100

1. Už zme to do - čka - li, že zme vás ze - zda - li, chvá - ěla Pá - nu Bo - hu,
už i - de - me dó - mu, chvá - ěla Pá - nu Bo - hu, už i -de - me dó - mu.

1. Už zme to dočkali, že zme vás zezdali,
chvála Pánu Bohu, už ideme dómu,
chvála Pánu Bohu, už ideme dómu.
2. Hyboký potůčku, nebudu ťa brodit',
upřimná Haničko, přestanu k vám chodit',
upřimná Haničko, přestanu k vám chodit'.
3. Hyboký potůčku, už sam ťa dobrodít',
upřimná Haničko, už sem k vám dochodít',
upřimná Haničko, už sem k vám dochodít'.
4. Maliní, maliní listu širokého,
už ty máš, Haničko, synečka istého,
už ty máš, Haničko, synečka istého.
5. Zakel sem chodívať, měľas pro mňa řeči,
a včil si mňa našľa v hrachoveckéj seči
a včil si mňa našľa v hrachoveckéj seči.

250. Na horách, na dolách, ach, cosi sa tam šedá

Jablunka

1. Na ho - rách, na do - lách, ach, co - si sa tam še - dá,
 ach, dva ho - lú - bci si - ví, ja, po - dla se - be se - dá.

1. Na horách, na dolách, ach, cosi sa tam šedá, ach, dva holúbci síví, ja, podľa sebe sedá.	3. Horečko borová, ja, dybys byla moja, dala bych ťa obtáhnúť, ja, mramorem dokola.
2. Na horách, na dolách, ach, veľiká inovat', starala sa má milá, ja, kde bude nocovať.	4. Mramorem dokola a rozmarynem oplést', a horečko borová, ty bys mosela okvést'.

251. Už je tej slobody, už je jí namále

Hovězí

Rychle

1. Už je tej slo-bo-dy, už je jí na-má - le, ja-ko tej ro-si-čky na ze-le - nej trá - vě.

1. Už je tej slobody, už je jí namále, jako tej rosičky na zelenej trávě.	3. Zaspívaj, kohútku, za našima vraty, už sa nám Anička slobodná nevráti.
2. Už je tej slobody, už je jí malučko, jako tej rosičky, dyž vyjde slunéčko.	4. Zaspívaj, kohútku, já ti dám ječmeňa, abych já nezaspál, jak sem zaspál včera.
5. Zaspívaj, kohútku, já ti dám pohanky, abych já nezaspál u svojí galánky.	

252. Hopsa, Hanka, srdce moje

Solanec pod Soláněm

1. Ho - psa, Han-ka, sr-dce mo-je, no-ha - vi - ce, žu - pi - ce, ty ba - ra - ní če - pi - ce.
až já um - řu, vše-cko tvo-je,

1. Hopsa, Hanka, srdce moje, až já umřu, všecko tvoje, nohavice, župice, ty baraní čepice.	6. Nic iného tam nenajdeš, hrnec peněz vynalezneš, co mně Pán Bůh daroval, k zelenému hájku dal.
2. I ta kostelní košila, co si mi sama ušila, i ty kostelní šaty i ten baran rohatý.	7. Sukeníci, pláteníci v jeho mysli byli dycky, o ty on sa starával, když za bukem sedával.
3. Kozlence dobře odstavjaj, o Svatém Duchu odsazaj, soli im lízat' dávaj, u studénky napájaj.	8. Aby ty těžké toraly, které z Uher posílali, v jeho kapse mohly byt', kořalenu za ně pit'.*
4. Na pastvu žeň do bučiny, do zelenej ostružiny, k zelenému javoru, tam najdeš mú komoru.	9. Až já budu hodně starý, přichystajte pro mě máry, zavolajte ňa kněze, že už na mě smrt leze.
5. Od komory štyry kroky, tam najdeš kameň široký, na kameni rytý kříž, pod tým křížem je má skrýš.	10. Budiž tobě, Bože, chvála, že sem já se dočekala, že mně umřel na slámě, že nevisí na trámě.

* *Torzo kramářského tisku písně se zbojnickou tematikou (30 slok, opis uložen v pozůstalosti F. Bartoše ve Moravském zemském archivu v Brně), viz též Vetterl, Karel (ed.): Guberniální sbírka písní a instrumentální hudby z Moravy a Slezska z roku 1819. K tisku připravila Olga Hrabalová. Strážnice: Ústav lidové kultury, 1994 (s. 343). Rukopisný zápis otiskujeme v upraveném pořadí strofa s drobnými korekcemi slov. Úplnější variantu srov. Kubeša, Arnošt – Polášek, Jan Nepomuk: Písně z doby roboty, zbojnické a vojenské. II. Písně zbojnické. Vsetín: Okresní úřad a Okresní vlastivědné muzeum, 1993.*

253. Za tú našú stodolenkú, je tam černá zem

Hutisko

1. Za tú na - šú sto - do - len - kú, je tam če - rná zem, Pá - le - já ju, pá - le - já,
pá - le - jú tam ko - řa - len - ku, my tam na ňu dem.

chla - pci na ňu cho - dě - já, ka - ždý se svú ga - lá - ne - čkú na ňu cho - dě - já.

1. Za tú našú stodolenkú, je tam černá zem,
pálejú tam kořalenu, my tam na ňu dem.
Pálejá ju, pálejá,
chlapci na ňu chodějá,
každý se svú galánečkú na ňu chodějá.
2. A ta moja galánečka také tam byla,
štyry ploty přeskočila, pátý zlomila.
A ona mně pravila,
že to ona nebyla,
že to byla susedova vraná kobyla.
3. A ta naša chocholenka z drobného peří,
pravila mně má galánka, že mně nevěří.
Dyž nevěří, nech nechá,
strčíme ju do měcha,
pověsíme na hambálek, nech tam heleká.

254. Na vrch Javorníčka kamenná stolička

Pozděchov

1. Na vrch Ja - vo - rní - čka ka - men - ná sto - li - čka, co na ni prá - va - la mo - ja ga - lá - ne - čka.

1. Na vrch Javorníčka
kamenná stolička,
co na ni právala
moja galánečka.
2. Javorník, Javorník,
javornické ovce,
až sa já ožením,
nech si pase, kdo chce.

255. Oh, hajičku zelený, kdož tebe hajit bude

Jasenice

1. Oh, ha - ji - čku ze - le - ný, kdož te - be ha - jit bu - de,
my - sli - ve - čka za - bi - li a ha - jné - ho ne - bu - de.

1. Oh, hajičku zelený, kdož tebe hajit bude,
myslivečka zabili a hajného nebude.

2. O vodičko studená, co si to udělala,
vzala si mně synečka, já sem ho měla ráda.

256. Šlo děvča na trávu, našalo ščrbáku

Liptál

1. Šlo dě - vča na trá - vu, na - ža - lo ščř - bá - ku, šak je v tem
Li - ptá - lu ho - dně vy - šké - řá - ků, aj, aj, ho - dně vy - šké - řá - ků.

1. Šlo děvča na trávu,
nažalo ščrbáku,
šak je v tem Liptálu
hodně vyškéřáků,
aj, aj, hodně vyškéřáků.

2. Ten súsedův synek
a ten je z nich jeden,
ten na to študýrovál
sedumdesát neděl,
aj, aj, sedumdesát neděl.

3. Sedumdesát neděl,
sedumdesát pátků,
nehledal nevěstu,
ale hledal statku,
aj, aj, ale hledal statku.

257. Pod'me dom, pod'me dom

Ústí

1. Po - d'me dom, po - d'me dom, na - ši nas vo - la - jú,
že na - še ko - ni - čky vo - děn - ky ne - ma - jú.

1. Pod'me dom, pod'me dom, naši nas volajú, : že naše koničky voděnky nemajú. : 2. Kady k vám, kady k vám, má milá, chodit mám, : okna male mate, dverka zavírate. : 3. Obejdi, synečku, obejdi dokola, : tam sa ti otevře branečka do dvora. :	4. Branečka do dvora, dverka do světničky, : tam si budem dávat falešné hubičky. : 5. Falešné hubičky, falešná tvá laska, : nebudu ti věrna, až bude ohlaška. : 6. Až bude ohlaška na vsetínské faře, : tepruv budu říkat tvemu bratru švagře. :

258. Není lásky stálejší jako stav manželský

Valašská Bystřice

Zvolna

1. Není lásky stálejší
jako stav manželský,
Bože, Bože,
jak je temu ženatému dobře.
2. A dyž je na svítání,
ženka vaří snídání,
Bože, Bože,
jak je temu ženatému dobře.
3. A dyž je už k poledňu,
ženka volá k snídaňu,
Bože, Bože,
jak je temu ženatému dobře.
4. O půl čtvrtěj hodině
ženka volá k svačině,
Bože, Bože,
jak je temu ženatému dobře.
5. Dyž sa trochu zvečeří,
zas mňa volá k večeři,
Bože, Bože,
jak je temu ženatému dobře.
6. A dyž vyjdú hvězdičky,
ženka dává hubičky,
Bože, Bože,
jak je temu ženatému dobře.
7. A já si to dovedu,
já si pro ni zajedu
s koňmi, s vozem,
seberu ji s peřinami, s ložem.

259. Nebrkoč, cérečko, nebrkoč

Valašská Polanka

1. Ne - br - koč, cé - re - čko, ne - br - koč, do - sta - neš če - pe - ček aj vr - koč, aj vr - koč.

1. Nebrkoč, cérečko, nebrkoč,
dostaneš čepeček aj vrkoč,
aj vrkoč.
2. Aj, co by já sem brčala,
dyž sem toho ledva dočkala,
dočkala.
3. K Polance cestička šlapaná,
šla po ní panenka, plakala,
plakala.
4. A za ňú mladenec, výskal si,
za jednu panenkú stýskal si,
stýskal si.
5. Proč vy si, mladenče, stýskáte,
šak vy mě, panenku, neznáte,
neznáte.
6. A já vás, panenko, dobře znám,
dá Pánbú, z večera přídu k vám,
přídu k vám.

260. Studená vodička dolů žlebem kapká

Prlov

1. Stu - de - ná vo - di - čka do - lů žle - bem ka - pká,
už ten náš ga - zda pro go - řa - lku ca - pká,
do - lů žle - bem ka - pká, do - lů žle - bem ka - pká.
pro go - řa - lku ca - pká, pro go - řa - lku ca - pká.

1. Studená vodička dolů žlebem kapká,
dolů žlebem kapká, dolů žlebem kapká,
už ten náš gazda pro gořalku capká,
pro gořalku capká, pro gořalku capká.
2. Studená vodička dolů žlebem teče,
dolů žlebem teče, dolů žlebem teče,
už ten náš gazda gořalenu vleče,
gořalenu vleče, gořalenu vleče.

261. Pučinske hodiny ztemna biju

Valašská Senice

1. Pu - čin - ske ho - di - ny zte - mna bi - ju, už mňa s mo - ju mi - lu
ro - zva - d'a - ju, už mňa s mo - ju mi - lu ro - zva - d'a - ju.

1. Pučinske* hodiny ztemna biju, : už mňa s moju milu rozvaďaju. :	4. Ty tvoji rodiče takovi su, : bohátu nevěstu do domu chcu. :
2. Nerozvedu, nebojím sa, : přijde ta hodina, ožením sa. :	5. Kde bych ja přesmutna statek vzala, : když mně je maměnka nezjednala. :
3. Jenom se, synečku, sbohem ožeň, : vezmi si děvečku sobě roveň. :	6. A tatiček v hrobě leží, : on mně tych dukatu nenaloží. :

* Pulčinské

262. Klepu na okénko mojej frajarečky

Valašské Příkazy

1. Kle - pu na o - kén - ko mo - jěj fra - ja - re - čky, _____ spí, a -
ne - bo ne - spí, ne - bo mě ne - sly - ší, ne - bo do - ma né - ni.

1. : Klepu na okénko mojěj frajarečky. : : spí, anebo nespí, nebo mě neslyší, nebo doma není. :	2. : A já ještě nespím, já tě dobře slyším. : : jenomže já tobě v této noční době otevřítí nesmím. :	3. : Když mně neotevřeš, vím já si pomoci. : : otevře mně jině děvče roztomilé ještě dneska v noci. :

263. Na Pulčinách pod Svajky

Francova Lhota

$\text{♩} = 116$

1. Na Pu - lči - nách pod Sva - jky te - če vo - da ze ska - lky, kdo téj vo - dy
o - ku - sí, za mi - len - kú ít mo - sí, dy - by by - la pod zám - ky.

1. Na Pulčinách pod Svajky*
teče voda ze skalky,
kdo téj vody okusí,
za milenkú ít mosí,
dyby byla pod zámky.

2. Nepůjdu já přes ten háj,
kady masař ovce hnál,
a já půjdu cestinú,
a já půjdu cestinú,
kady vědli děvčinu.

* *místní jméno*

264. Oves na poli, koně v maštali

Hošťálková

1. O - ves na po - li, ko - ně v ma - šta - li, ne - chte sy - ne - čka,
nech si po - vo - lí, ne - chte sy - ne - čka, nech si po - vo - lí.

1. Oves na poli, koně v maštali,
|: nechte synečka, nech si povolí. :|

2. Nech si povolí, nech si poskáče,
|: šak mu ženička doma neplače. :|

3. Doma neplače ani nebude,
|: dokud syneček v hospodě bude. :|

265. Ja, zakukala, ja, kukulenká

Velké Karlovice

1. Ja, za - ku - ka - la, ja, ku - ku - len - ka, ja, v ho - ře na bo - ře,
ja, za - pla - ka - la, ja, mo - ja mi - lá, cho - ďa - ci po dvo - ře.

1. Ja, zakukala, ja, kukulenká,
ja, v hoře na boře,
ja, zaplakala, ja, moja milá,
choďáci po dvoře.
2. Ja, neplač, neplač a nenaříkaj,
ja, však ty budeš má,
až o Vanocách, ja, kukulenká,
ja, třikrát zakuká.
3. A počkaj, počkaj, synečku milý,
nejsu já tak hlúpá,
dyť o Vanocách, ja, kukulenká
nikdy nezakuká.
4. Ja, o Vanocách jsu dlouhé noci,
dobře je s milú spať,
o svatém Janě edem si lehne,
už mosí hore vstať.
5. Ja, nasela jsem, ja, marijanku,
ja, on mně nezešel,*
ja, čekala jsem, ja, na synečka
a on mně nepřišel.
6. Ja, nasela jsem, ja, marijanku,
zešla mně lebeda
a co budu já včil chlapcom davat',
běda mně, proběda.
7. Ukaž mně, milý, šáteček bílý,
až ti ho vyperu,
abys měl, milý, šáteček bílý
na každú nedělu.
8. A už jsem zešel celú Moravu
po Trenčín, po Trenčín,
ještě jsem neměl také galánky,
jak mám včil, jak mám včil.
9. Ona sa točí, má černé oči
jako já, jako já,
daj mně ju, Bože, do mojho lože,
podle mňa, podle mňa.

* *nevzešel*

266. Sloboda, sloboda, sloboděnka

Veselá

1. Slo - bo - da, slo - bo - da, slo - bo - děn - ka, co mně vin - šo - va - la má ma - měn - ka,
je - ště mě v ko - lé - bce ko - lé - ba - la, už mně slo - bo - děn - ku vin - šo - va - la.

1. Sloboda, sloboda, sloboděnka,
co mně vinšovala má maměnka,
ještě mě v kolébce kolébala,
už mně sloboděnku vinšovala.
2. Chci se tě, má milá, něco zeptat,
skoro-li mě miníš klamat' přestat',
tři léta minuly, co chodím k vám,
nemóžu vyzkúmat' ani já sám.
3. Počkej, podvodníku, světa lháři,
jakpak ty obstojíš při oltáři,
když se tě pán farář bude ptáti,
jestlis neošídil děvče žádný.
4. Jak sem se oženil, už je darmo,
vzal sem sobě na krk velké jařmo,
které až do smrti nosit' musím,
Pán Bůh ví nebeský, co já zkusím.

267. A já sem nebyl doma

Valašská Bystřice

1. A já sem ne - byl do - ma a - ni sem ne - no - co - val,
žen - ku mně my - ši ze - dly a už sem do - ga - zdo - val.

1. A já sem nebyl doma
ani sem nenocoval,
ženku mně myši zedly
a už sem dogazdoval.
2. A já sem nebyl doma,
a já sem pole vláčil,
ženku mně myši zedly
a už sem dosedlačil.

268. Ráda piju, ráda jím

Vidče

1. Rá - da pi - ju, rá - da jím, rá - da si pě - kně cho - dím,

rá - da pě - kné krá - vy mám, ne - rá - da jim trá - vy dám.

1. Ráda piju, ráda jím,
ráda si pěkně chodím,
ráda pěkné krávy mám,
neráda jim trávy dám.
2. Ráda přadu, ráda, len,
který teče z bečky ven
a tak pěkně tenúčko,
až je v bečce malúčko.
3. Kukuřica vlasatá,
hodná ženka bohatá,
ešče lepší chudobná,
edem dyž je šikovná.
4. Pravja, že sem opilá,
ešče sem nic nepila,
edem malú krapečku
štyrmázovú flašečku.

269. A třeba su já, třeba

Huslenky

Hybně

1. A tře - ba su já, tře - ba, ach, sú - se - do - va cé - ra,

a - le ně to Pám - bu ne - dá, a - bych šla za ho - fe - ra.

1. A třeba su já, třeba,
ach, susedova céra,
ale ně to Pámbu nedá,
abych šla za hofera.
2. Hofer má chaťúpečku
o jednom okénečku,
dvérka má pořámané,
provázky povázané.

270. Mám já koňa šimla

Vsetín

1. Mám já ko - ňa šim - la, ko - ňa šim - la, ko - ňa šim - la, ten ma pě - kně
no - sí po ho - rách, po - do - lách, po ze - le - ném le - si.

1. Mám já
koňa šimla,
|: koňa šimla, :|
ten ma pěkně nosí
po horách,
po dolách,
po zeleném lesi.

2. Mám já
frtfulušku,
|: frtfulušku, :|
ona pěkně zpívá,
má milá,
rozmilá,
moja roztomilá.

271. Třeba sem já, třeba, bledušenka bledá

Vidče

1. Tře - ba sem já, tře - ba, ble - du - šen - ka ble - dá, pře - ca mňa ma -
ti - čka le - da - ko - mu ne - dá, le - da - ko - mu ne - dá.

1. Třeba sem já, třeba, bledušenka bledá,
|: přeca mňa matička ledakomu nedá. :|

2. Ona mě nenašla na žádném smetisku,
|: aby mě dávala starému chlapisku. :|

3. To staré chlapisko jak staré škornisko,
|: může ním poorat' kdejaké strnisko. :|

4. To staré chlapisko jak stará halina,
|: dyž sa s nů přikryje, ešče bývá zima. :|

272. Hyboký potůčku, ty si mně na závadě

Zašová

1. Hy - bo - ký po - tů - čku, ty si mně na zá - va - dě,
ne - mo - žu cho - dí - vat k méj mi - léj po za - hra - dě.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. There are triplets indicated by a '3' over a group of three notes in both staves.

1. Hyboký potůčku,
ty si mně na závadě,
nemožu chodít
k méj milěj po zahradě.
2. Povědala sem ti
hned' od prvuzačátku,
nedělej chodníčka
přes našu zahrádku.
3. Nedělej, nedělej,
och, hrubě tlačeného,
pověděla sem ti,
že já nechcu žádného.
4. Falešný synečku,
och, falešné mlúvení,
nebudu ti věřit,
až půjdeme z učení.*
5. Falešný synečku,
och, falešné tvé očka,
nebudu ti věřit,
až bude ohláška.
6. Až bude ohláška
v tem zašovském kostele,
teprú si, synečku,
ja, pomyslím na tebe.
7. Falešný synečku,
falešné sú tve slova,
nebudu ti věřit,
až já budu tvoja.

* křesťanské naučení – katechismus

273. Ty zděchovské hatě na vodě, na blatě

Zděchov

1. Ty zdě-cho-vské ha - tě na vo-dě, na bla - tě, pře-kte-rak já,
můj sy - ne - čku, za - po-me - nu na tě, za - po-me - nu na tě.

1. Ty zděchovské hatě na vodě, na blatě, : překterak já, můj synečku, zapomenu na tě. : 2. Zapomeneš na mě to velice snadně, : až se budu v kole točit, nedívej se na mě. : 3. Šak já se nedívám, dívají se oči, : jak se ten můj nejmilejší s jinou pannou točí. :	4. Synečku vlasatý, neposmívej se ty, : z takovej děvečky chudé, nejsi sám bohatý. : 5. Ty si taký boháč, jak su já bohačka, : a ty nemáš košulenky, já nemám rubáčka. : 6. Ty si vychovaný na sladučkém mléce, : ale já su vychovaná na kyslé polévce. : 7. Ty si vychovaný na žitných koláčkách, : ale já su vychovaná na černých pagáčkách. :

274. Starala se máti má

Zubří

The image shows a musical score for the song 'Starala se máti má'. It consists of two staves of music in G major. The first staff is in 3/4 time and contains the first line of the melody with the lyrics '1. Sta - ra - la se má - ti má, kde mně Pán Bůh mí - sto dá,'. The second staff is in 2/4 time and contains the second line of the melody with the lyrics 'sta - ra - la se má - ti má, kde mně Pán Bůh mí - sto dá.' The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes.

1. Starala se máti má,
kde mně Pán Bůh místo dá,
starala se máti má,
kde mně Pán Bůh místo dá.
2. Na zuberském hřbitově,
tam je místečko pro mě,
na zuberském hřbitově,
tam je místečko pro mě.
3. Já budu měť muziku,
tu zuberskou zvonice,
já budu měť muziku,
tu zuberskou zvonice.
4. Ta mně bude libě hrát,
když já budu tvrdě spát,
ta mně bude libě hrát,
když já budu tvrdě spát.
5. Já budu měť družičky
ty knězovy ručičky,
já budu měť družičky
ty knězovy ručičky.
6. Místo spodní peřiny
dají třísky jedlovy,
místo spodní peřiny
dají třísky jedlovy.
7. Místo vrchní peřiny
dají mně kopec hlíny,
místo vrchní peřiny
dají mně kopec hlíny.

Abecední rejstřík

<i>Píseň</i>	<i>Číslo</i>	<i>Lokalita</i>	<i>Sběratel</i>	<i>Rok</i>	<i>Signatura či edice</i>
A byl jeden zeman	40	Velké Karlovice	M. Dušek	1908	EÚB A 0022/39
A co ty, Janíčku, co děláš	235	Vidče	J. N. Polášek	1930	EÚB A 1323/7
A já sem nebyl doma	267	Valašská Bystřice	F. Dobrovolný	1957	EÚB A 1122/6
A já sem zeman	168	Malá Lhota	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
A já su švarná děvucha	9	Valašská Polanka	H. Vojáček	1910	EÚB A 0249/1
A Janku, Janku, cos podělál	73	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, Z. Jelínková	1950	EÚB A 0708/20
A nechod' k nám, nechod' k nám	240	Ratiboř	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0092/8
A ta naša suseda, ona hezkú dcerku má	75	Hutisko	F. Hlobil	1908	EÚB A 0096/s.68
A třeba su já, třeba	269	Huslenky	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
A túlali sa mladenci	113	Valašská Bystřice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	EÚB A 0766/64
A vdala sem sa, vdala	222	Rokytnice	H. Bím	1907	EÚB A 0070/41
Ach, Bože, Bože, dyž ňa muž bije	39	Solanec pod Soláněm	P. Homolková	1951	EÚB A 0731/27
Ach, Bože, můj Bože, co sú to za časy	184	Poličná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1953	EÚB A 0792/6
Ach, do kraja, záhonečku	103	Kelč	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Ach, héna, husičky, héna	81	Jablůnka	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/44
Ach, horečko Černá, co to tam znamená	248	Tylovice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Ach, Javorník, Javorník	224	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, Z. Jelínková	1950	EÚB A 0708/10
Ach, kalčící, kalčící, dobří řemesníci	102	Prostřední Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/45
Ach, můj myslivečku, jak sem sa ťa lekľa	176	Podolí	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Aj, hoja, hoja, svoboda moja	189	Valašské Příkazy	J. Dostálík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/71
Aj, hora, hora, zelená hora	78	Choryně	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Aj, hore dolinečku pěkně větríček věje	228	Růžďka	J. Gelnar, F. Dobrovolný	1957	EÚB A 1162/4
Aj, lindička, lindička, pod lindičků studnička	230	Semetín	F. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/22
Aj, lučina, lučina zelená	10	Dolní Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/68
Aj, ráno, ráno, kde si se vzalo	3	Brňov	F. Kyselková	1909	EÚB A 0348/2
Aj, ráno, ráno, kde se vzalo	187	Pozděchov	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0728/27
Aj, túlali sa mládenci	238	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1950	EÚB A 0676/45

Aj, už je tá lavečka napoly polámaná	23	Lhota u Vsetína	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/5
Aj, vy sedláci, vy ste lajdáci	64	Zašová	H. Bím	1907	EÚB A 1085/4a
Ani mně tak nevoní polívka v kuchyni	44	Brňov	F. Kyselková	1909	EÚB A 0348/1
Ani sem s tebou nenocoval	188	Prostřední Bečva	J. Štika, E. Koláčková	1951	EÚB A 0716/33
Ani sem se nenadála	162	Rokytnice	H. Bím	1907	EÚB A 0070/46
Brněnský zámečku vysoko klenutý	127	Lačnov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0683/7
Býl jest svobodný mládenec jeden	104	Kladeruby	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Císaři, císaři, malú krajinu máš	101	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/19
Čečera, čečera	28	Ústí	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/s.20
Čert aby vzal muzikanty	143	Vidče	J. N. Polášek	1930	EÚB A 1323/40
Červené jablíčko v klíně mám	157	Liptál	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/13
Čí že to ovečky hore hájkom idú	24	Študlov	I. Stolařík	1949	EÚB A 645/7
Daj ně, Bože, ten dar	164	Loučka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
De Hanačka kolo Kojetína	175	Dolní Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/67
De sú ty časy, co prv bývaly	15	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	EÚB A 0682/36
Dokud su svobodná	209	Janová	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/73
Dyby byla ptáčkem	139	Solanec pod Soláněm	P. Homolková	1951	EÚB A 0731/33
Dyby černé očička	34	Horní Jasenka	Z. Kašpar	1953	EÚB A 1043/5
Dyby já mjěl, co by já chtěl	177	Oznice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Dyby moje nožky nechodily bosky	233	Huslenky	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Dycky sa ně zdálo z neděle na ráno	80	Valašská Polanka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0707/56
Dycky sa ten bohatý diví	114	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	EÚB A 0682/38
Dyž já přídu do hospody	202	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	EÚB A 0682/9
Dyž já umřu, ležat' budu	53	Ratiboř	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0092/6
Dyž na vojnu verbovali	5	Bynina	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Dyž sem byla malá	22	Ratiboř	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0092/10
Dyž sem byla maličká	223	Valašské Meziříčí	A. Brotan	1907	EÚB A 0010/5
Dyž sem slůžil na téj fáře	36	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, J. Štika, M. Otevřel, Z. Jelínková	1950	EÚB A 681/1
Ej, háju, háju, zelený háju	161	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/16

Ej, hoja, hoja, svoboda moja	59	Hovězí	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/26
Ej, hora, horečka, pod ňů je skalečka	192	Pozděchov	F. Dobrovolný, Z. Sevelďová	1952	EÚB A 0759/112
Ej, nad Brúnovem široký kameň	85	Lidečko	H. Bím	1908	EÚB A 0054/24
Ej, vrší, vrší, zelené vrší	165	Lužná	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0707/5
Ej, vy páni, vojenščí páni	179	Lačnov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0683/20
Ešče já si kopy desek nařežu	62	Pržno	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0568/7
Ešče sem si bičíčka nepřivázal	214	Pržno	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/17
Galanečko moja, vydávaj sa	133	Lidečko	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0769/8
Háj, háj, háj, háj, zelený háj	174	Brňov	F. Kyselková	1909	EÚB A 0348/4
Háječku zelený, proč sa nerozvíjáš	243	Prlov	F. Dobrovolný, Z. Sevelďová	1952	EÚB A 0759/132
Hej, hej, teče voda Lidečkem	141	Vsetín	V. Stuchlý	1963	EÚB A 1441/12
Hopsa, Hanka, srdce moje	252	Solanec pod Soláněm	P. Homolková	1951	EÚB A 0731/9
Hore dědinů formani jedů	242	Horní Jasenka	M. Zeman	[1890]	EÚB A 1178/43
Hore dědinů husaři jedů	208	Lačnov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0683/18
Hore dědinů muziga hrála	167	Seninka	H. Bím	1907	EÚB A 0071/24
Hore dolinečků cestina vyložená	234	Seninka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0728/2
Hore háj, dolu háj, hore hájem cesta	123	Hovězí	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/1
Hore Javorníčkem cestička vyložená	13	Francova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0772/19
Hore je chodníček a dolů cestička	245	Střelná	I. Stolařík, A. Gregor	1949	EÚB A 0767/12
Horo, horo vysoká, eště vyšší skala	67	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, Z. Jelínková	1950	EÚB A 0708/22
Hošťálkovští mládenci dělajú sa mladí	93	Hošťálková	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/48
Husí peří, kuří peří	37	Zděchov	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/33
Hyboký potůčku, ty si mně na závadě	272	Zašová	H. Bím	1907	EÚB A 0082/8
Chodi děvča po rynku	172	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	EÚB A 0706/88
Chodi po roli, po černej zemi	33	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	EÚB A 0706/3
Chodili obrajti po dědině	116	Solanec pod Soláněm	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/34
Chudé, milá, koně máme	147	Vigantice	F. Hlobil	1908	EÚB A 0092/29
Idů chlapeci hore dědinů	219	Velké Karlovice	M. Dušek	1908	EÚB A 0022/25
Já mám voľky sivé	171	Podolí	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I

Jak sem byla malučká	83	Janová	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/60
Já su kovářů syn	21	Jarcová	J. N. Polášek, A. Kubeša	[1953]	EÚB A 0811/8
Já su tu z Poličnej sám	221	Poličná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1953	EÚB A 0792/1
Ja, Bože můj nebeský	112	Velké Karlovice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	EÚB A 0754/45
Ja, zakukala, ja, kukulenka	265	Velké Karlovice	M. Dušek	1908	EÚB A 0044/43
Jaký sem, taký sem	111	Křivé	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Jaký si hospodář, takovou ženu máš	109	Leskovec	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/17
Jakživ sem já neviděl takovou muzigu	19	Zděchov	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/46
Jedů vojáci přes hory	87	Lužná	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0707/s.5
Ješče je, ješče je na Vsetíně míra	140	Ústí	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/14
Juliána, krásná panna	50	Horní Lideč	A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/19
K Liptálu cestina šlapaná	196	Liptál	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/18
Kamaráde, bratře můj, já tobě něco povím	194	Valašská Bystřice	F. Dobrovolný	1957	EÚB A 1122/30
Kamarádko moja, hněváš-li sa na mňa	90	Seninka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0728/10
Kdo chce hodnú ženu měť jako já	199	Lešná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1944	P-K IV
Když sem byla u maměnky svojí	84	Vsetín	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/49
Klepu na okénko mojej frajarečky	262	Valašské Příkazy	J. Dostalík, B. Indra	1949	EÚB A 1151/277
Kněz po hrázi jede	43	Horní Jasenka	Z. Kašpar	1953	EÚB A 1043/1
Komárovice, pěkná dědina	105	Komárovice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Koně jedú, voly jedú	217	Růžd'ka	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/2
Konopě, konopě, zelené konopě	206	Valašská Bystřice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	EÚB A 0766/63
Košulenska tenká na brehu vyhoděná	27	Horní Jasenka	M. Zeman	[1890]	EÚB A 1178/44
Krhovščí mládenci na tem dolním konci	107	Krhová	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Kúlalo sa, kúlalo, červené jablíčko	211	Jablůnka	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/43
Léskovské dívky krádaly slépký	118	Leskovec	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/4
Letěla husička, letěla z vysoka	156	Seninka	H. Bím	1907	EÚB A 0071/23
Má mysel, má mysel	79	Vsetín	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/47
Malovaný kostel, dubové pavlače	204	Lužná	J. Smutný, V. Ventrubová, J. Ráček, A. Zouharová	1956	EÚB A 0933/3
Mám bratra na vojně	200	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/21

Mám já chalúpečku na pěkném kopečku	135	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	EÚB A 0682/29
Mám já jednu frajerečku	41	Hovězí	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/12
Mám já koňa šimla	270	Vsetín	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/48
Mamko, mamko, mamulko mojí	18	Horní Bečva	J. Černík	1931	EÚB A 1321/2
Mamko, mamko, pročs ňa chovala	17	Růžd'ka	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0527/s.3
Měla sem ženichů jak na trnce listí	203	Zděchov	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/9
Modli se, sedláčku, modli se každý den	95	Jasenice	J. Pernický	1892	EÚB A 0121/35
Muzikanti, hodní páni, mají peněz dosti	88	Janová	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/65
Na co sem se tak mladá vdávala	117	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1950	EÚB A 0676/63
Na dolině v javořině čtyry koně mám	128	Leskovec	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/7
Na horách, na dolách, ach, cosi sa tam šedá	250	Jablůnka	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/42
Na jarmarce, na jarmarce kup střevíce	70	Hošťálková	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/51
Na Pučinách na rohu	99	Valašská Senice	J. Smutný, V. Ventrubová, J. Ráček, A. Zouharová	1956	EÚB A 0933/51
Na Pulčinách pod Svajky	263	Francova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0772/13
Na Starém Jičíně mostina na mostině	129	Lešná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1944	P-K IV
Na Starém Jičíně mostina na mostině	119	Zašová	H. Bím	1907	EÚB A 0082/1b
Na to sem sa učila	96	Malá Lhota	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Na vrch Javorníčka inovátka padá	6	Juřinka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Na vrch Javorníčka kamenna stolička	207	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	EÚB A 0706/90
Na vrch Javorníčka kamenná stolička	254	Pozděchov	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	EÚB A 0759/126
Na vrch Javorníčka kamenná stolička	63	Střítež nad Bečvou	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Nač sa ty, synečku, nač ženíš	195	Leskovec	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/6
Nám, nám, jako nám	57	Lázy	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Nebanuj, nebanuj, žes moja nebyla	48	Horní Jasenka	M. Zeman	[1890]	EÚB A 1178/45
Neboj sa, Haničko, u Petříků hladu	220	Ratiboř	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/72
Nebrkoč, cérečko, nebrkoč	259	Valašská Polanka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0707/8
Nebudeš, cerečko, nebudeš žena má	4	Lačnov	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0683/9
Nebyla sem s milým jak v nedělu večer	186	Seninka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0728/11
Není lásky stářejší jako stav manželský	258	Valašská Bystřice	[J. Jandásek]	[1899]	EÚB A 0230/8

Není na dalece takového ptáčka	100	Rokytnice	H. Bím	1907	EÚB A 0070/8
Není to, Janičku, žádný špás	132	Pržno	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/65
Neráňaj, neráňaj, zelené padají	244	Velká Lhota	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Nestaraj sa, ženo má, čo budeme jísti	149	Rokytnice	H. Bím	1907	EÚB A 0070/36
Nevydavaj sa ty, divča, ješče	146	Francova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0772/21
Ode Zubří cesta kamením vydlážděná	182	Zubří	H. Bím	1907	EÚB A 0083/s.16
Oh, hajičku zelený, kdož tebe hajit bude	255	Jasenice	J. Pernický	1892	EÚB A 0121/12
Och, ti zašovští uřadní	25	Zašová	H. Bím	1907	EÚB A 1085/6a
Oj, šifaj, šifaj, ach, šifaříčku	66	Prostřední Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/32
Oj, vysoká je hora	212	Prostřední Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/24
Okolo javora cestička šlapaná	150	Valašská Senice	A. Brotan	[1907]	EÚB A 0011/s.10
Okolo měsíce kola se dělají	31	Pulčín	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/5
Oře synek, oře v zeleném úhoře	160	Juřinka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Osedlajte koníčky, zazpívajte, družičky	97	Příluky	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Otevři ně, milá, lebo je ně zima	193	Lidečko	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0769/6
Otvíraj, šenkýřko, otvíraj ty sklady	154	Pozděchov	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0728/33
Oves na poli, koně v maštali	264	Hošťálková	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/42
Oženil sem se já ne po vůli	38	Seninka	H. Bím	1907	EÚB A 0071/45
Pachołek u okna klečí	7	Bystřička	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Pámbu vám zaplať, maměnko milá	56	Valašská Polanka	A. Příbyl, J. Valek	1892	EÚB A 0709/25
Pas se mje, kravičko, okolo chodníčka	52	Střelná	I. Stolařík, A. Gregor	1949	EÚB A 0767/14
Pásla děvečka páva mezi horama sama	89	Pržno	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/35
Pásla má milá koníčky	55	Hošťálková	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0096/52
Páslo děvča, páslo krávy	32	Perná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Pěkně na chodníček svítíl mně měsíček	137	Horní Lideč	R. Smetana, B. Václavek	1934	EÚB A 0573/31
Pod javorem, pod zeleným, oře milá s koněm vraným	215	Pulčín	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/12
Pod kopečkem, na kopečku	1	Branky	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0527/7
Pod', ceréčko, pod' s námi	45	Lužná	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0707/21
Podívajme sa, jak pěkně tancuje	108	Pržno	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/4

Podívej se, ženičko, na to naše poličko	191	Solanec pod Soláněm	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/102
Podme dom, podme dom	257	Ústí	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/6
Pones, sedlák, kuntrbuci	124	Jasenice	J. Pernický	1892	EÚB A 0121/34
Pověz ty ně, má milá, rozmiřá	151	Křivé	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Povídali předci naši, že nastanú jiné časy	42	Hošťálková	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0096/38
Povol si, synečku, dokel si na světě	82	Kateřinice	A. Kubeša	1958	Kub.
Požeňme, kravaři, požeňme domů	237	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	EÚB A 0682/51
Proč krušenka v struze stójí	69	Hrachovec	J. N. Polášek, A. Kubeša	1940	P-K II
Proč vy mňa, tatíčku, nerad máte	72	Rokytnice	H. Bím	1907	EÚB A 0070/18
Příluk, Bynina, Bynina	46	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, Z. Jelínková	1950	EÚB A 681/14
Pučinske hodiny ztemna biju	261	Valašská Senice	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0772/1
Putáře, putáře, dobří řemesníci	8	Jablůnka	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0568/8
Ráda piju, ráda jím	268	Vidče	J. N. Polášek	1930	EÚB A 1323/34
Rodičové syna mjéli	74	Poličná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1953	EÚB A 0792/4
Sadila sem hrušku v sadě	115	Prostřední Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/53
Sebralo se pár chasníků v jedné vesnici	68	Valašské Příkazy	J. Dostálík, B. Indra	1949	EÚB A 1014/49a
Seděla má milá pod zeleným hájem	121	Hutisko	F. Hlobil	[1908]	EÚB a 0096/s. 86
Sedlák, neborák, nemá koní ani vlák	98	Jasenice	J. Pernický	1892	EÚB A 0121/44
Slibovals ně, že ňa vezneš	76	Hovězí	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/7
Sloboda, sloboda, kemu ju Pámbu dá	47	Valašská Polanka	A. Příbyl, J. Valek	1892	EÚB A 0709/11
Sloboda, sloboda, sloboděnka	226	Francova Lhota	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0772/15
Sloboda, sloboda, sloboděnka	266	Veselá	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0527/2
Spala sama na peci	210	Křivé	J. N. Polášek, A. Kubeša	[1953]	EÚB A 0811/s.5
Staň, má milá, už je ráno	20	Prostřední Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/34
Starala se máti má	274	Zubří	J. N. Polášek	1925	EÚB A 0143/14
Starám sa já, starám	138	Velké Karlovice	J. Dušek	1908	EÚB A 0023/19
Stojí pod okny celý promoklý jako myš	169	Valašské Meziříčí	A. Brotan	1907	EÚB A 0010/13
Studená voděnko, och, co si poděřala	122	Mikulůvka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Studená vodička dolů žlebem kapká	260	Prlov	F. Dobrovolný, Z. Sevelďová	1952	EÚB A 0759/136

Svatý Ján je na kopečku	106	Jasenice	J. Pernický	1892	EÚB A 0121/47
Svítilo ně slunko o pravém poedni	218	Loučka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1940	P-K II
Synečku muj, koničky širuj	16	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	EÚB A 0706/40
Široký list na javoře	86	Bystřička	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Škoda je Mezříča, néni hoden státi	180	Perná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Škoda tebe ptáčku, že si kukučka	236	Branky	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0568/3
Šlo děvča na trávu, našalo ščřbáku	256	Liptál	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/25
Ta střelenská dědina dyby rači nebyla	152	Študlov	I. Stolařík, A. Gregor	1950	EÚB A 0768/12
Ten bránecký kostel, to je, bože, kostel	11	Branky	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0527/5
Ten chlebiček služebný	125	Juřinka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Ten kunovský kostelíček, košem něho černý les	120	Kunovice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Ten kunovský mostek prohýbá se	126	Kunovice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Ten mynářský kameň velice těžký	94	Pržno	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/13
Tesknó je ňa, tesknó	246	Střítež nad Bečvou	J. N. Polášek, A. Kubeša	1944	P-K IV
Těžký, těžký kameň mlynský	158	Velká Lhota	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Třeba sem já, třeba, bledušenka bledá	271	Vidče	J. N. Polášek	1930	EÚB A 1323/38
Třeba su já, třeba, bledušinka bledá	225	Růžd'ka	J. Dostalík, A. Kubeša	1950	EÚB A 0657/1
Ty hřřibovský vršku, ty si ně na závadě	58	Valašská Bystřice	R. Jeřábek, F. Jiřiček, K. Fiala	1951	EÚB A 0705/49
Ty zděchovské hatě na vodě, na blatě	273	Zděchov	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	EÚB A 0692/1
Ty zelený vršku	163	Malá Bystřice	Z. Jelínková, J. Štika, E. Koláčková	1951	EÚB A 0717/s.2
U Cabáků za dveřami	159	Zubří	H. Bím	1907	EÚB A 0083/s.15
U sedláka slůžíváme	181	Jasenice	J. Pernický	1892	EÚB A 0121/48
U tych fojtových vrat	130	Komárovice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1940	P-K II
Uvázal konička u jalovca dubca	65	Hovězí	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/2
Už je nás chlapeci, už je nás na mále	14	Horní Bečva	M. Dušek	1908	EÚB A 0044/39
Už je tej slobody, už je jí namále	251	Hovězí	M. Ištván, O. Kadlčíková	1950	EÚB A 0678/8
Už sme dožali	173	Lhota u Vsetína	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/6
Už sme šecko zežali	239	Solanec pod Soláněm	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/124
Už sme všecko sežali	61	Hoštálková	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0096/45

Už sme zežali	142	Lidečko	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	EÚB A 0769/3
Už ten oves dožínáme	229	Lhota u Vsetína	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/7
Už zme to dočkali, že zme vás zezdali	249	Hrachovec	J. N. Polášek, A. Kubeša	1940	P-K II
V Brně na Špimberku, na vysokém kopci	148	Ústí	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/13
V lideckém poli tři lipky stójí	153	Lidečko	H. Bím	1908	EÚB A 0054/9
V nedělu rád gořalku piju	178	Vigantice	F. Hlobil	1908	EÚB A 0092/33
V poli stojí léščina	205	Střelná	I. Stolařík, A. Gregor	1949	EÚB A 0767/11
V téj naší pohance, je tam vraní péro	197	Bynina	J. N. Polášek, A. Kubeša	1919	P-K I
Vandrovali ševci, dva krásní mládenci	198	Prlov	F. Dobrovolný, Z. Sevelďová	1952	EÚB A 0759/134
Včera od večera, když sem šaty prala	136	Semetín	F. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/34
Včera sem sa oženil	134	Vigantice	F. Hlobil	1908	EÚB A 0092/39
Včerať sem sa oženil	92	Prostřední Bečva	J. Štika, E. Koláčková	1951	EÚB A 0716/37
Vdajte, ach, maměnko, provdajte Hanu	227	Liptál	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/29
Vem si ňa, synečku, vem, vem, vem	144	Pržno	J. Rolčík	1907	EÚB A 0127/6
Vesele, vesele, třeba se zle děje	131	Brňov	F. Kyselková	1909	EÚB A 0348/8
Vesele, vesele, třeba se zle děje	51	Pulčín	J. Nečas, A. Gregor	1949	EÚB A 0684/13
Veselého gazdu máme	216	Liptál	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	EÚB A 0796/15
Vím já borověnku borovú	110	Krhová	J. N. Polášek, A. Kubeša	1941	P-K III
Vinšoval bych si starostú býti	71	Vigantice	F. Hlobil	1908	EÚB A 0092/30
Vojáci, vojáci, všeci ste jednací	60	Hošťálková	F. Hlobil	[1908]	EÚB A 0096/41a
Vojáčku, vojáčku, těžká služba tvoja	30	Oznice	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Všecky panny za sebou	166	Malá Bystřice	Z. Jelínková, J. Štika, E. Koláčková	1951	EÚB A 0717/s.2
Vy bystřiččí páni, málo želez máte	2	Dolní Bečva	H. Bím	1907	EÚB A 0029/15
Vy děvčata, vy myslíte	201	Zubří	J. N. Polášek	1925	EÚB A 0143/24
Vy hajníci, hory hajte	170	Mikulůvka	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Vy hajníci, vy myslivci	29	Kateřinice	A. Kubeša	1958	Kub.
Vyletěla holuběnka z javora	26	Horní Bečva	J. Černík	1931	EÚB A 1321/19
Za horama, za dolama tancovala Marijánka	49	Vsetín	J. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/50
Za krejcar karlátek, za krejcar hrušek	155	Vidče	J. N. Polášek	1930	EÚB A 1323/33

Za tú našú stodolenkú, je tam černá zem	253	Hutisko	F. Hlobil	[1908]	EÚB a 0096/s. 63
Za tú našú stodolenkú, za tú našú stodolú	247	Študlov	I. Stolařík, A. Gregor	1950	EÚB A 0768/9
Zadała matka, zadała céru	183	Police	J. N. Polášek, A. Kubeša	1940	P-K II
Zajíček sa na dolince pase	231	Lázy	J. N. Polášek, A. Kubeša	1940	P-K II
Zakel sem byl mládenečkem	190	Horní Bečva	F. Hlobil	1908	EÚB A 0097/s.1
Zakukala žežulička, ej, v háji, tam na kraji	91	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0713/14
Zelené maleňáčí listu širokého	185	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, J. Štika, M. Otevřel, Z. Jelínková	1950	EÚB A 0681/s.1
Zezulenka kuká, až se hora puká	35	Branky	J. N. Polášek	1924	EÚB A 0568/1
Zima je mně, zima	241	Dolní Bečva	H. Bím	1907	EÚB A 0029/16
Zpívaj, ptáčku, zpívaj v zelenéj březině	54	Semetín	F. Dadák, F. Hrabal	1950	EÚB A 0686/35
Zpod Javorníčka teče vodička	12	Horní Bečva	J. Černík	1931	EÚB A 1321/4
Zrálo jabko, zrálo	145	Zubří	J. N. Polášek	1925	EÚB A 0143/45
Ženichova matka, och, tá je nedobrá	213	Přfluky	J. N. Polášek, A. Kubeša	1946	P-K V
Ženu koze na pašu	77	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	EÚB A 0706/6
Žeň sa, šohaj, žeň sa	232	Lužná	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB A 0707/20

Zkratky:

Kub. – Kubeša, Arnošt: *Vaľaské pěsničky. Tance, povídačky, přísloví, dětské hry*. Praha: SNKLHU, 1958.

P-K I – Polášek, Jan Nepomuk – Kubeša, Arnošt: *Vaľaské pěsničky*. Díl 1. Milotice nad Bečvou: Milotický Hospodář, 1919.

P-K II – Polášek, Jan Nepomuk – Kubeša, Arnošt: *Vaľaské pěsničky*. Díl 2. Milotice nad Bečvou: Milotický Hospodář, 1940.

P-K III – Polášek, Jan Nepomuk – Kubeša, Arnošt: *Vaľaské pěsničky*. Díl 3. Milotice nad Bečvou: Milotický Hospodář, 1941.

P-K IV – Polášek, Jan Nepomuk – Kubeša, Arnošt: *Vaľaské pěsničky*. Díl 4. Milotice nad Bečvou: Milotický Hospodář, 1944.

P-K V – Polášek, Jan Nepomuk – Kubeša, Arnošt: *Vaľaské pěsničky*. Díl 5. Milotice nad Bečvou: Milotický Hospodář, 1946.

Rejstřík lokalit

- Branky 1, 11, 35, 236
Brňov 3, 44, 131, 174
Bynina 5, 197
Bystřička 7, 86
Dolní Bečva 2, 10, 175, 241
Francova Lhota 13, 146, 226, 263
Francova Lhota – Pulčín *viz Pulčín*
Halenkov 15, 114, 135, 202, 237
Horní Bečva 12, 14, 18, 26, 190
Horní Jasenka 27, 34, 43, 48, 242
Horní Lideč 50, 137
Hošťálková 42, 55, 60, 61, 70, 93, 264
Hovězí 41, 59, 65, 76, 123, 251
Hrachovec 69, 249
Huslenky 233, 269
Hutisko-Solanec *viz Hutisko, Solanec pod Soláněm*
Hutisko 75, 121, 253
Choryně 78
Jablůnka 8, 81, 211, 250
Janová 83, 88, 209
Jarcová 21
Jasenice 95, 98, 106, 124, 181, 255
Juřinka 6, 125, 160
Karolinka 91, 101, 117, 161, 200, 238
Kateřinice 29, 82
Kelč 103
Kelč-Komárovice *viz Komárovice*
Kladeruby 104
Komárovice 105, 130
Krhová 107, 110
Křivé 111, 151, 210
Kunovice 120, 126
Lačnov 4, 127, 179, 208
Lázy 57, 231
Leskovec 109, 118, 128, 195
Lešná 129, 199
Lešná-Jasenice *viz Jasenice*
Lešná-Perná *viz Perná*
Lešná-Přiluky *viz Přiluky*
Lhota u Vsetína 23, 173, 229
Lidečko 85, 133, 142, 153, 193
Liptál 157, 196, 216, 227, 256
Loučka 164, 218
Lužná 45, 87, 165, 204, 232
Malá Bystřice 163, 166
Malá Lhota 96, 168
Mikulůvka 122, 170
Nový Hrozenkov 16, 33, 77, 172, 207
Oznice 30, 177
Perná 32, 180
Podolí 171, 176
Police 183
Poličná 74, 184, 221
Pozděchov 154, 187, 192, 254
Prlov 198, 243, 260
Prostřední Bečva 20, 66, 92, 102, 115, 188, 212
Pržno 62, 89, 94, 108, 132, 144, 214
Přiluky 97, 213
Pulčín 31, 51, 215
Rokytnice 72, 100, 149, 162, 222
Ratiboř 22, 53, 220, 240
Rožnov pod Radhoštěm 36, 46, 67, 73, 185, 224
Rožnov pod Radhoštěm – Tylovice *viz Tylovice*
Růžďka 17, 217, 225, 228

Semetín 54, 136, 230
Seninka 38, 90, 156, 167, 186, 234
Solanec pod Soláněm 39, 116, 139, 191, 239, 252
Střelná 52, 205, 245
Střítež nad Bečvou 63, 246
Študlov 24, 152, 247
Tylovice 248
Ústí 28, 140, 148, 257
Valašská Bystřice 58, 113, 194, 206, 258, 267
Valašská Polanka 9, 47, 56, 80, 259
Valašská Senice 99, 150, 261
Valašské Meziříčí 169, 223
Valašské Meziříčí – Brňov *viz Brňov*
Valašské Meziříčí – Bynina *viz Bynina*
Valašské Meziříčí – Hrachovec *viz Hrachovec*
Valašské Meziříčí – Juřinka *viz Juřinka*
Valašské Meziříčí – Křivé *viz Křivé*
Valašské Meziříčí – Lázy *viz Lázy*
Valašské Příkazy 68, 189, 262
Velká Lhota 158, 244
Velká Lhota – Malá Lhota *viz Malá Lhota*
Velké Karlovice 40, 112, 138, 219, 265
Veselá 266
Vidče 143, 155, 235, 268, 271
Vigantice 71, 134, 147, 178
Vsetín 49, 79, 84, 141, 270
Vsetín – Horní Jasenka *viz Horní Jasenka*
Vsetín-Rokytnice *viz Rokytnice*
Vsetín-Semetín *viz Semetín*
Zašová 25, 64, 119, 272
Zašová-Veselá *viz Veselá*
Zděchov 19, 37, 203, 273
Zubří 145, 159, 182, 201, 274

Rejstřík písní podle funkce a obsahu

Písně baladické (epické)	24, 32, 40, 50, 66, 73, 150, 159, 198, 215
Písně milostné	1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 20, 22, 23, 25, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 43, 45, 48, 49, 54, 55, 58, 63, 65, 67, 70, 73, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 87, 89, 90, 94, 96, 105, 108, 110, 112, 115, 119, 121, 122, 123, 126, 127, 130, 133, 135, 136, 137, 139, 141, 144, 145, 146, 151, 153, 157, 160, 161, 163, 164, 165, 167, 169, 174, 180, 182, 184, 185, 186, 188, 189, 192, 193, 194, 196, 200, 204, 205, 206, 207, 208, 211, 212, 213, 214, 217, 218, 219, 223, 226, 228, 230, 232, 234, 237, 239, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 251, 254, 255, 257, 259, 261, 262, 263, 265, 272, 273
Písně svatební	6, 26, 37, 47, 56, 97, 113, 154, 158, 183, 187, 191, 206, 207, 213, 224, 238, 249, 251, 258, 269
Písně o vdavkách/ženění a manželství	18, 19, 33, 38, 39, 41, 47, 51, 75, 76, 84, 91, 92, 117, 128, 132, 134, 146, 158, 162, 183, 190, 191, 195, 199, 202, 204, 206, 209, 220, 222, 224, 225, 227, 235, 258, 266, 271
Písně vojenské a rekrutské	14, 17, 21, 25, 30, 54, 60, 72, 74, 94, 101, 119, 120, 121, 140, 148, 179, 180, 200, 219, 230, 247
Písně o zaměstnání	7, 21, 77, 86, 102, 116, 125, 156, 160, 172, 231, 239, 242, 254, 255
Písně se sociální tematikou	15, 42, 62, 64, 71, 72, 95, 98, 109, 111, 114, 116, 124, 125, 129, 138, 147, 166, 181, 197, 213, 233, 261, 269, 273
Písně pracovní (halekačky, hečené ad.)	28, 52, 69, 103, 141, 237, 239
Písně dožínkové	61, 142, 173, 216, 229
Písně pijácké	53, 178, 202
Písně žertovné	8, 9, 19, 31, 38, 41, 44, 46, 57, 59, 60, 65, 68, 71, 76, 88, 93, 99, 100, 102, 104, 106, 109, 111, 113, 117, 118, 132, 143, 149, 152, 155, 168, 169, 176, 177, 195, 199, 201, 203, 210, 216, 235, 240, 253, 256, 260, 267, 268
Písně o zbojnicích	24, 215, 252
Různé	27, 62, 82, 85, 107, 129, 131, 138, 153, 172, 175, 221, 231, 233, 236, 250, 264, 270, 274

Nářeční slovníček

banovat	želet, litovat
bor	borovice
březí	březoví
caňk	udidlo
cestina	pěkná cesta
cisterňa	kašna, nádrž na vodu
cochat	cpát se
coudit	dělat pořádek
čečera	význam slova není zcela jasný, etymologicky je nejpravděpodobnější souhvězdí Plejád (tzv. kuřátka), anebo nějaký druh ptáka; z dalších lokalit jsou známy také varianty čičura, čičera, čučera)
čeřit se (=šeřit se)	rozednívat se (nabývat ranní šero), stmívat se
čisterňa	kašna, nádrž na vodu
čučka	čočka
čuna, čuňka	morče
ďach	ďas, ďabel
dalamán	delší soukenný kabát uherského střihu (z mad. dolmán)
dětělínka	jatelínka
dijament	diamant
dívka	služebná děvečka
dogazdovat	dohospodařit
dokel	dokud
dolky	vdolky
dolomán	delší soukenný kabát uherského střihu (z mad. dolmán)
dožatá	dožínky
držení	panství
dušit se	dušovat se
edem	jenom
fěrtoch, fěrtúšek	horní zástěra u lidového kroje
flandra	nedbale oděná, nepořádná žena
fojt	rychtář
fojtověnka	fojtova žena
forota	zásoba, hojnost
frťfuluška	křepelka
fuky (nemít žádné fuky)	nemít ani krejcar
funt	stará rakouská váhová míra (libra = 0,56 kg)
furiják	furiant
furvezna	vozatajstvo (z něm. Fuhrwesen)
galán	milý
gazda	hospodář

glančit	leštit
grapa	jařmo
grenzígr	příslušník finanční stráže (zkomolenina z něm. Granzjäger)
halena, halina	dlouhý mužský kabát
halo	alou, hajdy (citoslovce pobídky)
hambálek	vodorovný trámec spojující protilehlé krokve; bidlo nad kamny určené k sušení prádla
harešt	vězení
hedbáv	hedvábí
helekat	komunikovat na dálku krátkými popěvkami s jinými pasačkami/pasáky
héna	citoslovce, kterým se odhánějí husy
henkaj	támhle
hnilka	přezrálá hruška (hnilička)
hofer	domkař, podruh, nájemník
hon	polní trať (pole)
hora, horečka	les
hrab	habr
hrabica	kosa na obilí
hrouza	hrůza
hrubá	veliká
hrubě	velmi, moc
hřábka	řádka, záhonek
hyboký	hluboký
chasa	svobodná mládež na vesnici, organizovala hody, fašanky ad.
chvúst	chvost, ocas
inovat'	jinovatka
izbečka	malý pokoj
izbice	světnice
izobeček	izop
jařina / jaré obilí	obilí seté na jaře
jemela	jmelí
kalčík	tkadlec
kamenec	kamenité řečiště zavodňované jen rozvodněnou řekou
kasárnarest	kasárenské vězení
kobzole	brambory
kolňa	kůlna
kontribuce	daň, nucený poplatek
kopenec	pahore; mraveniště; snop; kopeček, hromádka
kordulka	krojová vesta
krpec	valašská obuv z kusu kůže, která se přivazuje k nártu koženými řemínky
křibica	trsnaté žito (tzv. lesní žito)
kuntrbuce	kontribuce (poddanský poplatek)
kus	dělo

kver, kvér	puška
labovat	pít, chlastat
laterňa	lucerna
ledabyl	nedbalý člověk
legrút	rekrut, vojenský odvedenec
léščí	lískoví, lískové křoví
léščina	líška, lískový keř
levírek	revírek (revír)
ludský	cizí; světem prošlý, světaznalý
magacín	obchod
marijánek	majoránka
marš	pochod
masař	řezník
masnica	máselnice
mašírovat	pochodovat (táhnout s vojskem)
materia	materiál
mazáč	mastidlo na pečivo
město	místo
mostina	podlahové desky; podlaha; mostní trám, na který se kladou desky
motovidlo	dřevěný nástroj na motání nití
mundúr	uniforma, vše potřebné pro vojáka kromě zbraně
muziga	muzika
nadrat' (někomu)	natlouct, zbit (někoho)
nalúpit' (někomu)	nabít, natlouct (někomu)
napoly	napolo, napůl
neborák	nebožák
nebrkoč	nebrbli, nereptej (odbíkat' = hněvivě odpovídat, odmlouvat, brblat)
nepatřit	nevidět
neráňaj	<i>viz ráňat'</i>
nezešél	nevzešel
obrajt	finanční stráž
obrst	plukovník (něm. Oberst)
odkor	obřezek, kraj polena (s kůrou)
odraz	hned
orláb	dovolenka (z něm. Urlaub)
ožeh	tlustá hůl
pačesný	z hrubého konopného plátna
páčit se	líbit se
pagáček	placka z přesného (nekvašeného) těsta
palášek	palach (typ šavle)
partese	party, noty rozepsané pro jednotlivé nástroje
pécka	pec

pérko	husí brk sloužící k potírání (namáčel se např. do oleje nebo petroleje) nebo vymetání
pérko, pérečko, pírečko	vonička z živého či umělého kvítí, kterou nosily svobodní mládenci za kloboukem; dívky ji zhotovovaly svým milým
pocínek	podsíň
počet	věno
polovník	jaré žito seté společně s ječmenem (obilní směska)
porachovat	spočítat
poskákat si	zatančit si
pošcat	půjčit
potáč	vřeteno
poval	strop (na povale = na hůře, na půdě)
povolit si	užít si volnosti
praščet	praskat
profant	proviant
proštraněk	postraněk (tažný řemen)
provislo	povřísl
připchnút	připíchnout
pucovat	čistit
pučkový	z hrubého plátna (viz pačesný)
pucheřina	míšek na tabák z vysušeného prasečího měchýře
Pučiny, Pulčiny	Pulčín
půnoc	půlnoc
puťáře	voraři (puť – vor)
pýce	prosí, ptá (pýtat' = prosit)
pyšnica	pyšná dívka
ráňat	srážet ovoce ze stromu holí
réž	žito
ritmajstr	rotmistr
rozpni	rozepni
rubáč	dlouhá spodní ženská košile
říkat	modlit se
seč	mýtina, paseka
sedmák	mince v hodnotě sedmi krejcarů
sesla	židle, stolička
skoro	brzy
skorý	brzký
slúpít	sundat, vysvléct
sobáš	svatba
stane	nastane
súsek	truhla na obilí
suze, suzenky	slzy, slzičky
světadlo	buková tříška, louč na svícení

šalvije, šalvija	šalvěj
šandar, šandár	žandár = četník
ščikat	odlamovat mladé větvičky ze stromů či keřů (tzv. letina se sušila pro ovce a krávy)
ščrbák	pcháč polní
šifař	plavec na lodi, lodník
škobrtůk	mlýnek na obilí
šnóra, šnora, šnórka	1. šňůra, šňůrka; 2. šňůra na konci biče zesilující práskání
šnorovat	šněrovat (boty – tedy obouvat se)
šocínek	láska, potěšení (z něm. Schatz = milovník)
šporny	ostruhy
štace	stanice (z lat. statio), zastávka (v našem případě vlaková)
šubry	špína, bláto na dolním okraji sukně
šuligat	válet se, užívat si, vyvádět alotrija
šustí	chrastí, suché větvičky a listí
švercovaný	pašovaný
také	takové
tlo	prkenný strop
toral	tolar
trávnica	plachta na trávu
trní, trní	keře planých trnek
úlehla	úhor, pole ležící ladem
uprodat	odprodat
úvazek	provaz, provázek
úvrat', úvratě	souvratí, kraj pole, kde se oráč obrací
var	uhni, ustup, odejdi
varta	stráž
Veliká noc	Velikonoce
včile, včilej	teď, nyní
vičnisko	vikev
vláky	břevna sloužící k dopravě pluhu vlečením
vršák	tenký, vysoký strom
vybúřit	natlouct, zbit (někoho)
vypošchat	vypůjčit
vyškéřák	posměváček
vytřepané	prázdné
vyvrznút	utéct
zaker	dokud
zežhra	sežrat, sníst
zrosni	srost' (rozsk. způsob od srůst)
žďurnút	šťouchnout, strčit
žito	pšenice

Zlínský kraj v lidové písni III

Okres Vsetín

Sestavili a redakčně připravili: Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer
Odpovědná redaktorka: Romana Habartová
Autoři textů: Romana Habartová, Lucie Uhlíková
Notosazba: Petr Číhal, Jan Káčer

Vydal Zlínský kraj,
Zlínský kraj, třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín
ve spolupráci s Etnologickým ústavem AV ČR, v. v. i.
Obálka a grafika: Metoda spol. s r. o.
Tisk: fronte, s.r.o., Studánecká 1120, 530 03 Pardubice

Náklad: 1000 ks
První vydání
220 stran
2021

ISBN 978-80-87833-49-0 (tištěná verze)
ISBN 978-80-87833-50-6 (elektronická verze)

Zlínský kraj

ISBN 978-80-87833-49-0 (tištěná verze)

ISBN 978-80-87833-50-6 (elektronická verze)